KAREN ROSE SMITH

EDITURA MIRON

Împreună pentru Totdeauna

KAREN ROSE SMITH

Darcy Kearn – de profesie mecanic auto – putea fi femeia visurilor oricărui bărbat: frumoasă, inteligentă şi la fel de pricepută la repararea automobilelor, ca şi la pregătirea cinelor romantice, la lumina lumînărilor, pentru doi. Cînd maşina seducătorului avocat, Seth Halloran, are o pană în micul ei orăşel din Pennsylvania, Darcy este dispusă să le facă pe amîndouă. Dar apare o problemă de nerezolvat...

Cea mai bună prietenă a ei este implicată într-o dispută amară pentru custodie şi avocatul ce-l reprezintă pe fostul ei soţ – un individ neînduplecat – nu este altcineva decît Seth. Cum loialitatea ei este împărţită între prietena ei şi bărbatul pe care ajunge repede să-l iubească, Darcy ştie că va trebui să facă o alegere ce i-ar putea schimba viaţa pentru totdeauna.

Va reuşi ea oare să aibă încredere necondiţionată în Seth?

Îi va putea el dovedi că singurul lucru cu adevărat important este o dragoste care durează veşnic?

Lei: 14900

Romance

KAREN ROSE SMITH

Împreună pentru totdeauna

A M

FOREVER AFTER

by Karen Rose Smith

©copyright for romanian language
by MIRON

Toate drepturile rezervate
Editurii MIRON.
Nici o parte a acestei cărţi nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nici o formă şi prin nici un fel de mijloc – electronic sau mecanic – inclusiv prin fotocopiere, înregistrare magnetică sau prin alt sistem de stocare şi redare a informaţiei, fără permisiunea scrisă a Editorului.

Romance

KAREN ROSE SMITH

Împreună pentru totdeauna

Traducere de Rodica Vodă

EDITURA MIRON

Capitolul 1

Bărbatul era dezbrăcat pînă la brîu, transpirat şi bine clădit. Dracy Kearn se strecură în spatele standului de reparaţii reflectînd că, dacă s-ar fi aflat la plajă, i-ar fi plăcut să zăbovească pentru a admira priveliştea pe îndelete. Umeri laţi, şolduri zvelte şi bicepşi ce păreau cizelaţi prin muncă fizică.

Dar nu se găsea la plajă. Acesta era atelierul ei de reparaţii auto şi, după cum arăta, ultimul client sosit era acolo frustrat şi... supărat. Corpul pe jumătate dezbrăcat şi strălucind de sudoare îi exprima nerăbdarea, iar el privea încruntat cele două vehicule parţial dezmembrate aflate pe rampe. Mecanicul-şef o informase deja că individul refuzase să accepte faptul că nu-i puteau re-

para maşina pînă luni. În astfel de momente, Darcy ar fi preferat să repare un motor mai degrabă, decît să liniştească nervii cuiva.

Străinul aruncă o privire spre biroul ei şi o porni într-acolo cu aerul decis al unui om avînd o misiune de adus la îndeplinire. În vreme ce se apropia, ochii lui Darcy se opriră asupra pieptului lui. Părul negru şi cîrlionţat, umezit de sudoare, forma conturul literei T. Inelele acestuia se răsuceau în jurul sfîrcurilor masculine, închise la culoare, coborînd pe un făgaş îngust spre elasticul şortului bleumarin. Tipul era suficient de suplu ca linia coastelor să i se contureze pe sub piele, iar spirala de păr din jurul buricului o tentă să se uite şi mai jos. Brusc, stomacul începu să-i tremure spasmodic şi îşi forţă ochii să pornească în sens invers.

Privirea ei trecu peste o bărbie pronunţată ajungînd la nişte ochi fumurii... unde se opriră. Nu mai văzuse pînă atunci atîta intensitate în ochii unui bărbat.

Dintr-o dată, îşi dori ca salopeta ei să aibă o croială mai frumoasă, mai atrăgătoare. Iritată de gîndul ce-i alunecase la mătase şi dantelă în locul atelierului ei auto, rosti cu o oarecare duritate în voce.

– Sînt Darcy Kearn. Cu ce vă pot fi de folos?

Bărbatul îşi trecu degetele prin părul negru.

– *Dumneata* eşti proprietara service-ului ăstuia?

Cu înălţimea ei de un metru cincizeci şi opt, se obişnuise să-şi ridice privirea cînd vorbea cu bărbaţii, însă, alături de cel de faţă, simţea nevoia unor tocuri de cel puţin doisprezece centimeri pentru a ajunge la raportul obişnuit dintre staruri. În lipsa acestora, îşi îndreptă umerii regrupîndu-şi forţele.

– Da. Eu sînt Kearn din firma „Atelierul de reparaţii şi întreţinere auto Kearn. Cu ce vă pot fi de folos? repetă ea.

Individul îşi roti ochii prin încăpere, evaluînd spaţiul şi echipamentele.

– Sînteţi singurul service deschis vinerea atît de tîrziu şi, de asemenea, singurul care e deschis mîine. Am nevoie de maşină cît mai repede posibil. Cît trebuie să plătesc ca să vă apucaţi de repararea ei mîine dimineaţă la prima oră?

Cumva, Darcy reuşi să-şi tempereze furia ce sta gata să explodeze.

– Noi nu lucrăm în felul acesta, domnule...

– Hallaran. Seth Hallaran. Numele prinse a i se învîrti prin minte în vreme ce încerca să-l plaseze într-un context cunoscut.

– Domnule Hallaran, registrul nostru de comenzi este arhiplin. Sărbătoarea din weekend-ul trecut ne-a ţinut pe loc şi, avînd în vedere reviziile

pentru clienții noştri obişnuiți...

Bărbatul o privi cu seriozitate.

– Ei, haideți, doamnă Kearn. Cît mă costă?

Darcy renunță să-i localizeze numele. Oricine ar fi fost, se vedea că era obişnuit să obțină ce dorea. Ei bine, nu şi de data asta.

– Domnule Hallaran, dacă nu vreți să aşteptați pînă ce ne vom putea ocupa de maşina dumneavoastră, sînteți liber s-o duceți în altă parte.

Vena de sub maxilarul lui începu să pulseze rapid şi vocea îi trădă mînia abia reținută.

– Asta ar fi cam greu ținînd seama că nu se deplasează singură şi că am remorcat-o pînă aici. Acum cade în responsabilitatea dumitale.

Darcy îşi reprimă un suspin. De ce credeau oare clienții că ea ar fi un fel de mecanic vrăjitor, atotputernic? Se depărtă de standul de lucru şi privi prin fereastră la automobilul albastru-cobalt *Firebird,* ultimul model, ce atîrna în spatele remorcii. Numără încet pînă la zece, amintindu-şi cum o învățase tatăl ei că umorul şi răbdarea erau mai profitabile decît o limbă slobodă.

Se răsuci şi-l înfruntă cu privirea.

– Domnule Hallaran, v-ați scos amigdalele?

Sprîncenele lui se arcuiră întrebător.

– Da. De ce?

– Mă întrebam dacă nu cumva doctorul v-a scos şi răbdarea şi buna-dispoziție totodată.

Pentru o clipă, el păru gata s-o apuce de umeri şi s-o zgîlţîie. Apoi, încruntarea îi dispăru şi izbucni în rîs, un rîs puternic şi profund care o zgudui din cap pînă în picioare. Îşi dădu seama că, de fapt, nu era supărat pe ea şi pe circumstanţele care îl aduseseră acolo.

Rîsul se transformă într-un chicotit şi bărbatul clătină din cap.

– Iartă-mă dacă am fost nepoliticos. Nu m-am aşteptat să mi se găurească rezervorul de benzină. Am fost nevoit să merg aproape doi kilometri pe jos, pe căldura asta, iar, apoi, să aştept patruzeci şi cinci de minute pînă să fiu remorcat. Iar tu stăteai aici arătînd la fel de calmă şi de detaşată ca o căpşună proaspătă.

– Asta e ideea dumitale despre un compliment?

Tipul zîmbi.

– De obicei, nu. Dar cu pistruii şi cu părul ăsta roşu... am cam făcut-o lată, nu?

– Ar trebui să te opreşti pînă n-o faci şi mai lată, zise ea fără a-şi putea stăpîni zîmbetul.

Bărbatul se apropie pînă ce Darcy îi simţi mireasma atît de masculină de mosc. Bătăile inimii i se înteţiră şi zgomotul lor surd prinse a-i suna în urechi făcînd-o să se retragă, cu un pas. Intimidarea era un lucru, iar senzaţia de putere pur masculină cu totul altceva.

El îşi înclină capul într-o parte.

– Uite ce este, doamnă Kearn. Regret că ți-am insultat etica în afaceri. Eu sînt obișnuit cu tacticile și metodele orașului. M-am mutat aici de curînd și nu sînt încă familiarizat cu Hershey. Acesta este unul dintre motivele pentru care am nevoie de mașină.

Avea farmec; măcar atîta lucru se vedea nevoită să recunoască. Iar, pe deasupra, știa și cînd să facă apel la el. Totuși, asta nu schimba absolut nimic.

– Chiar dacă te-aș putea strecura între programările de mîine dimineață – ceea ce *nu pot face* – accentuă ea, nu am nici un rezervor nou. Și nici nu pot procura unul pînă luni dimineață. Pot să-ți dau numărul de telefon al unei agenții de închiriat mașini. În afară de asta, în Hershey, există o firmă de taxiuri. Alegerea rămîne la latitudinea dumitale.

Seth se încruntă. Ceva din ochii lui Darcy Kearn, sinceritatea vocii ei îi mersese la suflet. Senzația îl zgudui și căută o replică de curtoazie, dar nu găsi nici una la îndemînă.

– Permite-mi să-ți dau cartea mea de vizită, rosti el extrăgînd una din portvizit.

Darcy o primi și o citi. O expresie ciudată îi pluti trecător pe chip.

– De aici îți știu numele!

– Poftim?

– Eşti avocat. Îl reprezinţi pe Brad Winston.

– Îl cunoşti?

– Fosta lui soţie este cea mai bună prietenă a mea, spuse ea aruncîndu-i o privire acuzatoare. Nu-mi vine să cred că ai preluat cazul ăsta. Nu merită să-i fie încredinţată custodia fiicei lui. Marsha a avut grijă de Jenna, i-a plătit datoriile lui Brad...

Seth o întrerupse.

– Evident eşti părtinitoare.

Darcy expiră zgomotos ca şi cînd s-ar fi luptat din greu să-şi păstreze calmul. Obrajii i se îmbujorară şi vocea îi deveni agitată.

– Sînt cu mult mai puţin părtinitoare decît dumneata. Nu-i cunoşti nici pe Marsha, nici pe Brad sau Jenna. Cum de-ţi poate trece prin cap să iei o fetiţă de lîngă mama ei?

– Stai o clipă. Din cîte mi-a spus Winston, dreptatea e de partea lui.

– Minte. Întotdeauna a minţit. Asta îl scuteşte de necazuri.

Seth se arătase de acord să-i studieze cazul lui Winston doar cu o săptămînă în urmă şi nu-şi dăduse încă acceptul să-l reprezinte. Dar, dacă spusele acestuia erau adevărate, avea motive să ceară custodia. Dacă Darcy şi Marsha Winston erau prietene la cataramă, probabil că Darcy era orbită de sentimentul de loialitate.

Întîlnise deseori astfel de situații.

– Se pare că ne situăm pe poziții complet diferite.

– Asta nu are nici o importanță.

Părul ei arzînd ca o flacără, lung pînă la umeri, nu se potrivea cu salopeta decorată cu dîre de unsoare. Una dintre pete: conturi un loc teribil de ademenitor de pe sînul ei stîng.

– Ba da, are. Mi-ar plăcea să cinezi cu mine în seara asta.

Ea clipi surprinsă.

– Nu-i o idee prea bună.

– De ce nu? Are vreo legătură cu felul în care sînt îmbrăcat?

Îi simți privirea oprindu-i-se pe piept şi, pe neaşteptate, fu cuprinsă de dorință.

– Nu.

Cuvîntul părea rostit cu sufletul la gură, însă, la fel de bine, se putea ca imaginația lui optimistă să-i joace un renghi.

– Atunci, care e problema?

– Ți-am citit biografia. Ți-am văzut fotografia în ziar anul trecut, cînd l-ai apărat pe senatorul Gotlieb. Eu sînt o fată dintr-un orășel mic. Frecventăm cercuri diferite.

– Asta înseamnă că eşti snoabă.

– Nu-i adevărat!

– Dovedeşte-o!

– Nu pot. Şi apoi, îl reprezinţi pe Brad. E un motiv suficient ca să nu ne... împrietenim.

El nu era de acord, dar nu forţa niciodată o femeie să facă un lucru pe care nu-l dorea. Şi nici nu avea timp să umble cu tertipuri. Oricum, nu se pricepea. La elaborarea unor strategii, da. La manipulările obişnuite în relaţiile dintre bărbaţi şi femei, nu.

Întinzîndu-se după una dintre cărţile ei de vizită pentru afaceri, Darcy notă pe dosul acesteia un număr de telefon şi o adresă împingînd-o, apoi, către el.

– Acesta este numărul agenţiei de închirieri auto. Întreabă de Jed. Spune-i că eu te-am trimis.

Mărise distanţa dintre ei. Evident îl considera duşman.

– Acum, dacă-mi spui cînd pot să-ţi telefonez luni, continuă ea, o să te sunăm, îţi vom da un preţ estimativ şi îţi vom spune cînd va fi gata maşina.

– Faci asta pentru toţi clienţii?

– Doar pentru cei noi şi pentru aceia care ne-o cer. Pînă la urmă, metoda asta se dovedeşte folositoare la economisirea timpului şi evitarea neînţelegerilor şi a altor probleme.

Ar fi trebuit să plece acum. Dar, la naiba! Voia să afle mai multe despre ea.

– Tu o să lucrezi la maşina mea?

– Ţi se pare imposibil ca o femeie să se priceapă la alternatoare, carburatoare şi alte părţi componente ale unui automobil?

Seth îşi imaginã cã fusese nevoitã sã-şi apere meseria de mai multe ori decît ar fi dorit sã-şi aminteascã.

– N-am mai întîlnit niciodatã o femeie mecanic auto, ca sã nu mai vorbim de una care sã aibã propriul atelier de reparaţii. Eşti unicã.

Şi captivantã. Dar, dacã el spera ca ea sã-i abatã atenţia de la subiect şi sã-i liniştească tulburarea, expresia ei îi spunea limpede cã ar fi cazul sã se apuce de jogging. Ea nu era cîtuşi de puţin interesatã.

– Iatã un mod nou de a pune problema.

Fãrã a ţine cont de raţiune, Seth insistã.

– Ce anume te face unicã, Darcy? De ce te simţi atît de bine fãcînd meseria asta? întrebã el fãcînd semn spre elevatoarele din atelier.

Ea arãtã de parcã n-ar fi fost dispusã sã rãspundã, însã îşi dãdu seama, probabil, cã era interesat cu adevãrat.

– Ãsta a fost atelierul tatãlui meu. De cînd mã ştiu, m-am ţinut dupã el aducîndu-i şurubelniţa, chei fixe pentru piuliţe. Pe la doisprezece ani mã pricepeam la motoare mai bine decît fraţii mei.

– Ai crescut în Hershey?

– Hmm... mda. Aici am locuit mereu.

Şi, după tonul cu care o spusese, se înţelegea neîndoielnic că îi plăcuse. El nu se putea imagina ataşîndu-se pînă într-atît de vreun loc... sau de vreo persoană. Categoric, el şi Darcy fuseseră plămădiţi din aluaturi diferite. Ea realizase deja acest fapt, iar el ar face bine s-o imite.

Seth o întrebă politicos:

– Pot să dau un telefon de aici? Vreau să chem un taxi.

Cerul era extraordinar de albastru, presărat ici-colo cu norişori diafani. Darcy spera ca valul înăbuşitor de căldură, ce marcase începutul lunii iunie, să aibă o viaţă scurtă. Lăsă uşa batantă, cu plasă, din spatele casei, să se închidă singură şi coborî cu atenţie scările verandei, ţinînd bine oala cea veche plină cu fasole, abia luată de pe foc.

În timp ce înconjura gardul viu, înalt, ce despărţea curtea ei de a Marshei, auzi plescăituri şi ţipetele încîntate ale Jennei. Intră în curtea prietenei ei şi-i zîmbi cu afecţiune fetiţei de opt ani, cocoţată pe umerii lui Chuck care încerca s-o arunce în piscina ridicată deasupra nivelului solului. Chuck Porter era un bărbat cumsecade, cu suflet sensibil, ce reuşise cumva să treacă de zidul atitudinii extrem de rezervate a Marshei, atitudine cauzată de divorţul ei. Cu vocea lui răguşită şi cu barba castanie, îi aducea aminte lui Darcy

de Paul Bunyan. Bărbatul flutură o mînă spre ea.

– Vino şi tu, să te răcoreşti.

– Da, Darcy, ciripi Jenna. Mama nu vrea să-şi mai ude părul. Ţie nu-ţi pasă de al tău, nu-i aşa?

De la divorţ încoace, Marsha era preocupată în mod constant de felul cum arăta. Avea mereu grijă să-i fie manichiura şi pedichiura puse la punct şi ca fiecare fir al părului ei şaten să stea la locul lui.

Darcy se apropie de masa din lemn de sequoia din curte aşezîndu-şi, pe ea, contribuţia la cină.

– O să fac şi eu baie după ce mîncăm.

Marsha îşi făcu apariţia prin uşa din spate a casei îmbrăcată într-o bluză şi o fustă-pantalon.

Machiajul ei fusese aplicat fără greşeală şi arăta mai tînără decît cei treizeci şi doi de ani pe care îi avea. Darcy se minună ce diferite erau ele două, dar asta n-o împiedica să preţuiască prietenia ce le apropiase în ultimii trei ani.

La moartea tatălui ei, după împărţirea moştenirii, Darcy îşi investise partea ei în casa din Cape Cod, vecină cu a Marshei, iar ele două se împrieteniseră repede. Cît despre Jenna... Darcy se îndrăgostise de ea la prima vedere; de ea şi de ochii ei căprui, uriaşi, şi de feţişoara cu obraji rotunzi încadrată de un păr castaniu, drept şi bogat, ce-i ajungea pînă sub bărbie. Fetiţa îi furase inima

şi Darcy se întreba dacă ar putea avea sentimente mai profunde chiar şi pentru un copil născut de ea.

Văzîndu-şi prietena, Darcy o întrebă:

– Pot să te ajut cu ceva.

Marsha făcu semn spre casă.

– Sigur că da. Mai sînt destule de adus la masă. Chuck a adus salată de paste făinoase, ouă murate şi cartofi prăjiţi ca să putem înota cu toţii şi eu să nu fiu nevoită să stau în bucătărie.

Conducînd-o pe Darcy prin uşa din spate a imobilului compact, adăugă pe un ton scăzut:

– E atît de atent, încît mă sperie.

Darcy deschise frigiderul Marshei şi scoase afară doi litri de sifon.

– De ce eşti speriată? Tu meriţi să fii iubită.

Ochii de ambră ai Marshei o priviră cu seriozitate.

– Oare? Dar dacă încurc iar lucrurile? Dacă nu voi reuşi să fiu mai atrăgătoare decît jocurile de cărţi?

Darcy, care tocmai luase în mînă un pachet cu pahare de hîrtie, îl trînti la loc, pe tejghea, înfruntîndu-şi prietena.

– Termină! Chuck şi Brad sînt doi oameni diferiţi. Nu suferă comparaţie nici ei şi nici relaţiile dintre tine şi ei.

Ochii Marshei căpătară sticliri suspecte.

– Dar trebuie să mă gîndesc la asta. Nu-mi mai pot permite încă o greşeală. Trebuie să mă gîndesc la Jenna. Prima dată, am crezut că dragostea este de ajuns şi n-a fost. Oh, Doamne, n-a fost deloc!

Tonul lui Darcy se îmblînzi.

– Acum, ai nişte ani în plus şi ai devenit ceva mai înţeleaptă. Încrede-te în judecata ta. Şi a Jennei. Cred că e cu mult mai apropiată de Chuck, decît a fost vreodată de Brad.

Marsha încuviinţă.

– Îl adoră. Brad aproape nici nu-i dădea atenţie cîtă vreme am fost căsătoriţi. De la divorţ încoace, a început să facă pe Moş Crăciun. Însă Chuck în loc să-i cumpere cadouri, îşi petrece multă vreme cu ea. O ascultă cînd îi vorbeşte. Nu pot înţelege de ce vrea Brad custodia.

– L-am cunoscut pe avocatul lui.

Marsha puse pe masă pachetele luate de la magazinul de delicatese.

– Seth Hallaran? Cum? Unde? Îţi dai seama ce fel de cazuri a cîştigat? Articolul acela exagerat de elogios dădea lista lor. Ce-o să mă fac cu forţa asta teribilă care o să-l sprijine pe Brad? Avocatul meu este bun, însă, Darcy, mi-e tare frică.

Marsha nu dorea un răspuns la întrebarea ei; de fapt, simţea nevoia să fie încurajată.

– Nu există o mamă mai bună ca tine. Nu-ți mai face atîtea griji. Brad nu are cum să-şi justifice acțiunea. Exact asta i-am spus domnului Hallaran.

– I-ai vorbit de Jenna?

– Nu chiar. Dar am impresia că nu l-a cunoscut încă pe Brad.

Desfăcînd capacul containerului cu salată de paste făinoase, Marsha zise:

– Avocaților nu le pasă dacă îşi cunosc clienții sau nu. Ei vor să cîştige. Punct. Palmaresul lui Seth Hallaran demonstrează că se pricepe la treaba asta.

Darcy îşi îndepărtă din minte imaginea tulburătoare a avocatului concentrîndu-se asupra prietenei ei.

– Dacă nu încetezi să-ți mai faci atîtea griji, faptul s-ar putea s-o afecteze pe Jenna. Dacă lui Brad îi vin mințile la cap, nu te va mai da în judecată pentru obținerea custodiei. Nu poți sta de vorbă cu el?

– De foarte multă vreme nu mai reuşim să comunicăm unul cu altul.

– Ar trebui să încerci de dragul Jennei.

– Ştiu că ai dreptate. O s-o fac în weekend-ul viitor, cînd va veni s-o ia.

Marsha deschise sertarul cu tacîmuri şi scoase mai multe linguri, furculițe şi cuțite.

– Fără tine n-aş fi reuşit să trec cu bine prin divorţ şi toate celelalte.

Darcy desfăcu sticla de sifon.

– Nu te subestima. Eşti o femeie puternică. Şi o ai pe Jenna. Asta-i tot ce contează cu adevărat pe lume.

Marsha o privi drept în ochi.

– Te-ai gîndit vreodată să adopţi un copil?

– Da, dar sînt prea ocupată cu service-ul. Afacerea asta e foarte importantă pentru mine. În plus, nu ştiu dacă sînt potrivită pentru rolul de părinte necăsătorit.

Marsha apucă tava cu hot dogs şi deschise uşa.

– Cîndva erai dispusă să încerci.

– Atunci nu aveam altă alternativă. Gary mi-a spus de mai multe ori că problema copiilor nu intra în vederile lui încă mulţi ani şi asta, în cazul că ar intra vreodată. Ar fi trebuit să-mi dau seama încă de pe atunci că nu era bărbatul potrivit pentru mine. Ar fi trebuit să observ cît de calculat şi de egoist era.

– Dragostea te orbeşte; nimeni nu ştie asta mai bine ca mine. Acum, cu Chuck, încerc să analizez lucrurile cu mai multă atenţie. Şi, dacă există vreo speranţă pentru mine, există şi pentru tine. Ai numai douăzeci şi opt de ani. Încă ai mai putea întîlni un bărbat deosebit, unul căruia să-i

placă un mic orăşel turistic, astfel încît să vrea să trăiască aici; un bărbat care să-şi dorească o familie şi copii.

Amintirile legate de Gary, de erorile ei de judecată în ceea ce-l privea şi de pierderea sarcinii încă o mai întristau pe Darcy. Cum fusese prea lipsită de experienţă pentru a înţelege semnalele de avertizare, îl iubise şi visase un viitor alături de el. Dar Gary nu intenţionase cîtuşi de puţin să rămînă în Hershey şi nici s-o ia cu el, la New York. Nu l-ar fi putut opri din drum nici chiar dacă i-ar fi mărturisit că mijloacele de contracepţie dăduseră greş şi era însărcinată. N-o iubise niciodată. În ziua cînd îi spusese că pleacă, făcuse să-i fie perfect clar acest lucru.

În vreme ce Marsha se duse la piscină să-i cheme pe Chuck şi pe Jenna, prin faţa ochilor ei trecu rapid o imagine. Ca şi cînd şi-ar fi pus o întrebare nerostită, îşi răspunse tot fără cuvinte. Nu. Nici Seth Hallaran nu era bărbatul acela deosebit. Pe de o parte, trăiau în lumi diferite. Pe de alta, el se afla în tabăra adversă. Cazul era închis.

Duminică după-amiază, Seth se afla în biroul lui citind dosarul lui Brad Winston. Individul pretindea că fosta lui soţie îşi neglija fetiţa. Că avea un amant. Pentru unii judecători, asta ar fi avut im-

portanță, dar, ca fapt în sine, nu i-ar fi asigurat lui Brad cîştig de cauză. Povestea cu neglijarea copilului era cu totul altceva. Tipul spunea că Marsha o lăsa pe Jenna cu baby-sitter mai multe nopți decît petrecea ea acasă, nesupravegheată şi că, deseori, uita cu totul de ea. De exemplu, Jenna îi telefonase de la şcoală tatălui ei supărată şi plîngînd că nu venise nimeni să o ducă acasă. De asemenea, reclamantul mai pretindea că hainele fetiței erau foarte uzate şi total nepotrivite. Iar el nu putea înțelege care era motivul, ținînd seama că plătea pentru întreținerea ei.

Toate acestea însumate... dacă ar fi fost adevărate...

Seth îşi aminti că existaseră vremuri cînd l-ar fi crezut automat. Îşi trecu mîna peste față şi închise dosarul. În loc să stea claustrat într-un apartament cu aer condiționat, ar fi trebuit să se afle afară profitînd de vremea frumoasă. Zăpuşeala cedase locul unui aer înmiresmat de numai douăzeci şi şase de grade, iar el ştia cu precizie unde ar dori să se afle şi ce anume i-ar plăcea să facă.

Găsise un loc ideal pentru picnic pe cînd explorase drumurile secundare – o pajişte înconjurată de arbori, la marginea unui pîrîu. Şi-o imagină pe Darcy stînd pe o pătură, cu picioarele strînse sub ea, asemeni unui indian. Soarele i-ar aprinde flăcări în păr şi s-ar putea scufunda în ochii ei

minunați, ca în apele verzi-albastre ale mării.

Se propti în călcîie îndepărtîndu-şi scaunul de birou şi ridicîndu-se în picioare. De ce nu se putea opri să se gîndească la ea? Desigur, pînă acum, nimeni nu-i mai respinsese avansurile. Dar era vorba de mai mult decît atît. Ea era deosebită. Cu totul diferită de femeile cunoscute de el. Firește, acelea fuseseră independente şi rafinate. Însă Darcy...

Îi căutase deja adresa în cartea de telefon. Pipăi bucățica de hîrtie pe care o notase analizîndu-şi alternativele.

Capitolul 2

Bubuitul unor tunete traversă cerul. Darcy îşi trecu degetele prin păr răsucindu-l apoi, într-un coc, în vîrful capului. Jenna zăcea pe burtă în patul de alamă al lui Darcy, proptită în coate şi sprijinindu-şi bărbia pe dosul palmelor. Perdelele uşoare, bleumarin cu verde-deschis, fluturau la fereastră la fiecare pală mai puternică de vînt şi Darcy traversă camera apropiindu-se de pat şi lăsîndu-se în genunchi lîngă el.

–,Ţi-e foame tare? Cred că ar trebui să mai aşteptăm puţin înainte de a pleca, să vedem dacă nu începe furtuna.

– Mai pot aştepta. Sper doar să nu se termine sandvişurile *Mc Nugget* cu pui, de la *Mc Donald's.*

Preparatele servite „la minut" erau favoritele

Jennei şi, ca atare, ori de cîte ori stătea cu Darcy, aceasta îi făcea pe plac.

– Vrei să jucăm ceva? continuă ea.

– Sigur, răspunse fetiţa, dar ochii îi rămaseră fixaţi asupra unei scene imaginare pe care Darcy n-avea cum s-o vadă.

Îi ridică bărbia Jennei cu un deget şi zîmbi.

– Poate reuşeşti să mă baţi la şeptic.

Întinse mîna spre fetiţă şi aceasta i-o apucă.

Pe cînd părăsiră dormitorul şi coborîră sărind treptele şi aterizînd printre chicoteli la parter, tunetul se făcu iar auzit. Jenna se trînti pe un scaun la masa rotundă de stejar, din sufragerie, sprijinindu-şi călcîiele adidaşilor de stinghia ce lega picioarele acestuia. Imediat, începu să se joace cu tivul tricoului ei roşu.

– Darcy, mami-o să se mărite cu Chuck?

Tînăra femeie se opri.

– Nu ştiu. Tu ce crezi?

– Ea şi Chuck se îmbrăţişează şi se sărută. Mai demult, obişnuia să facă aşa şi cu tati.

Darcy se aşeză în faţa micii ei prietene.

– Tu ce părere ai? Ai fi bucuroasă dacă mami s-ar mărita cu Chuck?

– Cînd e cu Chuck, nu mai e tristă. Şi nici nu mai plînge.

Darcy ştia că pentru Jenna avea mare importanţă să poată vorbi despre sentimentele ei. Cînd

îi murise mama, tatăl ei o încurajase să plîngă, să plîngă, să vorbească şi să-şi aducă aminte. Jenna avea nevoie de aceleaşi îndemnuri.

– Mama ta pare mai fericită. Dar tu eşti fericită?

Aparent, gîndurile fetiţei urmau un drum bine stabilit.

– Mami mi-a spus că n-a fost vina mea că a plecat tati. Am crezut că am făcut eu ceva rău, dar ea a spus că nu-i aşa.

– Amîndoi părinţii tăi te iubesc foarte mult, însă au avut necazuri cu iubirea dintre ei. Tatăl tău nu s-a mutat din cauza ta. Sper că ştii atîta lucru.

– Cred că da. Însă nu prea înţeleg. Mami spune că ea şi tati nu se mai iubesc, dar mă iubesc amîndoi. Dacă mami se mărită cu Chuck, eu o să am doi tătici?

– Presupun că da.

Ploaia începu să izbească peretele lateral al casei exact cînd Jenna îi mărturisi:

– Tati nu-l place pe Chuck. Mereu mă întreabă de el şi cît de des ne vizitează. Lucruri dintr-astea. Aş vrea să nu mai facă aşa.

Darcy îi strînse mîna.

– Spune-i-o iubito. Spune-i că nu vrei să vorbeşti despre mami şi Chuck.

Conversaţia le fu întreruptă de soneria de la

uşă. Darcy se ridică şi traversă camera de zi spre micul vestibul. Cînd văzu cine se afla de cealaltă parte a uşii cu plasă, se opri.

Zîmbetul lui Seth Hallaran părea dezinvolt, însă ochii lui o priveau cu seriozitate. În păr îi sclipeau picături de ploaie, iar cămaşa cu mîneci scurte şi şortul kaki de pe el erau presărate cu pete umede. Prin deschizătura de la gît a cămăşii, se iveau cîrlionţii negri ai părului de pe piept.

– Ce surpriză!

– Sper că nu e neplăcută, răspunse el şi zîmbetul i se lărgi.

– Încă nu sînt sigură.

Nu era pregătită pentru musafiri, mai ales pentru el. Pe sub bustiera de culoarea piersicii, lipită de corp, nu purta sutien şi, brusc, avu impresia că şortul ei alb, din tricot, era exagerat de redus ca dimensiuni. *Mc Donald's* nu mai intra în calcul. Pe de altă parte, Seth Hallaran...

– N-ai fost acolo cînd mi-am luat maşina.

Darcy plecase devreme de la service cu diverse treburi. Probabil că subconştietnul o îndemnase să nu fie prezentă cînd Seth avea să-şi ridice maşina. Acum însă era acolo, reflectă ea, în vreme ce tunetul se făcea auzit din nou, iar ploaia cădea în rafale în spatele lui. Ar fi fost extrem de nepoliticos să nu-l invite înăuntru.

Înainte de a avea ocazia să scoată un cuvînt,

capul Jennei se ivi lîngă ea.

– Cine e?

„Avocatul care vrea să te ia de lîngă mami."

– Un client de la service.

– E ud. Nu-l inviți în casă? Nu e un străin, nu-i aşa?

Jenna fusese instruită să nu stea de vorbă cu străinii. Înlăturînd amintirea bustului gol al lui Seth, Darcy recunoscu:

– Nu, nu este un străin. Intră, domnule Hallaran, zise ea deschizînd uşa cu plasă.

– E prea formal. Spune-mi Seth.

– Şi eu? întrebă Jenna cu optimism.

Bărbatul păşi în casă lăsîndu-se în jos, la nivelul ochilor fetiței.

– Şi tu, dacă îmi spui cum te cheamă.

Jenna îşi ridică ochii spre Darcy şi, cînd o văzu încuviințînd, se prezentă singură:

– Jenna Winston.

Privirea lui Seth i-o întîlni pe a lui Darcy şi aceasta îşi dădu seama că el recunoscuse numele imediat însă îşi întoarse atenția spre fetiță.

– Ai un nume foarte frumos. Iar acesta, zise el arătînd spre desenul de pe tricoul ei, a fost un film foarte bun.

– Am video. Mă uit la multe filme.

Seth zîmbi şi se ridică în picioare.

– Pun prinsoare că aşa este.

Jenna o luă la fugă spre canapea. Seth îşi roti privirea prin cameră. Ochii i se opriră asupra unui sutien roz ce se ivea de sub un prosop făcîndu-l să surîdă, apoi reveniră la Darcy studiindu-i picioarele cu un licăr de aprobare.

Aceasta simți că roşeşte.

– Nu aşteptam pe nimeni.

– Nu trebuie să mă consideri un musafir.

Dar ce anume ar trebui să-l socoată? Nu, era preferabil să nu-şi răspundă la întrebarea asta.

– Mi-e foame, îi anunță Jenna. Dacă nu ne putem duce la *Mc Donald's,* ce-o să mîncăm?

Darcy trecu iute în revistă conținutul frigiderului şi dulapurilor.

– Ce-ai zice de *tacos?*[1]

– Da! Mami spune că se face prea multă mizerie cînd le pregăteşte. Darcy continuă să se uite la ea.

– S-ar putea să aibă alte planuri.

– N-am nici unul.

Tonul cu care vorbi o făcu să-l privească. În ochii i se citea ceva, de parcă prea des se întorcea într-un apartament gol. Faptul era greu de crezut pentru un bărbat cu reputația lui.

– Eşti binevenit să ni te alături. Dar numai

1. Turte de mălai umplute cu diverse amestecuri de carne, legume, verdețuri etc.

dacă ne ajuți la tocat.

– Cu asta mă descurc. Condu-mă la roşii.

Darcy îl puse în fața tocătorului şi al unui cuțit bine ascuțit şi o lăsă pe Jenna să scoată tigaia din dulap şi să deschidă cutia cu turte în vreme ce ea puse carnea tocată, de vită, la dezghețat în cuptorul cu microunde. Scoase apoi farfuriile dintr-un dulap suspendat şi o întrebă pe fetiță:

– Vrei să pui masa?

– Mhmm. E mai distractiv decît să stau aici, să vă privesc.

O porni grăbită spre sufragerie şi Seth chicoti:

– Ce grozav ar fi să mai avem atîta energie.

– Tu nu mai ai?

– Pare să scadă cu fiecare an.

Termină de tăiat roşiile şi se apucă de salată.

– Nu cred că are vreo legătură cu vîrsta. E vorba mai ales de atitudinea fiecăruia. Dacă faci ce-ți place te simți plin de energie. Tatăl meu a avut la fel de multă energie ca mine pînă a împlinit şaptezeci de ani. Îşi iubea atelierul auto şi îi plăcea nespus să meşterească maşini. Niciodată nu i-a trecut prin cap să se retragă.

Seth o privi întrebător.

– Asta înseamnă că, atunci cînd energia dispare, ar trebui să îți schimbi meseria?

Din cîte se părea, răspunsul ei îl interesa destul de mult.

– Poate nu chiar profesia, însă faptul arată că a venit vremea unor schimbări.

– Exact asta am făcut.

– Nu prea înțeleg.

– Cazurile de obținere a custodiei au fost singurele de care m-am ocupat pînă acum o lună. Începusem să obosesc nervos. Din cauza asta am venit la Hershey – să mă alătur biroului de avocatură al colegului meu de cameră, din facultate. El se ocupă de orice fel de cazuri. S-ar putea să nu rămîn aici, însă aveam nevoie de schimbarea asta.

Se putea ca el să nu rămînă acolo. Dacă ar mai fi avut nevoie de un motiv, acesta era unul foarte bun care s-o oprească de a se arăta deosebit de prietenoasă.

Tăcerea se prelungi pînă ce Jenna reveni în bucătărie.

– Ne trebuie numai furculițe?

– Da.

Seth o urmări pe Darcy preparînd turtele şi se întrebă de ce devenise distantă aşa, dintr-o dată. Crezuse că progresase. Acum era deschisă şi spontană, iar, în minutul următor, devenea prudentă. Şi totuşi nu era vorba de vechiul joc cu rece şi cald; putea paria pe asta.

Umplură turtele în bucătărie şi le luară cu ei în sufragerie. După ce se aşezară şi Darcy o apro-

vizionă din belşug pe Jenna cu şervețele, îl întrebă:

– Ți-e dor de Philadelphia?

– Mai bine zis, îmi lipseşte structura vieții de zi cu zi pe care am dus-o acolo. Nu m-am simțit ataşat de oraş.

Şi nici de vreo persoană de acolo. În mod ciudat, îl întrista gîndul că părăsise fără regrete acea perioadă a existenței lui.

– Structura?

Bărbatul muşcă din *taco* şi fu recompensat de o mulțime de sos ce i se revărsă pe degete. După ce şi le şterse cu un şervețel, îi răspunse:

– Mda. Muncă, muncă şi iar muncă. Fiind prins între tribunal şi biroul meu, de-abia mai ajungeam să trec pe acasă. Probabil că apartamentul îi era mult mai familiar menajerei decît mie.

– Aici nu mai eşti atît de ocupat?

– E cu totul altceva. Aici, se pare că lumea se mişcă mai încet. Poate că mi-am ales eu un alt ritm. Nu prea ştiu ce să spun.

Nu se gîndise niciodată că-şi va reevalua viața la vîrsta de treizeci şi patru de ani. Poate că traversa criza de la mijlocul vieții cu cîțiva ani mai devreme.

Taco-ul Jennei se rupse în două şi ateriză pe farfurie. O dîră de sos o porni la vale din colțul gurii ei. Seth zîmbi, luă un şervețel şi o şterse cu

blîndețe pe bărbie.

– Fotografiile acelea cu jucători de baseball sînt ale tale?

– Îhîm. Tocmai mi-a adus Chuck cîteva cu Nolan Ryan şi cu Ben Mc Donald.

– Chuck e unul dintre prietenii tăi de la şcoală?

Fetița chicoti.

– Nuuu. E al lui mami... e prietenul lui mami.

– Înțeleg.

– Chuck o iubeşte pe Jenna, rosti Darcy pe un ton defensiv.

Fetița nu păru să sesizeze creşterea tensiunii din încăpere.

– Curînd, o să ne ducă pe mine şi pe mami la un meci. Tu mergi la meciurile de baseball?

– Uneori. Nu atît de des pe cît mi-aş dori.

Darcy rămase tăcută urmărindu-l cu ochi prudenți cum îşi termina primul *taco*. Seth o întrebă:

– Ce aveați de gînd să faceți voi două astă seară?

– Să jucăm şeptic, răspunse Jenna. Rămîn şi la noapte aici. O să facem o petrecere în pijamale. Vrei şi tu să stai cu noi?

Seth aproape auzi geamătul lui Darcy doar privindu-i chipul.

– N-am fost niciodată la o petrecere în pijamale. Ce urmează să faceți?

– Ne uităm la televizor. Mîncăm floricele de

porumb. Poate înghețată. Cîteodată, Darcy mă lasă să-mi pun bijuteriile ei şi să-i încalț pantofii.

Seth chicoti:

– Pare distractiv. Dar nu pot rămîne în noaptea asta. Poate altă dată.

– Putem mînca fursecuri cu ciocolată la desert? o întrebă Jenna pe Darcy întorcîndu-se, apoi, spre Seth. Fursecurile lui Darcy sînt mai bune decît ale lui mami.

Acesta se uită la Darcy observîndu-i privirea inteligentă, gura atrăgătoare, degetele agile şi părul ei minunat.

– Pariez că Darcy poate face bine o mulțime de lucruri, murmură el.

Jenna dădu glas propriei interpretări a comentariului:

– Cel mai bine se pricepe la reparat maşini şi la prăjituri. Friptura ei e cam tare şi uneori prăjiturile au o gaură în mijloc.

Darcy îşi dădu ochii peste cap.

– N-am să te las să-mi scrii curriculùm vitae.

– Ce e asta? întrebă fetița.

Seth o lămuri.

– Este o hîrtie care îi spune celui pentru care vrei să lucrezi exact de ce eşti în stare.

Făcîndu-i cu ochiul lui Darcy, adăugă:

– Sînt sigur că Darcy poate obține orice slujbă îşi doreşte de la un patron potrivit.

Chiar în acel moment, piciorul acesteia i-l atinse accidental pe al lui şi ea şi-l retrase în viteză. Oare şi el o tulbura la fel de mult pe cît îl tulbura ea pe el? Spera să fie aşa.

– Îmi pare bine că am propria mea afacere şi nu trebuie să-mi fac griji ca să-i fiu pe plac unui patron. Îmi place să fiu eu cea care ia hotărîri.

– Şi să rămîi pe poziţie sau să te prăbuşeşti în funcţie de cît sînt de bune sau de proaste, completă Seth înţelegîndu-i sentimentele.

– Exact.

– Acesta e unul din motivele pentru care nu ştiu dacă asocierea mea cu Vic va dura. Nu sînt obişnuit să lucrez cu un partener.

Imediat ce rosti cuvintele, se întrebă de ce îşi exprimase îndoielile faţă de Darcy. De obicei, îşi apăra cu străşnicie intimitatea.

Telefonul începu să sune şi Jenna întrebă cu nerăbdare:

– Pot să răspund eu?

Darcy încuviinţă şi fetiţa alergă la aparat ridicînd receptorul.

– Bună. Aţi sunat acasă la Darcy Kearn.

După cîteva clipe, îi întinse acesteia receptorul.

– E o doamnă pe nume Sue de la Centrul de Recreere. Vrea să ştie despre...

După ce se strădui să-şi amintească, adăugă:

– Despre... cursul de dans clasic.

Darcy se duse la telefon şi luă receptorul.

– Voi doi continuaţi să mîncaţi. Durează doar un minut.

Seth se prefăcu interesat de *taco*-ul din farfuria sa, însă continuă să tragă cu urechea la conversaţia lui Darcy şi o auzi spunînd:

– Cursul durează doar patru săptămîni De cîţi mai ai nevoie ca să nu fie anulat?... N-ar fi greu de găsit încă trei pînă miercuri. Pot să stau eu de vorbă cu cîteva persoane.

Seth îi zîmbi Jennei şi-i fură o bucăţică de roşie de pe farfurie. Fetiţa surîse conspirativ şi fură, la rîndul ei, una asemănătoare de pe a lui. Copiii. Folosiţi drept pioni de către părinţi ce se disprețuiau unii pe alţii.

Dumnezeule, categoric avea nevoie de schimbarea asta şi de timp pentru a decide dacă liniştea sufletească era mai importantă decît dreptul unui tată asupra copilului său sau decît banii şi prestigiul ce constituiau o parte integrantă a cazurilor cu totul deosebite.

Darcy închise telefonul şi se aşeză iar la masă terminîndu-şi restul de *taco*. O urmă de brînză topită îi acoperise gropiţa din colţul gurii. Cu la fel de multă grijă cum procedase şi cu Jenna, Seth i-o îndepărtă cu vîrful degetului însă, în loc de a şi-l şterge cu şervetelul, şi-l vîrî în gură.

Gestul, aparent nevinovat, îi tăie respirația lui Darcy. N-ar fi trebuit să însemne nimic pentru ea. N-ar trebui să se simtă ca un brad de Crăciun cu lumînările şi artificiile aprinse doar fiindcă o atinsese.

Ochii lui verzi se întunecară căpătînd nuanța manganului şi, în străfundurile lor, izbucniră flăcări incandescente. Darcy se cutremură şi îşi plecă privirea. Nici un bărbat n-o mai făcuse să se simtă astfel.

Cu mişcări stîngace, îşi luă paharul sorbind din ceaiul cu gheață. „Vino-ți în fire, fetițo. Există o mulțime de motive din cauza cărora ar trebui să te ții la distanță de Seth Hallaran."

Jenna se şterse cu şervețelul la gură.

– Pot să aduc fursecurile acum?

Darcy sări în sus, dornică să iasă din cameră.

– Nu, le aduc eu. Ştii că nu-mi place să te urci pe tejghea ca să ajungi sus pe frigider. Zilele astea voi face rost de un scaun cu trepte.

În timp ce se retrăgea în bucătărie, o auzi pe Jenna întrebîndu-l pe Seth:

– Vrei să joci şeptic? Darcy mă lasă aproape mereu să cîştig, dar e mai distractiv cînd se joacă în trei.

Cînd reveni în sufragerie, Seth tocmai o întreba pe fetiță.

– Îți petreci multă vreme cu Darcy?

Brusc, înțelese ce făcea el şi de ce rămăsese acolo mîncînd *tacos* cînd, de fapt, era obişnuit cu caviar şi muşchi fin, de vită. Nu avusese nici un plan pentru seara aceea. Iar ea fusese la fel de naivă ca Jenna. O studia pe fetiță urmărind-o cu atenție şi strîngînd cît mai multe informații care să-i susțină cauza lui Brad!

Trîntind castronul pe masă cu o bufnitură, Darcy rosti:

– Cred că ar fi mai bine să pleci.

– Dar o să joace şeptic cu noi, se văicări Jenna.

– Cred că domnului Hallaran îi stă mintea la mai multe, nu numai la şeptic.

– Te-am dezamăgit că i-am pus o întrebare Jennei? încercăm să ne cunoaştem unul pe celălalt.

– Nu asta-i problema. Absorbi informațiile ca un burete. Nu e o idee prea bună să te afli aici în acelaşi timp cu ea.

– N-o storceam de informații.

– Asta o spui tu.

– O să fie dezamăgită dacă n-o să facem măcar un joc.

O singură privire spre chipul fetiței îi spuse lui Darcy că el avea dreptate. Tipul învățase deja cum s-o manevreze. Simțise că s-ar preta la orice ca s-o facă pe Jenna fericită.

– Ce zici dacă promit să nu discut decît despre vreme şi joc?

Darcy ezită.

– Îmi ţin întotdeauna promisiunile.

Oare era un om de cuvînt? Se uită la Jenna care o privea plină de speranţă. Ce rău putea face un joc? Ar dura cel mult zece minute. Jenna ar fi satisfăcută, iar el ar pleca fără mare tămbălău.

– Un singur joc. Haideţi să facem curat pe masă.

În timp ce strînse farfuriile, Jenna găsi pachetul de cărţi, un carneţel şi un creion în masca de chiuvetă. Seth dădu o mînă de ajutor umplînd maşina de spălat vase. Bucătăria lui Darcy nu era mare şi se ciocneau deseori unul de altul. Cînd Seth se întinse pe lîngă ea să ia tacîmurile, Darcy îşi ţinu respiraţia. Cum stătea cu faţa la chiuvetă, îi simţi catarama curelei atingînd-o pe şale.

– Îmi pare rău, şopti el îndepărtîndu-se.

Trupul lui era fierbinte, excitat şi mirosea a bărbat şi a mosc. Genunchii ei ameninţară s-o lase şi îşi impuse să se stăpînească. Doar nu avea să cedeze în faţa unor reacţii hormonale.

Se răsuci să-l înfrunte.

– Oare?

– N-am venit ca să te fac să te simţi...: stingherită.

– Dar de ce ai venit? întrebă Darcy supărată pe ea însăşi din cauza vocii ei nesigure.

Bărbatul arboră un zîmbet şiret.

– Voiam să te revăd.

– Şi dacă eu nu mai doream să te văd?

– E adevărat?

Darcy îşi putea imagina ochii aceia cenuşii străpungînd apărarea martorului şi aflînd adevărul într-un fel sau altul.

– Nu, însă ţi-am spus...

– Că există motive pentru care n-ar trebui, completă el închizînd brusc uşa maşinii de spălat vase. Hai să mergem să jucăm cărţi.

Darcy nu se aşteptase ca el să încheie conversaţia atît de brusc. Credea că va face apel la raţiune, la logică sau la persuasiune. Oare asta şi-ar fi dorit ea? Habar n-avea.

Tot timpul jocului, încerca să-şi compună o mască lipsită de expresie făcînd conversaţie uşoară şi forţîndu-şi pulsul să păstreze un ritm moderat.

Chiar şi cînd degetele lui Seth le atingeau pe ale ei, iar vocea îi cobora cu un registru, îşi repeta că e calmă, detaşată şi stăpînă pe sine. Însă tensiunea sub care se afla îi provocase o durere de cap.

În cele din urmă, Jenna aruncă pe masă un decar de cupă.

– Am cîştigat. Acum, ne putem uita la televizor?

Darcy îi ciufuli părul ştiind că protejata ei nu putea sta multă vreme în acelaşi loc.

– Desigur. Strîng cărţile.

În cîteva minute, fetiţa era captivată de poznele membrilor unei familii dintr-un serial bazat pe comicul de situaţie. Seth îşi împreună mîinile la ceafă şi îşi întinse în faţă picioarele lungi.

– Îmi place casa ta! Tu ai mobilat-o?

– Unele piese au aparţinut părinţilor mei. Restul le-am cumpărat în timp, cînd găseam cîte ceva pe gustul meu.

Se ridică în picioare sperînd că el o va imita. Prinse, apoi, cărţile de joc cu un elastic şi le puse înapoi, în sertar, închizîndu-l.

Seth se ridică apropiindu-se de ea. Degetele lui îi atinseră uşor ceafa în vreme ce-i răsucea o şuviţă de păr scăpată din strînsoare. Cînd palma lui îi atinse obrazul, Darcy se retrase sprijinindu-se tulburată de masca de chiuvetă şi aruncîndu-i o privire prudentă. Oricît de mult s-ar fi străduit, nu era imună faţă de el, iar el ştia acest lucru.

Bărbatul îi ceru cu o voce răguşită:

– Condu-mă pînă afară.

Darcy se uită la Jenna. Stătea ghemuită în colţul canapelei cu capul rezemat pe un braţ, iar pleoapele i se închideau încet.

– În regulă.

Departe de micile ei urechi, îi va spune la revedere odată pentru totdeauna.

O porni înaintea lui. Cînd ajunse la marginea verandei şi privi în curte, simţi răcoarea podelei umede sub tălpile goale. În iarbă sclipeau picături cristaline de apă. Inhală adînc şi zise:

– Îmi place vara... pajiştile proaspăt cosite, legumele proaspete, licuricii...

– Zilele mai lungi şi libertatea, adăugă Seth.

Darcy îl privi. Era timpul să-i spună noapte bună şi adio. Acum. Lăsîndu-şi capul pe spate, îşi ridică privirea cu vreo cincisprezece centimetri sau mai mult, pînă la chipul lui.

– Jennei i-a plăcut să joace cărţi cu tine. Uneori o plictisesc.

– Nu se poate.

Faptul că se apropiase de ea cu un pas ar fi trebuit s-o avertizeze. Dar bărbaţii cu care avea de-a face de obicei nu erau atît de insistenţi. Iar ea nu se folosise niciodată de şiretlicuri. Oare sărutul lui era chiar atît de perfect pe cît îşi imagina?

Seth o trase mai aproape aplecîndu-se spre ea atît de încet, încît Darcy rămase ca hipnotizată. Căldura corpului lui o învăluia înconjurînd-o cu o mantie de intimitate. Ea aştepta pregătită...

Buzele lui nu ajunseră s-o atingă. Încă o mai ţinea în braţe, însă îşi înălţase capul.

– Nu eşti prea sigură că asta vrei, nu-i aşa?

Vocii lui răguşite şi profunde îi luă cîteva clipe pentru a străbate ceaţa ce-o împresurase. Cînd acest lucru se întîmplă, Darcy făcu un pas înapoi.

– Nu vreau. Nu ştiu ce s-a întîmplat...

– Ba da, ştii.

Darcy era speriată de senzaţiile ce-i fuseseră necunoscute pînă atunci, speriată că acest avocat impresionant din Philadelphia ar vrea numai să se joace cu ea. Supărată pe ea însăşi pentru modul cum reacţionase, dar încă şi mai supărată pe el fiindcă îi stîrnise speranţele, visurile şi dorinţele demult abandonate, ripostă:

– Eu nu sînt una din femeile acelea stilate care-ţi cad, probabil, la picioare. Pariez că nici una dintre ele n-a avut vreodată unsoare sub unghii. Dacă vrei pe cineva care să-ţi satisfacă nevoile cît timp rămîi în Hershey, va trebui să cauţi în altă parte.

– Ai uitat de Winston şi loialitatea ta faţă de Marsha.

– Da, am uitat. Niciodată n-aş putea fi sigură că nu te foloseşti de mine ca să mai faci rost de informaţii.

– Mda; presupun că n-ai putea. Ar trebui să ai încredere în mine. Trebuie să recunosc că nu sînt în căutarea unei legături de durată. N-am avut niciodată timp sau înclinaţii pentru aşa ceva. Dar

am putea avea o legătură cu totul deosebită. Simt asta şi o simţi şi tu.

– Există o mulţime de motive bine întemeiate ce nu-mi permit să simt ce insinuezi. N-am nevoie de suferinţă în viaţa mea, Seth, şi exact cu asta m-aş alege.

– Atunci nu mai e nimic de spus.

Darcy îşi încrucişă braţele la piept.

– Nu.

Bărbatul îi studie atitudinea expresivă.

– Hershey nu e un oraş prea mare. S-ar putea să ne mai ciocnim unul de altul.

– Pot să mă descurc cu asta.

– Bine. Şi eu pot.

Seth se întoarse coborînd treptele verandei.

În vreme ce se îndepărta pe aleea pavată, spre maşină, Darcy se întrebă de ce oare spusele lui sunau mai degrabă a promisiune decît a rămas-bun.

Capitolul 3

Darcy își examină mîinile cu o privire critică. Nici un partener de dans nu-și va dori s-o atingă dacă nu-și va aranja unghiile rupte, însă munca la service îi aducea multe satisfacții ca, de exemplu, torsul lin al unui motor după ce-i făcea ajustările necesare. Se mîndrea cu aptitudinile ei și cu afacerea pe care o conducea. Dar din cauză că muncea într-un atelier auto, căuta activități și cursuri care s-o facă să se simtă feminină satisfăcîndu-i latura estetică a caracterului, cum era cursul acesta de dans clasic. Anul trecut, urmase vreme de un semestru un curs de creație vestimentară, înaintea lui luase ore de balet și, mai demult, studiase tehnica aranjamentelor florale.

Vrînd să se simtă feminină în seara asta, își

puse o bluză dantelată, cu mîneci largi, şi o fustă petrecută de pînză, în locul pantalonilor de salopetă. Seth Hallaran îi stîrnise instinctul feminin şi dorinţa de a se simţi frumoasă. În ultimele două zile, se gîndise deseori la el dorindu-şi... mai multe lucruri. De exemplu, ca el să fie un tip obişnuit, să locuiască permanent în Hershey şi să nu-l reprezinte în instanţă pe Brad. Însă dorinţele nu puteau schimba realitatea.

Cînd ajunse la Centrul de recreere, se afla deja în întîrziere. După ce se înregistră la recepţie, se îndreptă grăbită spre sala de sport. La apariţia ei, persoane ce făcea apelul îşi ridică ochii de pe tabel privind-o speculativ. Darcy îşi spuse numele.

Instructoarea încuviinţă.

– Partenera domnului Hallaran.

Ochii ei se lărgiră instantaneu trecîndu-i în revistă pe cei aflaţi în sală. Apoi, îl observă. Se apropia de ea dezinvolt, relaxat şi atrăgător, îmbrăcat într-o cămaşă roşu cu bleumarin şi pantaloni largi, bleumarin. Uluitor, bine dispus... I-ar fi plăcut să mai poată adăuga şi cîteva epitete mai puţin măgulitoare, învăţate de la fraţii ei.

Se simţi cuprinsă de mînie şi se răsti

– De ce...? Cum?

Seth îi răspunse imitîndu-l pe Humphrey Bogart:

– Şi acum, între noi doi, puştoaico.

Cu o voce normală adăugă:

– Băiat, fată, băiat, fată. A mers perfect.

– Şi pe cine ai mituit, mă rog? izbucni ea recăpătîndu-şi cît de cît cumpătul.

– Vai, Darcy. Un avocat să recurgă la mită? E împotriva legii.

Şi tentativa aceea de sărut din partea lui ar fi trebuit interzisă de lege. Momentele acelea de intimitate de luni seara o chinuiseră şi îi produseseră insomnie.

Văzîndu-i privirea grăitoare, bărbatul surîse şi conchise cu nonşalanţă:

– Nu prea mai ai ce face în privinţa asta, doar dacă nu vrei să faci zarvă şi să întîrzii începerea orei. Perechile au fost formate deja.

Ochii lui Darcy săgetară prin încăpere căutînd ajutor.

Cuplul de instructori care preda cursul începu o introducere la lecţia din ziua aceea. Darcy rosti pe un ton scăzut:

– Deocamdată m-ai făcut şah-mat. Dar asta-i numai prima rundă.

Seth nu comentă. Între timp, instructorii îşi exprimară mulţumirea în legătură cu numărul participanţilor ce formau opt perechi. În situaţia asta, le puteau oferi îndrumări individuale şi exista posibilitatea depăşirii programei. Mai întîi, intenţionau să-i înveţe foxtrot-ul. Gata de start, cei doi se aşezară

în poziția standard de începere a dansului şi cerură cuplurilor prezente să-i imite.

Seth o înghionti pe Darcy în braț.

– Pune-ți geanta pe bancă, îi şopti el.

Apoi, luară poziția față în față, însă, în loc să i se uite în ochi, Darcy privi peste umărul lui. Cîtă vreme instructorii le exemplificară pasul dansului fără muzică, nu avură posibilitatea de a conversa. Cei doi îi instruiră să păşească pe jumătatea din față a tălpii, menținînd genunchii relaxați, astfel încît să-şi păstreze echilibrul şi să poată aluneca lin pe podea.

Darcy era tentată să-şi privească picioarele ca să nu fie nevoită să se uite la ochii aceia cenuşii, care accentuau căldura mîinii lui Seth de pe spatele ei şi a degetelor ei ghemuite în palma lui. A-şi ține genunchii relaxați era ultima ei grijă.

Aroma subtilă a coloniei lui îi ațîța simțurile şi supărarea o făcu să izbucnească.

– Se vede clar că te pricepi. Nu înțeleg ce vrei să realizezi urmînd acest curs.

– O să vorbim despre asta imediat ce vei învăța noțiunile de bază ale foxtrot-ului.

Îngîmfat, foarte mulțumit de sine şi jucînd cu cărțile strînse la piept. Exact ca un avocat tipic.

Seth nu-i acordă timp să mai reflecteze, ci o atrase în vîrtejul complicatelor mişcări de picioare ale dansului. Instructorii se apropiară o dată de ei,

însă, observîndu-l că ştie ce face, trecură la altă pereche. În cele din urmă, introduseră o casetă în aparatul stereo portabil şi dădură drumul la muzică. Seth începu să o ghideze în ritm cu melodia. Darcy îl călcă pe picior şi, în vreme ce murmura nişte scuze, simţi roşeaţa invadîndu-i obrajii.

– Relaxează-te. Greutatea ta nesemnificativă n-are ce să-i facă degetului meu mare.

– Dacă tocul meu ar ateriza exact acolo unde trebuie...

Bărbatul plescăi din limbă.

– Doar n-ai face una ca asta.

Darcy îşi compuse o mină ce parcă îl avertiza: „Pune-mă la încercare, dacă-ţi dă mîna".

Ochii lui îşi pierdură licărul vesel redevenind serioşi.

– Dacă-ţi displace cu adevărat că mă aflu aici, am să plec. Speram să ne distrăm puţin împreună. Nu m-am mai distrat de multă vreme. Dar tu?

Darcy nu era prea sigură că „se distrau" împreună. Dar ceea ce o ului cu adevărat fu ideea că el ar putea pleca. Blufa oare? Sau vorbea serios?

– Chiar ai pleca?

– Da, dacă asta vrei.

Ea îl crezu. Chiar dacă îşi urmărea scopurile cu perseverenţă, Darcy îşi dădea seama instinctiv

de integritatea caracterului său. Partea proastă era că, deocamdată, ea habar n-avea ce voia, de fapt. Trecuse multă vreme de cînd nu mai fusese atît de fascinată de un bărbat. Şi, totuşi, trebuia să ţină seama de Marsha...

Seth îi descifră îndoielile.

– Îţi promit că nu vom vorbi de Marsha, Brad sau Jenna. În rest, dansează cu mine astă seară. Hai să vedem cum ne înţelegem.

Pe neaşteptate, în ochi i se aprinseră sclipiri diabolice.

– Cine ştie? continuă el. S-ar putea să mă găseşti irezistibil.

În ciuda voinţei ei, colţurile gurii i se ridicară în sus.

– Te rog, fără crize de vanitate, mormăi ea.

Melodia se încheie. Desprinzîndu-şi mîna din-tr-a lui Darcy, Seth îi ridică bărbia în sus. Privirea lui iscoditoare o făcu să se simtă de parcă ceva nu era aşa cum trebuia, ca şi cînd rimelul pornise să i se întindă pe obraz sau nasturele de la corsaj rămăsese neîncheiat.

– Dansezi cu mine astă-seară?

Avea în el ceva care o atrăgea la fel cum se simte atrasă o albină de o prună coaptă. De ce nu i-ar face plăcere să danseze cu el? La urma urmelor, era vorba doar de dans. Nu-i putea stoarce informaţii, dacă ea nu voia să i le dea.

Aşadar, îi răspunse:

– Hai să vedem cum o să meargă.

Seth îi oferi un zîmbet uriaş, de parcă ea i-ar fi transformat în realitate cel mai drag vis, ori, poate, mai bine-zis, de parcă tocmai fusese provocat la întrecere şi cîştigase. Oare aşa o vedea el?

Cînd începu un alt cîntec, o luă din nou în braţe.

– Ce fel de muzică îţi place să asculţi?

– Aproape orice cu excepţia hard rock-ului şi a muzicii country neprelucrate.

– Şi cîntăreţii preferaţi?

– Lennon şi McCarthey. Cred că am toate piesele cîntate de ei împreună sau separat. Dar ţie? întrebă ea nerăbdătoare să afle mai multe despre el.

– Am o slăbiciune pentru Segovia şi muzica jazz. Şi îmi place Streisand.

Palma lui Darcy se umezise, însă a lui Seth era caldă şi uscată. Încercînd să alunge tensiunea sexuală ce i se înfiripa în pîntec, Darcy continuă să pălăvrăgească:

– Sînt sigură că o să-ţi placă Hershey cînd îl vei cunoaşte mai bine. În Philadelphia sînt mai multe posibilităţi de distracţie, dar trupa de teatru de aici e grozavă şi...

Privirea lui o amuţi.

– Îmi place deja Hershey.

Cînd instructorii le arătară mişcările prin care bărbaţii îşi înclinau partenerele pe spate, Darcy se simţi năucită de efluviile de căldură ce radiau din corpul lui Seth, învăluindu-l pe al ei. Trecuseră ani buni de cînd nu mai fusese tratată ca o femeie, ci doar ca un camarad de nădejde. Îi plăcea senzaţia asta. Poate că acuzaţia lui de a fi cam snoabă avea un sîmbure de adevăr în ea. Îl catalogase imediat, fără a-i acorda vreo şansă. Doar pentru că era un bărbat atrăgător şi plin de succes, nu însemna automat că era un profitor cum fusese Gary.

În vreme ce dansa cu Darcy, Seth fu încă o dată impresionat de nuanţa încîntătoare a ochilor ei strălucitori, de pistruii mici, presăraţi pe şaua nasului, şi de părul uimitor care nu avea chiar culoarea blănii unui setter irlandez, nici cea a unei flăcări, ci, mai degrabă, un arămiu cu irizări aurii.

Cu fiecare minut petrecut alături de ea, Seth îşi dădea seama că făcuse o mutare înţeleaptă cînd se înscrisese la cursul de dans în scopul de a o cunoaşte mai bine. Nici nu-şi amintea să fi vrut vreodată să „cunoască" o femeie cu adevărat. Relaţiile avute de obicei erau doar de conveniență şi, ca atare, foarte comode. Evita să se lege de cineva. Dragostea rănea, aşa încît nu se gîndea la relaţiile lui cu femeile în termeni de „dragoste". Dar considera că doi oameni se puteau

bucura unul de prezența celuilalt dacă își asumau aceleași responsabilități și știau cu claritate cum stau lucrurile.

– Seth, de ce ai început să te ocupi de procesele de custodie?

Stomacul i se strînse, însă răspunse cu calm:

– Așa s-a nimerit. Custodia apare deseori în cazul divorțurilor.

– Și ce te-a determinat să te faci avocat?

Din același motiv ce-l îndemnase să se specializeze în procesele de custodie. Avusese o mamă care se agățase de fiul ei pentru a salva aparențele în public. Avusese un tată care-l iubise, însă nu avusese voie să-l vadă. Seth nu vorbea cu nimeni despre aceste lucruri. S-ar fi simțit vulnerabil și dorea să evite asta cu orice preț.

– Avocații cîștigă bine. Și îmi place să pledez. Dar tu? De ce te ocupi de atelierul auto?

– A fost al tatălui meu.

– Era mecanic auto?

– Inițial a lucrat la o reprezentanță unde avea de-a face cu mașini noi, însă mereu și-a dorit să aibă propriul lui service unde să poată cere prețuri mai mici, să-și cunoască bine clienții și unde mai degrabă să repare, decît să înlocuiască. Nu voia să-și mai facă griji cu vînzarea pieselor și accesoriilor lucrînd sub presiunea politicilor comerciale ale fabricilor.

– Deci calitatea şi preţul trebuie să se lupte cu miile de dolari băgate de fabricanţi în publicitate. Probabil că te simţi mîndră de asta.

– Chiar sînt. Tata şi mecanicii lui trebuiau să fie foarte pricepuţi, fiindcă se luptau cu preţurile şi nu cu marca vreunei fabrici. Încerc să-mi conduc afacerile în acelaşi mod.

Seth era impresionat de noul respect pe care-l simţea faţă de Darcy şi ataşamentul ei faţă de trecut.

– Spuneai că mai ai fraţi. Ei nu sînt implicaţi în afacerea asta?

– Au alte preocupări care primează asupra reparării propriilor maşini. Joel e dentist, iar lui David îi plac computerele.

Totuşi nu spusese nimic despre mama ei. Oare îşi părăsise familia ori murise? Însă era o întrebare mult prea personală pentru a fi pusă dacă nu voia ca şi ea să facă săpături în trecutul lui.

– Deci conduci singură service-ul?

– Mă descurc foarte bine, răspunse ea iritată, de parcă trebuise să asigure deseori oamenii de acest adevăr.

Seth îşi aminti curajul cu care îl înfruntase.

– Ştiu că poţi.

– Te distrezi pe seama mea?

Licărul şăgalnic din ochii ei îi spuse că nu se simţea ofensată.

– Cîtuşi de puţin, jură el.

Darcy îl călcă intenţionat şi în joacă pe vîrful pantofului. Drept represalii, bărbatul o lipi de trupul lui, dar, stupefiat de răspunsul instantaneu al acestuia, îi dădu repede drumul.

Ea se înroşi şi zise cu o voce întretăiată:

– Înainte de a mai face aşa ceva, am să-mi amintesc că eşti mai mare decît mine.

Seth se întrebă dacă ea îi simţise reacţia. Părea stingherită. Oare ce-ar zice dacă i-ar spune că vrea să facă dragoste cu ea? Probabil că ar fugi atît de departe, încît n-ar mai găsi-o niciodată. Nici chiar în Hershey.

– Poate că sînt mai mare, dar sînt sigur că mi-ai trage un pumn, dacă aş încălca regulile.

Darcy îl recompensă cu un surîs.

Dansară, vorbiră şi îşi însuşiră noi combinaţii de paşi. Seth nu-şi mai amintea de cînd nu se mai distrase atît de bine. La sfîrşitul cursului, insistă s-o conducă pînă la maşină. Stînd în înserarea ce se lăsa, îi luă mîna într-a lui.

– Ei, care este verdictul? Sînt un partener de dans convenabil?

Ea rîse.

– Am crezut că voiai să mă întrebi dacă eşti irezistibil.

– Şi să risc să fiu împuşcat? În nici un caz.

Darcy nu-şi retrase mîna.

– Eşti un partener de dans foarte bun.

– Şi... o îmboldi el.

– Şi mi-a făcut plăcere compania ta.

– Perfect. Săptămîna viitoare aş putea trece să te iau de acasă. N-are rost să venim cu două maşini.

– Seth...

– Va fi exact ca în seara asta. Nu vom aborda subiecte care să atragă discuţii în contradictoriu. Pur şi simplu ne vom relaxa şi ne vom distra.

Îl putea observa uşor conflictul interior, însă, în final, ea se declară de acord.

– La ce oră?

– Voi fi acolo pe la şapte şi zece, rosti el strîngîndu-i mîna în semn de rămas bun.

De fapt, ar fi vrut s-o sărute pînă cînd nici unul dintre ei n-ar mai fi fost în stare să respire. Poate că asta se va întîmpla data viitoare.

O mîngîie uşor, cu vîrfurile degetelor, pe obraz şi-i deschise portiera maşinii. Darcy porni motorul ieşind cu spatele din parcare, iar el rămase pe loc pînă ce o pierdu din vedere.

Joi seara, Seth deschise uşa apartamentului şi îi făcu loc asociatului său, Vic Bushwald, să intre primul. Vic coborî cele patru trepte dintre vestibul şi camera de zi şi fluieră încet.

– Plăcut. Foarte plăcut. L-ai închiriat mobilat

sau te-ai ocupat tu de asta?

Seth îl urmă şi zgomotul paşilor săi fu complet absorbit de mocheta groasă.

– Eu l-am mobilat. Cu ajutorul unei expoziţii de mobilă, răspunse el traversînd încăperea spre barul din lemn de pin, aflat în spatele unei canapele tapiţate cu o stofă în carouri roşcat-cafenii.

Amestecă două scotch-uri cu apă şi îi oferi unul lui Vic.

– Aşa. Crezi că Peggy va fi supărată că te-ai oprit la un pahar?

– Nţ. O cunoşti pe Peggy, e o persoană indulgentă. Înainte de a pleca de la birou, i-am telefonat spunîndu-i că întîrzii. Mi-a zis că vrea să vii săptămîna viitoare la cină.

Vic îşi luă paharul şi se duse dincolo de şemineul de piatră, spre un scaun din piele neagră, cu braţe, unde se aşeză studiindu-şi cravata.

Seth îi zîmbi fostului său coleg de cameră. Vic şi Peg se îndrăgostiseră unul de altul încă din liceu. După ce îşi obţinuse diploma, Vic se întorsese la ea şi la Hershey, să-şi înceapă practica în avocatură. Dacă exista vreo căsătorie garantată pe viaţă, apoi aceea era a lor. Aveau singurul mariaj fericit cunoscut de Seth.

– Eşti sigur că nu e o bătaie prea mare de cap pentru ea?

Peg tocmai era însărcinată cu cel de-al treilea

copil. Întrebarea era firească.

Vic închise ochii şi îşi rezemă capul de spătarul scaunului.

– Devine plină de neastîmpăr în perioada asta a sarcinii. Detestă ultimele cîteva luni şi încearcă să-şi facă de lucru.

Deschise ochi privindu-l ţintă pe Seth şi continuă:

– Vrea să te simţi bine aici. La fel şi eu. Cum merge deocamdată?

Seth se trînti pe canapea aranjîndu-şi pantalonii gri.

– E ciudat. Aici, oamenii îţi zîmbesc pe stradă. Dacă te mai văd şi a doua oară, îţi fac semn cu mîna. Eu mă obişnuisem să trec dintr-o clădire de birouri în alta şi, oriunde m-aş fi găsit, eram atît de preocupat de cazul la care lucram, încît nu aveam nici timpul, nici înclinaţia, să privesc în jur şi să observ grădinile, copacii sau felinarele de pe stradă, chiar dacă ar fi fost în drumul meu. Viaţa mea consta în depoziţii, ordine de interzicere şi interogatorii.

– În ultimii zece ani ai dus pe cont propriu o cruciadă pentru drepturile părinteşti ale taţilor. Ce s-a întîmplat?

Seth ştia la ce se referea Vic. Oare de ce îi punea la îndoială realizările?

– Eram extenuat. În ritmul în care lucram şi

luînd în considerare stresul la care eram supus, în cinci ani sau mai puțin, aş fi fost un candidat sigur la un atac de cord.

Luă o înghițitură de scotch apreciindu-i arsura pîrjolitoare şi continuă:

– N-am avut niciodată ocazia să practic dreptul la modul general. Procesele de divorț de care mă ocupam conduceau la cazurile consecutive de obținere a custodiei. Unul îl atrăgea după sine pe celălalt, pînă cînd asta era tot ce făceam.

Dacă propriul lui tată ar fi beneficiat de ajutorul unui avocat versat şi de un judecător imparțial, copilăria lui ar fi fost complet diferită, iar viața tatălui său mai puțin singuratică. Cînd Tom Hallaran pierduse custodia fiului său, fusese zdrobit. Fusese singura dată cînd Seth îşi văzuse tatăl plîngînd. Rănile se vindecaseră însă cicatricele rămăseseră urîte şi usturau.

Vic se aplecă în față.

– Sînt dispus să-ți acord tot timpul de care ai nevoie. Eşti un atu grozav chiar şi fără să-mi fii partener. Dar mă întreb cît de satisfăcut vei fi ocupîndu-te de testamente, contracte şi divorțuri ceva mai discrete.

Seth zîmbi.

– Încă nu m-am săturat. Dreptul nu m-a plictisit niciodată. Şi n- o să te las prea mult în aşteptare. Pînă în octombrie, mă voi decide în privința par-

teneriatului. Patru luni ar trebui să fie suficiente pentru a mă decide în ce direcție s-o iau. Cred că sînt gata pentru o practicare mai relaxată a avocaturii aici, însă vreau să fiu sigur.

Vic îşi trecu degetul de-a lungul buzei paharului.

– Deci, vii la cină săptămîna viitoare?

– Desigur.

Prietenul său îl întrebă aparent accidental:

– Ai făcut cunoştință cu multă lume? Peg spune că ştie două femei care...

Seth îşi ridică mîna, să-l oprească.

– Vin la cină, Vic, dar nu vreau întîlniri aranjate.

– Lui Peg nu-i place să vadă oameni însingurați.

– Nu mă simt astfel, răspunse Seth cu calm.

E adevărat că uneori avea senzația unui gol sufletesc, dar asta numai din cauză că nu era la fel de ocupat cum se obişnuise.

– De fapt, reluă el, am cunoscut o fată pe care aş dori s-o mai revăd.

– Ar fi trebuit să-mi dau seama. Întotdeauna ai lucrat rapid.

Seth făcu o grimasă.

– Mda... Ei bine, facultatea a rămas demult în urmă. De data asta însă era cît pe ce s-o dau în bară. Propriu-zis, încă aş mai putea. Cea mai bună

prietenă a ei este Marsha Winston.

– Fosta soție a lui Brad Winston?

– Da. Dar cred că am convins-o pe Dracy că nu e cazul ca acest lucru să se interpună între noi.

– Vorbeşti despre Darcy Kearn? Roşcata aia mică şi drăguță care conduce service-ul Kearn?

– O cunoşti?

– Nu; nu personal. O văd cînd şi cînd, la reviziile maşinii. N-aş fi bănuit că e genul tău.

Înainte ca Seth să poată scoate vreo vorbă, Vic continuă:

– Într-un orăşel de mărimea acestuia, nu este un fapt neobişnuit să-i cunoşti şi pe client şi pe fosta lui soție. Asta n-ar trebui să reprezinte o problemă. Acum, dacă ai fi vrut să te întîlneşti cu fosta soție a lui Winston...

– N-aş putea şi nici n-aş face aşa ceva. Iar după aceea să preiau cazul lui. Slavă Domnului că nu este atît de complicat.

– Deci, cum e această doamnă mecanic auto? întrebă Vic.

Seth îi putea rezuma calitățile cu uşurință.

– E deosebită.

Nu întîlnise niciînd o femeie atît de imprevizibil de sinceră, veselă şi lipsită de prefăcătorie în acelaşi timp. Noaptea trecută rîsese mai mult decît o făcuse în luni de zile.

Mai mult pentru sine decît pentru Vic, murmură:

– N-am întîlnit pe nimeni ca ea.

Seth păşi pe veranda lui Darcy cu zîmbetul pe buze. Se gîndise să-i mai facă o vizită pînă la următoarea lecție de dans, însă, apoi, decisese că strategia cea mai bună în ceea ce-o privea pe Darcy era să meargă încet. Prin urmare, aşteptase o săptămînă.

Cînd ajunse la uşă, ea se afla deja acolo deschizînd-o înainte ca el să aibă vremea s-o salute. Expresia ei ar fi trebuit să-l avertizeze. Nu zîmbea şi privirea îi trăda tulburarea.

– E cineva aici care vrea să te cunoască.

Seth intră în camera de zi întrebîndu-se dacă nu cumva sosise unul dintre frații ei în vizită. Dar oaspetele nu era un bărbat.

Femeia înaintă spre el.

– Sînt Marsha Winston. A fost ideea mea, nu a lui Darcy. Voiam să-l cunosc pe avocatul care vrea să-mi ia fiica.

Seth era obişnuit cu situațiile dificile, create de foşti parteneri în dispută sau de soți ce se despărțeau. Dar, acum, fiind implicată şi Darcy...

– Nu s-a luat încă nici o hotărîre, doamnă Winston.

Femeia îşi făcu de lucru cu catarama curelei

de la blugi. Părea stînjenită.

– Brad mi-a spus că aveți o întîlnire cu el săptămîna viitoare.

Seth o privi pe Darcy, apoi se uită din nou la Marsha.

– Nu pot discuta acest lucru cu dumneavoastră. Sînt sigur că avocatul v-a spus asta. Dar, dacă dumneavoastră împreună cu el vreți să aranjați o întîlnire cu Brad...

Marsha se apropie gesticulînd agitată.

– Întîlnire? Poate că dumneavoastră vă dă mîna să tratați situația asta cu sînge rece, însă eu nu pot. Îmi iubesc fetița şi n-o să vă las să mi-o luați ca s-o dați unui bărbat cu mai puțină responsabilitate chiar şi decît Peter Pan. Nu-i ştie nici măcar culoarea preferată, darmite cum să aibă grijă de ea. Aveți oare idee ce faceți?

Nu; încă nu ştia. Avusese doar o singură întîlnire preliminară cu Brad Winston. Însă, aparent, omul voia să-şi bage fosta soție în sperieți.

– Doamnă Winston, încă nu am preluat cazul în mod oficial.

Femeia îşi băgă mîinile în buzunare.

– Nu, însă cum Brad are în spate banii mamei lui, pun pariu că, în curînd, o veți face. Îi va da bani ca să obțină custodia unei fiice pe care n-o merită, dar nu i-a dat bani ca să-l ajute să scape de patima jocurilor de noroc.

Seth rosti liniştit.

– Acuzaţiile nu folosesc nimănui.

– Acuzaţii? Eu vă spun adevărul.

– Şi Brad pretinde că spune adevărul.

– Despre ce? Ce am făcut atît de groaznic, încît să creadă că poate obţine custodia?

Seth îi putea citi suferinţa în ochi. O mai remarcase şi înainte. Dar faptul nu însemna automat că ea avea dreptate, iar soţul ei nu.

– Nu pot discuta aceste lucruri, doamnă Winston.

Darcy interveni.

– Marsha, ai spus că vrei numai să-l cunoşti. Ştii că nu-ţi poate spune ce a vorbit cu Brad.

– Şi atunci cum să mă lupt cu el? izbucni ea cu o voce tremurată în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji. Am încercat să stau de vorbă cu Brad cînd a adus-o, duminică, pe Jenna înapoi. Dar n-a făcut decît să profereze şi mai multe ameninţări spunînd că, dacă voi mai continua să mă văd cu Chuck, mi-o va lua pe Jenna.

Darcy îi înconjură umerii cu un braţ.

– Vorbeşte cu avocatul tău. Pune-l să-l cheme pe Seth şi poate că veţi reuşi toţi patru să lămuriţi lucrurile înainte de a scăpa de sub control.

Marsha îi aruncă lui Seth o privire tulburată şi furioasă, apoi îi zise lui Darcy:

– Nu te învinovăţesc că vrei să ieşi cu el. Fii,

doar, atentă, ce faci... de dragul nostru, al amîndurora.

După aceea, plecă, şi uşa cu plasă se trînti în urma ei.

Seth îi cercetă cu atenţie chipul lui Darcy asaltat de suspiciuni pe care se vedea nevoit să le examineze. Nu voia să creadă că Darcy era o femeie calculată, însă nu l-ar fi surprins să fie aşa. În fond, la asta se aştepta din partea femeilor.

– Voi două aţi plănuit scena de mai înainte?

Darcy se dădu înapoi arătînd şocată.

– Fireşte că nu. A trebuit să-i spun că vii să mă iei de acasă. N-am vrut să-i ascund asta. I s-a părut că, de vreme ce Brad îi cunoaşte avocatul, ar fi normal să...

Darcy se opri şi pe urmă adăugă:

– Nu mă crezi, nu-i aşa?

Seth îşi trecu mîna prin păr.

– Mi s-a mai întîmplat să asist la scene pregătite anume pentru mine. Te-ai fi putut gîndi că n-ar fi rău să-mi demonstrezi ce mult îşi iubeşte Marsha fetiţa şi cît de mult s-ar părea că-i pasă de ea.

– Nu-mi spune tu mie ce gîndesc. Venirea ei a fost o idee proastă, după cum i-am şi spus, de altfel. Ea şi Brad ar trebui să meargă la un mediator sau la un consilier şi să rezolve lucrurile, astfel

încît Jenna să nu sufere. Dar Brad nu e de acord, iar Marsha este atît de supărată pe el, că... La naiba! N-ar trebui să vorbesc cu tine despre toate astea.

Seth se apropie încet de ea. Vedea clar că Darcy era la fel de supărată ca Marsha şi îşi alungă neîncrederea în trecut, acolo unde îi era locul.

– Iartă-mă. Te cred cu adevărat, însă vechile obiceiuri mor greu. Profesia îmi cere să fiu suspicios.

– Să mă suspectezi pe mine?

– Pe toată lumea.

Ochii ei îi puneau întrebări la care nu era dispus să răspundă şi, ca atare, îndreptă în mod deliberat conversaţia în direcţia în care dorea.

– Eşti gata să înveţi să dansezi swing?

– Mai vrei încă să mergi?

Bărbatul o privi cercetător.

– Tu nu?

– Nu ştiu. Povestea de adineauri n-a făcut decît să-mi confirme punctul de vedere. Poate că n-ar mai trebui să ne vedem.

– Nici nu facem aşa ceva. Se întîmplă să fim înscrişi la acelaşi curs de dans.

– Ştii bine ce vreau să spun.

El oftă.

– Ai de gînd să permiţi problemelor altor per-

soane să-ți conducă viața?

– Marsha e prietena mea şi o iubesc pe Jenna.

– Ştiu. Dar, indiferent dacă ne vedem sau nu, faptul n-are cum să afecteze ceea ce se întîmplă între Brad şi Marsha. Nu-ți dai seama? Ei se rostogolesc pe o pantă care n-are nimic comun cu tine.

– Dar dacă îmi scapă ceva şi ceea ce am spus îl va ajuta pe Brad fiindcă tu vei profita de acel lucru?

– N-aş face una ca asta.

– Chiar dacă procesul ia o turnură urîtă şi vei dori mai mult să cîştigi decît să joci cinstit?

– În cazul meu nu este vorba despre un conflict de interese, fiindcă pot foarte bine să nu mă implic emoțional. Dacă nu discutăm despre subiectul ăsta, n-am cum să profit de pe urma ta, nu?

Observînd că ea încă se mai lupta cu loialitatea față de prietena ei, adăugă:

– Nu te mai gîndi astă seară. Nu te mai gîndi pînă ce nu voi afla dacă lucrurile vor avansa. Nu e logic?

– Logica asta funcționează mult mai uşor în cazul tău decît într-al meu.

N-o putea forța să-l urmeze. Hotărîrea trebuia să vină de la ea. Dar asta nu însemna că n-o putea împinge în direcția lui.

O luă în braţe şi o ţinu strîns. Sărutînd-o pe tîmplă, îi spuse:

– Totul va fi bine, Darcy.

Corpul ei se mulă pe al lui. Darcy era tot ce-şi dorea în acest moment – dulce, înmiresmată, grijulie, iubitoare. Avea nevoie de ea şi sentimentul devenea din ce în ce mai imperios. Darcy trebuia să se hotărască o dată, ca să-şi poată continua amîndoi drumul în direcţia dorită de el. „Şi care ar fi aceasta?“ se făcu auzită o voce mică. El trăia, pur şi simplu, clipa. Voia să facă dragoste cu ea. După aceea... nu mai ştia nici el.

Îşi frecă uşor bărbia de obrazul ei şi o întrebă:

– Vom mai fi parteneri de dans în seara asta?

Capitolul 4

– Nu pot merge cu tine, zise Darcy smulgîndu-se din îmbrățișare și clătinînd din cap cu tristețe.

Seth îi dădu drumul fără prea mare tragere de inimă.

– Prietenia mea cu Marsha este mult prea importantă. Tot așa este și viitorul Jennei. Nu mă pot... distra pe seama lor. Înțelegi?

Nu mai întîlnise niciodată o femeie ca Darcy Kearn. Crezuse că femeile erau perfide, călcîndu-se una pe alta în picioare pentru a avansa și punînd oricînd relațiile cu bărbații mai presus decît cele cu alte femei. Nu și Darcy! Însă, atunci, cum rămînea cu el?

– Dă-mi voie să reformulez mai clar. Ai de gînd să pui prietenia cu Marsha mai presus de

viața ta personală?

Ea încuviință.

Se vedea nevoit să acorde tot respectul loialității ei. Loialitate, angajament. Aproape că-i veni să se lase copleşit de povara acestor cuvinte.

– Nu-mi place decizia ta, însă e demnă de toată lauda, rosti el mîngîindu-i obrazul. Ai un simț al loialității deosebit de puternic. Asta-i ceva rar.

Ea se înfioră şi Seth observă că pulsul de la baza gîtului începuse să-i bată mai repede. Darcy reacționa ori de cîte ori o atingea. Ar fi vrut s-o atingă mai mult. S-o sărute. Gîndul deveni acțiune.

Cînd îşi înclină capul şi o înconjură cu brațele, ea încremeni. La cel mai slab semn de împotrivire, el s-ar fi retras. Însă cum Darcy nu-i opuse nici cea mai mică rezistență, Seth îşi dădu seama că imobilitatea ei nu reprezenta reținere, ci anticipare.

Mirosea la fel de amețitor ca o grădină şi, cînd buzele lui se apăsară cu hotărîre pe ale ei, gustul ei era cu mult mai dulce decît al oricărui fruct mîncat de el vreodată. Îi prinse cu blîndețe buza de sus între dinți şi ea gemu. Sîngele lui prihse a-i alerga din ce în ce mai iute prin vene, îndemnîndu-l să-şi coboare o mînă şi să-şi rotunjească palma după conturul feselor ei. Apropierea mai mare dintre ei dădu naştere unei fricțiuni aproape

dureroase pentru el.

Îşi înclină gura într-o parte, pe urmă în cealaltă şi, apoi, îşi depărtă buzele. Darcy şi le întredeschise pe ale ei ezitînd. Atunci Seth îi invadă gura cu o intensitate tot mai mare, săgetînd-o cu limba, sondînd-o, mîngîind-o. Dorinţa ce-o mîna era egalată de propria lui dorinţă şi tensiunea crescîndă dintre ei cerea să fie eliberată. Nu se mai excitase nicicînd atît de deplin, într-un răstimp atît de scurt, cu un simplu sărut care să aprindă vîlvătaia. Dumnezeule, ce s-ar mai putea întîmpla dacă ar avea-o complet goală lîngă el?

Întrerupse sărutul pentru a-şi trage răsuflarea şi, cînd o făcu, reveni brusc la realitate. Ea tocmai îi spusese că nu vrea să-l mai revadă. Îşi reţinu înjurăturile ce-i veneau în minte ca să n-o şocheze. O singură privire aruncată expresiei ei visătoare îi spuse că şi ea se pierduse cu firea la fel de mult ca şi el.

Îi dădu drumul încet, urmărind-o cum revine pe pămînt. Era şi mai adorabilă acum îmbujorată, cu buzele roz şi umede şi cu ochii încă strălucind de pasiunea deşteptată de el.

Darcy îşi recăpătă controlul şi Seth îi observă hotărîrea de a face ceea ce se cuvenea îndepărtînd ultimele rămăşiţe ale dorinţei.

– O să-mi lipseşti.

Oricît de curios i se părea, el înţelese perfect

ce voise ea să spună.

– O să-ți telefonez dacă mă decid să nu-l reprezint pe Brad.

– Mi-ar plăcea, răspunse ea încet.

Dorea s-o sărute din nou, simțea nevoia s-o sărute din nou, dar, dacă ar fi făcut-o, s-ar fi putut să nu mai fie în stare să plece. Şi o respecta prea mult pentru a profita de ea.

Se răsuci şi o porni spre uşă înainte de a-şi schimba hotărîrea.

Opt zile mai tîrziu, Darcy examina nişte facturi cu termen depăşit cînd fu întreruptă de telefon.

– Atelierul auto Kearn. Vă pot ajuta cu ceva?

– Aşa sper, răspunse o binecunoscută voce baritonală.

Inima lui Darcy începu să i se zbată cu putere în piept la amintirea atingerii buzelor lui Seth, a senzațiilor date de mîinile lui, a gustului limbii lui. Pînă la ultima lor întîlnire, nu-şi dăduse niciodată seama ce mult putea însemna un sărut. Îşi repeta iar şi iar că decizia ei reprezenta cea mai bună soluție pentru toată lumea, însă asta n-o împiedica să aibă sentimentul că pierduse ceva irecuperabil.

„Ține-te tare."

– Bună, Seth. Ce mai faci?

Avea puternica impresia că inima i se răstur-

nase cu josul în sus.

– Există vreun motiv anume că m-ai sunat? continuă ea.

– Brad îşi programase ieri o întîlnire cu mine şi nu şi-a făcut apariţia. Nu pot da nicicum de el. Ţi-a spus cumva Marsha că s-ar fi răzgîndit?

Detecta oare un ton plin de speranţă în vocea lui sau doar îşi imagina?

– N-am mai vorbit cu Marsha de cîteva zile, dar sînt sigură că mi-ar fi spus, dacă Brad s-ar fi răzgîndit.

– Asta-i ridicol!

– Ce anume?

– Noi doi nu ne vedem fiindcă individul *ar putea,* eventual, să-şi fixeze o întrevedere cu mine. Te întreb, Darcy, au vreun sens toate astea?

În felul în care pusese el problema, răspunsul era negativ. Darcy ştia mai bine decît Seth că nu te puteai baza pe Brad.

– Vino cu mine sîmbătă seara la Penn National.

– La cursele de cai?

– Am putea lua cina acolo, iar după aceea putem urmări cîteva curse. Ce zici?

– Şi dacă Brad fixează o altă întrevedere?

– Îţi telefonez şi ne anulăm întîlnirea. Ce părere ai?

Inima răspunse în locul ei.

– Da.

– Grozav. Te sun să fixăm ora, după ce fac rezervarea locurilor.

După ce-i spuse la revedere, Darcy surîse. Întîlnirea lor era la latitudinea soartei. Era o simplă întîlnire şi, dacă Brad nu-l va contacta pe Seth, se va bucura de ea ca atare. O întîlnire nu însemna idila unei veri. O întîlnire nu reprezenta începutul unui angajament serios. O întîlnire era doar o întîlnire, iar ea avea de gînd să se distreze.

Darcy aranjă cele două perne de pe canapea pentru a treia oară, apoi îşi examină mîinile, ca să se asigure că erau imaculate şi moi ca petalele unei flori. Îşi petrecuse dimineaţa reparînd nişte supape, un arbore cu came şi un radiator găurit, găsindu-şi de lucru, ca să-i treacă timpul mai repede. Se simţea ca o sticlă agitată de sifon cald ori de cîte ori privea la trandafirul roşu, aflat într-o vază de sticlă lăptoasă, de pe masă. I-l trimisese Seth împreună cu un bilet în care-i scria că de abia aşteaptă întîlnirea lor. Fusese un gest plin de consideraţie ce-o făcea să se simtă deosebită.

La auzul soneriei, îşi trecu nervoasă palmele peste costumul-salopetă fără mîneci, în care se îmbrăcase. Jerseul mătăsos şi aderent, de culoare turcoaz, îi lovi uşor gleznele în timp ce se apropia de uşa cu plasă. Cînd îşi ridică ochii spre

Seth, inima i-o lua razna şi i se puse un nod în gît.

Croiala perfectă a pantalonilor cafenii de olandă şi cămaşa albă cu mîneci scurte îi accentuau lăţimea umerilor şi îi puneau în valoare picioarele lungi şi părul negru. O aşteptă să tragă zăvorul uşii, apoi îşi plimbă ochii de la decolteul „en coeur" al rochiei la talia ei subţire şi, mai departe, la picioarele încălţate cu sandale albe. Continuă s-o privească îndelung, pînă ce Darcy simţi că-i iau foc obrajii.

Seth chicoti.

– Roşeşti încîntător.

– E un avantaj. Lumea crede că sînt sănătoasă, dacă mă vede rumenă în obraji.

Seth lăsă uşa să se închidă încet şi o urmă în camera de zi.

– Ţi se întîmplă des sau numai cînd eşti cu mine?

Darcy îşi culese poşeta de piele de pe şezlong.

– Cînd sîntem împreună roşesc mai mult decît am făcut-o în ultimii cinci ani. De vină e, probabil, zodia ta. Poţi să-mi spui care este?

Dacă va spune că e taurul, va muri de ruşine. Ar fi cazul să înveţe să se gîndească înainte de a vorbi.

– Sînt fecioară, răspunse el privind-o amuzat şi provocînd-o să comenteze ceva.

Darcy însă nu intenționa să facă nici cea mai mică aluzie.

– Eu sînt săgetător. Ştii cumva dacă sîntem compatibili?

Seth întinse mîinile şi o prinse de coate atrăgînd-o încet spre el şi prinzîndu-i palmele şi geanta între ei. Sărutînd-o pe nas, îi spuse:

– Dansăm bine împreună, dar poate că ar mai trebui să facem un test.

– Şi ce-ți trece prin minte? întrebă ea respirînd cu greu.

– Ceva deosebit. Însă cred c-o să aşteptăm pînă după cină.

Darcy încuviință vag, mustrîndu-se în sinea ei. Doar nu avea să explodeze ca un butoi cu praf de puşcă ori de cîte ori se apropia Seth de ea.

– Cînd crezi că am de gînd să te sărut, ochii tăi devin mai mult verzi decît albaştri.

Ea zîmbi.

– Şi crezi că asta are vreo semnificație?

– Sper să însemne că-ți trezesc pasiunea.

Darcy plescăi din limbă.

– N-am de unde să ştiu, Seth. Cred că asta e o aluzie cu bătaie lungă.

– Am suficientă minte ca să nu mă apuc să fac aluzii. Probabil că le-ai auzit pe toate.

– Cred că ți-ai făcut o impresie greşită despre mine. Bărbații îmi vorbesc mai degrabă despre

zgomotul curios al motorului maşinii lor, decît despre culoarea ochilor mei.

– Greu de crezut.

– Ai face bine să crezi.

Seth îi ridică bărbia în sus.

– Eşti o femeie frumoasă care, întîmplător, se pricepe la maşini.

Darcy făcu o reverenţă.

– Vă mulţumesc, amabile domn.

Bărbatul îi apucă o şuviţă de păr şi o lăsă să-i alunece printre degete.

– Hai să plecăm înainte de a mă hotărî să rămîn aici să te sărut, în loc să mergem la cină şi să privim cursele de cai.

Seth făcuse rezervări la un restaurant select, dar, cînd intrară în parcare, observară că, acolo, ceva nu era în regulă. Lumea se strînsese în faţa intrării, inclusiv cîteva chelneriţe în uniforme negru cu alb.

Darcy nu-l mai aşteptă, ci deschise portiera şi coborî din maşină. Seth i se alătură imediat şi o ascultară pe una dintre chelneriţe povestind ce se întîmplase. Aparent, la bucătărie izbucnise un foc mic, stins imediat cu ajutorul unui instinctor, însă fumul fusese dens şi invadase sala de mese.

Seth îşi privi ceasul.

– Va trebui să aşteptăm puţin dacă vrem să luăm masa la alt restaurant. Se pare că vom fi

nevoiți să alegem între cină şi curse.

– Ba putem mînca într-un cadru oarecum diferit şi să ajungem şi la curse. Haide; tu şofezi şi eu îți spun pe unde s-o iei.

Darcy îl ghidă la periferia oraşului. Clădirea acoperită cu şindrilă era văruită în alb şi, lîngă ea, exista o mică parcare înconjurată cu mese de picnic. Deşi Seth nu părea să-i împărtăşească entuziasmul, sări din maşină şi-l conduse spre uşă.

Zece minute mai tîrziu, îl privea pe deasupra tăbliei negeluite a mesei de picnic, muşcînd zdravăn din sandvişul format dintr-o lipie umplută cu carne condimentată.

– Dar e excelent!

– Pari surprins.

– Păi, după cum arată localul...

– Tu judeci o carte după coperta ei? Sînt şocată.

Bărbatul îi aruncă o privire ucigătoare. Ea izbucni în rîs şi continuă:

– Aici se găseşte cea mai bună mîncare grecească la minut pe care am gustat-o vreodată.

Seth privi spre celelalte mese ocupate de familii sau cupluri, apoi spre şirul neîntrerupt de maşini care veneau sau plecau.

– Probabil că şi ceilalți sînt de acord cu tine.

Darcy îi întinse o furculiță cu musaca.

– Vrei să guşti?

Privirile lor se întîlniră şi ea uită de furculiţa cu mîncare grecească pînă ce-l văzu că se apropie încet. Buzele lui înconjurară vîrful furculiţei trăgînd bucata de vînătă de pe ea în vreme ce ochii lui continuau s-o fixeze, transmiţîndu-i un mesaj plin de senzualitate.

– Nu aşa mi-am închipuit eu că vom cina.

Vocea lui avea o nuanţă de dezamăgire, de parcă ar fi considerat c-o decepţionase.

– Dar cum îţi imaginaseşi?

– O masă pentru două persoane, o atmosferă liniştită şi intimă. Homar.

– Arăt eu a persoană obişnuită să mănînce homar?

Seth închise un ochi şi-l miji pe celălalt privind-o de sus pînă jos.

– Păi... poate mai degrabă *cordon bleu.*

Darcy rîse.

– Dar tu? Ce fel de persoană eşti?

El se rezemă de spătarul scaunului şi îşi îndreptă umerii.

– Încerci să mă psihanalizezi?

– Nu.

Seth rămase o vreme tăcut. În cele din urmă, rosti:

– Îmi vine greu să vorbesc despre mine.

– Am observat.

Gura lui făcu o grimasă de dezgust.

– Acum îmi închipui că eşti naivă pentru ca, în momentul următor, să-mi dau seama că m-am înşelat. Mă uimeşti tot timpul.

– Inversezi rolurile cu prea multă uşurinţă. Iar ai făcut-o.

– De vină e avocatul din mine.

– Seth, aş vrea să ştiu mai multe despre tine.

Un val de emoţii să perindară pe chipul lui, asemeni norilor trecînd prin faţa soarelui. În final, îi spuse:

– Părinţii mei au divorţat cînd aveam şapte ani. Am trăit în Williamsport pînă la vîrsta de cincisprezece ani, după care m-am mutat în Erie cu tatăl meu.

– Tatăl tău este avocat?

– Nu. E preşedintele unei bănci.

– Îl vezi adesea?

– La cîteva luni o dată. Avem o cabană în Poconos pe care o folosim cînd mergem la vînătoare.

– Vînaţi căprioare?

Seth zîmbi.

– Mai degrabă, asta pretindem, însă nu luăm lucrurile în serios. De ani de zile n-am mai împuşcat nici una. Este un pretext pentru a evada, pentru a scăpa de zgomot, de tot balamucul vieţii moderne şi de cortegiul de înlesniri aduse traiului. Viaţa e simplă. Te scoli în zori şi te întorci acasă

cînd se întunecă. Te orientezi după ceasul naturii, nu după un orar impus de oameni. Şi îţi găseşti liniştea.

Darcy suspecta că aceasta era o latură a caracterului lui cunoscută doar de puţină lume.

– Cred că înţeleg. Nu e vorba deloc de căprioare, nu-i aşa?

Fără a mai aştepta un răspuns din partea lui, continuă:

– Vînătoarea satisface o nevoie primitivă, adînc înrădăcinată în sufletul bărbaţilor.

Ca răspuns la acurateţea presupunerii ei, în ochii lui Seth apăru brusc expresia unei alte nevoi primitive şi Darcy simţi răspunsul inimii ei. Copleşită de valul de căldură ce-i invadă trupul, îşi coborî privirea începînd să se joace cu furculiţa şi încercînd să găsească o remarcă plină de duh sau măcar inteligentă.

Îşi drese glasul şi atît găsi de spus:

– Îţi vizitezi deseori mama?

– Nu.

Replica lui seacă o făcu să-şi ridice capul. Observă că el parcă înlemnise şi că liniile din jurul gurii îi deveniseră mai pronunţate.

– E o femeie cu o carieră importantă?

Chipul lui nu reflectă nici o emoţie, iar ochii îi rămaseră reci.

– În felul ei, da. Nu ne prea înţelegem bine.

Porțile se închiseră. Subiectul fusese încheiat.

Darcy respectă perimetrul trasat de el, însă încercă să-i testeze limitele aducînd în discuție un subiect neabordat încă.

– Reprezinți doar bărbați în instanță?

Seth se aplecă înainte şi îşi încrucişă brațele pe masă.

– Ştiu că o mulțime de bărbați nu plătesc pensia alimentară şi nici sumele de bani decise de tribunal pentru întreținerea copiilor. Dar există mii de bărbați de bună credință care au fost nedreptățiți. Vor să fie tați, însă nu-şi pot vedea copiii decît o dată pe săptămînă sau în weekend. Unii se simt mulțumiți cu atît. Dar sînt din ce în ce mai mulți cei care doresc să-şi aibă copiii lîngă ei. Şi au exact aceleaşi drepturi ca mamele. Însă mai sînt judecători ce trăiesc cu impresia că doar mama poate creşte şi educa un copil, iar asta e o aiureală.

Oare care ar fi părerea lui Seth dacă ar şti că ea intenționase să nască şi să crească un copil fără a-i spune nimic tatălui? Brusc, fu străbătută de un fior rău prevestitor. Cum luase naştere această pasiune, acest zel al lui Seth? Avea oare vreo legătură cu propriul lui tată? Şi ce făcea Seth cînd soția celui pe care-l reprezenta era cel mai bun părinte dintre cei doi?

Nu puse nici o întrebare deoarece nu dorea să

începă o discuție despre Marsha şi exact în direcția aceea s-ar fi îndreptat conversația. Aşa încît schimbă subiectul.

Se apropia de miezul nopții cînd ultima cursă luă sfîrşit. În vreme ce se îndreptau spre maşină, Seth o luă cu brațul pe după umeri. Imediat, se simți în siguranță şi protejată cum nu mai fusese niciodată.

Cînd Seth opri maşina în fața casei ei, îl întrebă:

– Vrei să intri puțin în casă?

– Mi-ar plăcea foarte mult.

Darcy aşteptă pînă ce el îi deschise portiera şi o ajută să coboare. În timp ce mergeau spre uşă, brațul lui o luă posesiv de talie. Lumina lunii, aflate în al doilea pătrar, îi permise lui Darcy să-şi găsească cheia şi să descuie.

Odată intrați, îl întrebă:

– Vrei nişte vin? Sau ceai de la gheață?

– Ceai rece.

În cîteva minute, Darcy se întoarse cu nişte pahare înalte. După ce le puse pe masă, se aşeză pe canapea, aproape de el. Seth îi întoarse fața spre el. Căldura radiată de ochii lui ar fi putut topi gheața. Bărbatul îi mîngîie pometii cu degetele mari. Încet, se aplecă spre ea. Cînd buzele lor se întîlniră, mîna lui îi alunecă pe ceafă, sub păr, ca

să-i bareze retragerea, şi îşi trecu vîrful limbii peste buzele ei îndemnîndu-le să se deschidă.

Darcy era nespus de dulce, aproape ca un copil, şi Seth se simţi de parcă încălca un teritoriu virgin. Dorinţa începu să-l asalteze pe măsură ce gusta, sonda, poseda... deschizînd-o în calea forţei lui. Îi găsi pielea dulce a obrazului, îi exploră cerul gurii şi îi mîngîie limba de repetate ori. De ce era femeia aceasta atît de deosebită? Cum de-l putea excia atît de repede şi atît de complet? Avea acum exact ce dorise din clipa în care o cunoscuse.

Darcy îi răspunse ezitînd, însă Seth voia mai mult.

– Dă-mi limba ta, murmură el.

Ea se supuse, ascultătoare. Seth gemu încet, inspirîndu-i parfumul, gustîndu-i savoarea şi aproape pierzîndu-se în ea. Cînd limba ei începu un duel erotic cu a lui, avansînd şi retrăgîndu-se, se cutremură şi parcă tot corpul prinse să-i pulseze.

Desprinzîndu-se încet din sărutare, o întinse pe canapea ciupindu-i uşor, cu buzele, pielea de sub bărbie, de pe gît şi de pe umăr. Darcy se zvîrcoli sub el arcuindu-şi trupul. Reacţia ei îl ului. Oare îl dorea chiar atît de mult? Nu întîlnise nici o femeie a cărei dorinţă să fie compatibilă cu foamea carnală a unui bărbat, care să fie dispusă să

uite de prefăcătorii, de machiaj şi coafură şi care să se abandoneze dorinţei pînă la uitarea de sine.

În timp ce se freca de trupul ei, nu-şi putu reţine geamătul de plăcere. Sunetul o făcu să-şi ridice pleoapele. Lui nu-i veni să-şi creadă propriilor ochi citind nevoia sălbatică oglindită de ai ei şi nu-şi dorea altceva decît să i-o satisfacă.

Cu o încetineală deliberată, îi sărută locul de la baza gîtului, unde pulsul bătea frenetic, coborînd centimetru după centimetru spre sutienul de dantelă ce-i acoperea sînii. Îşi rotunji palma pe unul dintre ei, trecîndu-şi degetul peste vîrful lui, pînă ce-o făcu să scoată un scîncet.

Lui Seth, dorinţa îi înăsprise vocea.

– I-am simţit cînd dansam... cînd te-am sărutat. Am vrut să-i ating... să-i prind în mîini.

Îi desfăcu decolteul corsajului pentru a gusta semilunele de deasupra sutienului diafan. Desfăcu închizătoarea frontală a acestuia şi găsi sfîrcurile roz, satinate. Îşi apropie gura de unul dintre ele trecîndu-şi limba pe deasupra.

Darcy gemu şi se arcui spre el. Bărbatul îi urmărea cu satisfacţie mişcările sinuoase ştiind că el le provoca. La un nou geamăt al ei, buzele lui prinseră sfîrcul şi traseră uşor de el. Darcy ţipă şi se împinse spre el cerînd mai mult.

Excitat pînă dincolo de limita suportabilului, Seth îşi înălţă capul şi îi mîngîie sînii.

– Eşti o femeie frumoasă şi extraordinar de receptivă.

Ochii ei sclipiră.

– Asta datorită ţie, Seth.

Răspunsul ei nepremeditat şi deschis fusese cu totul altfel decît se aşteptase. Însă, cel mai mult, îl impresionaseră sinceritatea şi loialitatea ei. Trebuia să afle...

– Întotdeauna reacţionezi la fel ? Eşti la fel de pasională mereu?

Pentru o clipă, ea îl privi complet nedumerită.

– Nu înţeleg.

El o întrebă de-a dreptul:

– Reacţionezi la fel cu toţi bărbaţii sau cu mine e diferit?

Darcy scutură din cap de parcă ar fi vrut să-l limpezească, apoi îl privi cu un amestec de neîncredere şi mînie.

– Aşa chestionezi toate femeile pe care le săruţi?

Acum, trebuia să-i învingă atitudinea defensivă. Începuse să înveţe că metoda cea mai bună de a o aborda era sinceritatea.

– Pentru mine e important să aflu. Nu eşti o femeie oarecare.

Darcy reflectă asupra vorbelor lui şi răspunse încet:

– A trecut ceva timp de cînd n-am mai avut

de-a face cu un bărbat.

– Cît de mult?

Ea îşi înălţă capul şi privi aiurea.

– Ce importanţă are?

– Crede-mă, e foarte important. De cît timp?

– Patru ani, zise ea fără intonaţie.

– Patru ani?

Încet-încet, Seth începu să înţeleagă ceva ce ignorase sau nu voise să creadă.

– Cu cîţi bărbaţi ai mai fost, Darcy?

Femeia se îmbujoră iar. De data asta, el nu-şi mai putu da seama dacă era vorba de furie sau jenă.

– Vrei o cifră exactă?

– Cîţi? insistă el.

– Unu.

Seth expiră îndelung şi zgomotos, apoi înjură. Situaţia era mai rea decît crezuse. Femeia asta nu avea „legături" sau interludii temporare.

– Ce s-a întîmplat?

Darcy se ridică în capul oaselor şi izbucni:

– A plecat! A stat aici pe durata verii, apoi a plecat.

– Ai crezut că era vorba de mai mult?

– Bineînţeles, zise ea şi în ochi i se oglindea o suferinţă uriaşă şi cutremurătoare. Spunea că mă iubeşte. Am crezut că va rămîne sau că-mi va cere să plec cu el. Însă asta nu făcea parte din

planurile lui. În mod sigur.

Seth înțelese cumva că povestea era mai lungă, dar restul nu-l interesa. Pe el îl interesa numai ce gîndea Darcy acum. Se simțea încurcat şi stingherit. Nu dorea să se folosească de ea sau s-o facă să sufere.

– Asta intenționai să se întîmple astă-seară?

Darcy îşi încheie sutienul înroşindu-se şi mai tare.

– Nu. Vreau să spun... nu încă.

– Nu încă?

– Nu. Fireşte că nu. Vreau să ajung să te cunosc, să ne împărtăşim o mulțime de lucruri.

Oare? Făcuse el vreodată aşa ceva? Cu mama lui, categoric nu; fusese prea ocupată ca să-l asculte. Nici cu tatăl lui; acesta avusese şi aşa destule griji. În mod clar, nu-şi împărtăşise gîndurile prietenilor lui. Nu dorise ca aceştia să-i cunoască rănile sufleteşti. Iar ca adult, faptul n-ar fi însemnat decît să oferi altora puteri nesăbuite asupra ta. El n-ar fi făcut aşa ceva.

– Şi ce vrei să împărtăşeşti, Darcy?

– Gînduri, sentimente...

Profunzimea dorințelor ei îl arse ca un fier încins.

– Eu nu pot face asta.

– De ce ?

El clătină din cap.

– Nu aşa îmi trăiesc eu viaţa.

– Spune-mi de ce, Seth?

– Pentru că n-am timp, pentru că nu vreau, pentru că...

– Pentru că ţi-e teamă.

Perspicacitatea ei îşi atinsese scopul.

– Poate că ai dreptate. Poate că am motivele mele să-mi fie teamă. Ţi-am spus de la bun început că nu caut o legătură permanentă.

– Ştiu. Iar eu ţi-am spus că nu mă interesează o aventură trecătoare. Atunci, de ce mi-ai cerut să ne mai întîlnim?

– Fiindcă mi-ai zis că nu vrei să suferi. M-am gîndit că ne putem vedea, că ne putem bucura unul de prezenţa celuilalt.

– Fără să ne ardem? E adevărat că nu prea am experienţă, dar nu sînt proastă.

– Nu e obligatoriu ca relaţiile să fie restrictive, o contrazise el. Bărbaţii şi femeile se pot bucura unii de compania altora fără să-şi spună ce au pe suflet.

– Prietenia e un lucru. Şi chiar prietenia, dacă este adevărată, poate provoca suferinţă cînd o ameninţă ceva. Dar intimitatea adevărată este un lucru complet diferit. N-aş putea-o privi niciodată cu uşurinţă. Şi, dacă ai fi întîlnit-o vreodată, nici tu n-ai putea.

Intimitatea adevărată? De fapt, ea vorbea de-

spre dragoste, atașament, angajamente. Despre tot ce încerca el să evite. Se retrase de lîngă ea. O tăcere adîncă și multe alte lucruri se așternură între ei.

Seth se simți tentat să se întindă după ea, să-i șteargă tristețea din ochi. Dar ce-i putea oferi? Ea dorea mult mai mult decît era el dispus să dea.

Se ridică în picioare și zise:

– Aș face mai bine să plec. Dorim lucruri complet diferite.

Ea nu spuse nimic. Nici nu încercă să-l determine să-și schimbe hotărîrea. Îl privi doar cu ochii aceia uriași, ca aquamarinele. Seth nu știa cum să procedeze cu dezamăgirea ce sclipea acolo, așa că porni spre ușă și ieși din casă.

Capitolul 5

Marți după-amiază, Seth stătea în biroul său gîndindu-se la weekend. Ori de cîte ori închidea ochii, îi vedea cu claritate chipul lui Darcy, finețea ca de petală a tenului ei şi îşi amintea senzația de a o ține în brațe, sub degetele şi buzele lui.

Astfel încît, în ultimele zile, îşi ținusé ochii închişi cît mai puțin posibil, cu consecințele de rigoare – era obosit, irascibil şi la fel de răbdător ca un urs. Cînd se răsti la asistentul lui Vic pentru a treia oară în aceeaşi dimineață, înțelese că, în ceea ce o privea pe Darcy, spiritul lui practic nu se mai putea manifesta aşa cum crezuse el inițial.

Încercase s-o uite. Duminică, se dusese la cină, la Vic. Peg îl îndopă pînă ce crezu să n-o să mai poată respira. Cei doi băieți ai lor îi scoseseră

sufletul toată după-amiaza. Şi, totuşi, cuvintele lui Darcy persistau în colţurile ascunse ale minţii lui. „Vreau să ajung să te cunosc, să ne împărtăşim o mulţime de lucruri..." Habar n-avea dacă era în stare de aşa ceva. Nu ştia nici măcar dacă era dispus să încerce.

Dar nici nu întîlnise, pînă atunci, pe cineva asemeni ei. Încă nu întîlnise vreo femeie care să dorească mai mult decît o relaţie superficială. Darcy ar fi trebuit să-şi dea seama că nici nu putea fi vorba despre căsătorie. Căsătorie? La naiba, cum de ajunsese el să se gîndească la aşa ceva?

Fiindcă asta îşi doreau femeile ca Darcy. Iar ăsta era singurul lucru pe care nu era pregătit să-l accepte. Fusese martorul prea multor divorţuri dureroase, începînd cu cel al părinţilor lui. Nu, categoric, bărbaţii şi femeile nu erau făcuţi să-şi petreacă împreună o viaţă întreagă.

Ar putea oare Darcy accepta să trăiască doar clipa de faţă? Nu. Trebuia să se ţină la distanţă de ea lăsînd-o să-şi găsească un bărbat aşezat, care să-i poată oferi un cămin, copii, stabilitate şi o verighetă.

Probabil că, după seara de sîmbătă, nici nu mai dorea să-l vadă. Mai existau şi complicaţiile cu Brad Winston. Dar individul tot nu sunase, iar Seth nu trăia mulţumindu-se să aştepte materializarea unor posibilităţi incerte.

El o voia pe Dracy. Avea să-i expună faptele cu claritate lăsînd-o să ia o decizie. Negru şi alb. Se vor mai întîlni sau nu. Scurt şi cuprinzător. Logica îl slujise întotdeauna cu credinţă. Darcy nu reprezenta o excepţie.

Îşi îndepărtă scaunul de birou. Poate că, după ce va trece pe la service, va fi în stare să se apuce de lucru.

Darcy îşi împinse părul de pe frunte cu dosul mîinii în vreme ce trecea în revistă programul de a doua zi. Încă îi venea greu să se concentreze şi faptul o scotea din sărite. Îşi tot spunea că era cazul să-l uite pe Seth, însă nu ţinea cont deloc de propriile ei sfaturi.

Răsucindu-se spre panoul din spatele bancului de lucru, scoase o cheie de contact de pe un cîrlig. Simţea nevoia să-şi ocupe mîinile cu ceva; poate că şi creierul le va urma exemplul. Cînd auzi uşa laterală deschizîndu-se, se întoarse... şi rămase împietrită, timp în care toate simţurile ei cu specific feminin o luară razna.

Seth intră în service şi îşi obişnui privirea cu lumina mai scăzută. În timp ce el străbătea distanţa ce-i separa din cîţiva paşi mari, Darcy îşi simţi sîngele urcîndu-i-se în obraji.

– Hai să mergem la tine în birou să stăm de vorbă, rosti Seth.

Ea încercă să-şi pună armura la loc, însă faptul era greu de realizat avînd în vedere că-l privea în ochi.

– N-avem despre ce vorbi. Data trecută păreai foarte sigur pe ce vrei şi ce nu vrei.

Seth ocoli obstacolul dintre ei, o luă cu fermitate de braţ şi o conduse spre biroul ei.

– Seth, n-are rost. Sistemele noastre valorice sînt diferite...

Bărbatul mări pasul.

– Vreau să-ţi vorbesc în particular.

După ce intrară în birou, Seth închise uşa eliberîndu-i braţul şi trecu de cealaltă parte a biroului. Părea că are nevoie să pună o oarecare distanţă între ei.

Atmosfera trepida de vibraţii ce nu aveau nimic comun cu zumzetul instalaţiei de aer condiţionat. Îşi vîrî, apoi, mîinile în buzunarele din faţă ale pantalonilor, gest care-i întinse pe coapse materialul de culoarea lignitului.

După aceea o privi cercetător.

– Fire-ar a dracului de treabă, izbucni el încrîncenat. Nu ştiu nici ce să spun, nici cum s-o spun.

Curiozitatea fiindu-i stîrnită, Darcy aşteptă plină de speranţă, Seth părea stînjenit şi mai exista un lucru la care nu se aşteptase. Arăta vulnerabil.

– Vreau să continui să te văd.

Ea expiră îndelung fără a-şi da seama că, pînă atunci, îşi ţinuse răsuflarea.

– De ce?

Seth îşi flutură braţele prin aer frustrat în mod evident, după care ocoli biroul oprindu-se la cîţiva centimetri de ea.

– Îmi place. Nici n-aş putea spune de cînd nu mi-a mai plăcut de o femeie. Vreau să aflu dacă între noi există ceva ce merită a fi cercetat.

– Şi dacă nu există? întrebă ea pe un ton calm.

Dacă „o plăcea", însemna că nu se gîndea numai la sex.

Privirea lui o înfruntă pe a ei.

– Atunci vom şti amîndoi acest lucru şi nu vom avea regrete.

Trupul lui o atrăgea ca un magnet, însă se ţinu tare pe poziţie.

– Ai spus că n-ai nimic de împărţit. Ai spus că n-ai face asta. Te-ai răzgîndit?

Seth o privi cu sinceritate, fără să şovăie.

– Mă cutremur chiar şi numai la ideea de a-ţi spune ce gîndesc şi ce simt.

Darcy îşi dădu seama că-i venise nespus de greu să recunoască acest fapt.

– Te înţeleg; nu e uşor pentru nimeni s-o facă.

Bărbatul se încruntă şi ridurile dimprejurul ochilor lui deveniră mai pronunţate.

– Tu nu pari a întîmpina nici o dificultate, mîrîi el.

Ea zîmbi.

– Am ceva mai multă practică. După ce faci treaba asta de cîteva mii de ori, îți vine mult mai uşor.

El nu-i întoarse zîmbetul, însă păru mai relaxat şi îşi puse uşor mîinile pe umerii ei.

– N-am spus că o voi face. Însă vreau să încerc.

În inima ei, înflori speranța.

– E un început.

Însă mai trebuia să clarifice un lucru.

– Am vorbit serios cînd am spus că nu voi face dragoste cu tine înainte de... a te cunoaşte cu adevărat.

Seth o mîngîie cu blîndețe pe obraz.

– Şi cît timp crezi că-ți va lua treaba asta?

– Nu ştiu. Nu pot nega atracția dintre noi şi faptul că, sîmbătă seara, m-a copleşit. Dar nu mă pot arunca într-o aventură ocazională. Nu e genul meu.

El îşi lăsă mîinile să-i cadă, apoi le băgă la loc, în buzunare.

– Ştiu asta. Dar nu-ți pot promite nimic. Eu îmi trăiesc viața fără constrîngeri. Nu ştiu cît voi rămîne în Hershey. La toamnă, s-ar putea să fiu deja plecat.

Avînd în vedere că ştia că se putea ca el să plece, se putea pregăti din vreme pentru această eventualitate. Îl dorea în viaţa ei; voia genul acela de fericire necunoscut încă, pe care era posibil să-l găsească alături de el. Dar mai exista o condiţie.

– Ştiu că poţi fi fermecător şi sînt sigură că ai abilităţi profesionale de care faci uz cu deosebită plăcere. Însă aş vrea să-l cunosc pe bărbatul din spatele acestor aparenţe.

– S-ar putea să vrei prea mult.

Darcy se gîndi iar la Gary, la felul cum se folosise de ea.

– Nu pot să fiu numai eu cea care dă. Am mai făcut aşa ceva înainte şi n-am să repet experienţa.

Ochii lui Seth se îngustară.

– Cum îl chema?

– Gary.

Expresia lui deveni foarte serioasă.

– Eu nu sînt Gary. N-am să profit niciodată în mod intenţionat de tine. Dar nu-mi pot deschide peste noapte tot sistemul de apărare.

– Dar într-o săptămînă? întrebă ea cu un zîmbet şovăitor.

Atmosfera dintre ei se însenină şi Seth surîse la rîndul său. Era un surîs lent ce-i sclipi în ochi înainte de a-i ajunge la buze. Un zîmbet adevărat.

– S-ar putea să dureze ceva mai mult de atît.

Îşi scoase mîinile din buzunare şi o prinse de braţe.

– Cît de „sigur" este biroul tău?

– De obicei, Dan şi Steve bat la uşă.

După o pauză pentru mărirea efectului, adăugă:

– Cu o fracţiune de secundă înainte de a se năpusti înăuntru.

Seth îşi alunecă un braţ pe spatele ei, iar cu cealaltă mînă îi ridică bărbia.

– Mi-ar plăcea să ne reînnoim cunoştinţa.

Ochii lui erau la fel de mîngîietori ca o catifea cenuşie şi la fel de îmbietori.

– Şi cum propui să procedăm?

– Prin ceva mai mult decît o strîngere de mînă, zise el trecîndu-şi mîna prin păr.

Lui Darcy îi plăcea nespus atingerea lui. O făcea să se simtă... vie, strălucitoare, deosebită. Îşi mută puţin mîna atingîndu-l pe pielea gîtului, deasupra gulerului cămăşii.

– Probabil că Dan n-o să ne lase multă vreme singuri. Cînd m-a întrebat cum a fost întîlnirea de sîmbătă seara, aproape l-am luat la bătaie. Dacă te-a văzut tîrîndu-mă pînă aici...

Gura lui Seth zăbovi ispititor de aproape de a ei.

– Cîtă blîndeţe există în puterea ta de convin-

gere. Mă ameţeşti.

– Blîndeţe? Ca a unui camion mamut cu opt-sprezece roţi.

Buzele lui o împiedicară să mai continue şi le acoperiră pe ale ei cu o mişcare senzuală. O ţinea în braţe ca pentru o eternitate, strîngînd-o uşor, fără să ceară sau să impună, pur şi simplu, existînd. Un bărbat şi o femeie. Seth şi Darcy.

În cele din urmă, el se desprinse şi reveni la realitate. Rezemîndu-şi fruntea de a ei, bărbatul încercă să-şi liniştească respiraţia şuierătoare. Lui Darcy nu-i venea să creadă că-i declanşase o asemenea reacţie. Sărutările lui Gary fuseseră nespus de prozaice.

Niciodată nu-i dădeau de înţeles că i-ar plăcea s-o sărute la nesfîrşit. Oare Seth le săruta întotdeauna pe femei de parcă ar fi fost mai minunate decît un apus de soare, vara?

Darcy îşi desprinse mîinile de pe ceafa lui şi îşi arcui palmele pe umerii laţi.

– Cînd sîntem împreună, parcă am compune o melodie, nu-i aşa?

Ştia că încearcă să-l tragă de limbă, însă nu se putea abţine.

– O simfonie, răspunse el cu glasul răguşit. Cu sunete de talgere.

Darcy se lăsă puţin pe spate, ca să-l poată privi, şi se simţi străbătută de un fior.

– Deci, ai simțit şi tu.

Ochii lui aruncară sclipiri diavoleşti.

– Foarte explicit.

Darcy se simți invadată de căldură şi îşi coborî ochii. Ținînd cont de conversația lor, gestul se dovedi a fi o greşeală. Pleoapele i se ridicară într-o clipă şi simți că roşeşte din cap pînă în picioare.

Seth o prinse într-o îmbrățişare de urs.

– Faptele sînt fapte, ochi luminoşi. Dar n-am să te grăbesc. Va trebui să mă doreşti la fel de mult, pe cît te doresc eu.

Îl dorea. Însă trebuia să fie pregătită. De data aceasta nu va mai risca să rămînă însărcinată. Auzise că anticoncepționalelor le trebuia o lună ca să devină eficiente. Dar, oare, ce va zice Seth despre asta?

– S-ar putea ca aşteptarea să te plictisească.

– Meriți să te aştept.

Două săptămîni mai tîrziu, Darcy se întreba dacă Seth mai avea aceleaşi sentimente. Stătea în echilibru pe cea mai de sus treaptă a scării scurte trecînd pensula cu vopsea de-a lungul ultimei stinghii a spalierului. Îşi aduse aminte zîmbind cum dansase cu Seth seara trecută la bar. Se duseseră împreună la cea de a patra lecție de dans şi învățaseră cha cha şi samba. Dar, seara trecută, nu le practicaseră pe nici unul. Dansa-

seră atît de apropiați, atît de intim, încît fusese ca şi cînd ar fi făcut dragoste. Aproape.

În ultimele două săptămîni se văzuseră deseori. Seth o dusese la cină în restaurante elegante, procurase bilete la teatru şi o dusese la un picnic. Se jucaseră şi rîseră descoperind zeci de amănunte unul despre celălalt. Şi deveniseră prieteni; probabil, mai mult decît prieteni.

Însă reieşise clar că Seth se temea de intimitatea sufletească. Îi destăinuise puține dintre sentimentele lui şi nimic despre trecut. Darcy îşi spuse că trebuia să aibă răbdare. Cînd o săruta, avea impresia că se despică în două cerul sau că i se scufundă pămîntul sub picioare.

Îşi dădea seama că el se reținea, deşi dorea mai mult, însă, cum el putea să aştepte, aştepta şi ea. Făcuse o vizită la ginecolog şi mai trebuiau să treacă încă două săptămîni ca pastilele anticoncepționale să aibă efectul scontat.

Vocea Jennei o trezi din reverie.

– Eu mi-am terminat partea. Tu mai ai mult acolo?

Fetița o privea de jos, plină de speranță.

Darcy riscă o ocheadă în direcția ei obsevînd pensula ce picura şi dîrele albe de vopsea ce-i ornau mîinile şi picioarele.

– Ce-ar fi să te duci şi să începi să te speli? Vin şi eu în cîteva minute. Vreau să fac un duş

înainte de venirea lui Seth.

Acesta acceptase rolul jucat de Jenna în viața ei. Dar cînd auzise că trebuie să stea cu fetița, propusese s-o viziteze seara tîrziu, ca să le țină companie. Nu vorbeau niciodată despre Brad şi Marsha, iar el nu încerca să-i stoarcă informații fetiței. Brad încă nu-şi fixase o altă întîlnire cu Seth şi Darcy spera să n-o facă nici pe viitor.

Jenna îşi azvîrli pensula pe trotuar lăsînd o urmă de vopsea albă.

– Ți-a spus mama că am voie să stau trează pînă la nouă şi jumătate? Zicea c-o să-ți spună.

Darcy îşi înmuie pensula în cutia cu vopsea ținută într-o mînă şi atacă ultimul rînd al grilajului.

– Da. Mi-a spus. Poate reuşim să-l convingem pe Seth să joace cu noi „Sus-Jos"

Jenna deschise larg ochii şi adoptă un ton confidențial.

– Îmi place Seth.

– Şi mie.

Imediat ce-i auzi răspunsul, Jenna urcă în fugă treptele verandei din spate şi intră în casă lăsînd uşa cu plasă să se trîntească în urma ei.

Darcy coborî de pe scară, puse cutia cu vopsea pe jos şi îi fixă capăcul cu cîteva lovituri de ciocan. Tocmai strîngea scara cînd auzi un țipăt de durere venind din bucătărie şi numele ei terminat printr-un vaiet.

Lăsă scara să cadă şi alergă în casă. Mîna îi plecă involuntar spre gură cînd o văzu pe Jenna trîntită la podea şi plîngînd.

Îngenunche repede lîngă fetiţă şi o întrebă:

– Iubito, ţi-e rău? Te doare ceva?

– Braţul, Darcy. Mă doare. Încercam să iau prăjiturile...

Pe obrajii Jennei curgeau şiroaie de lacrimi şi Darcy îi pipăi cu grijă braţul lovit. Fetiţa se strîmba de durere ori de cîte ori îi atingea cu prudenţă zona de deasupra încheieturii mîinii.

– Mai bine o sun pe mama ta. Nu ştiu dacă e luxat sau rupt.

– Nu vreau să fie rupt, ţipă Jenna. Mama o să fie aşa de furioasă... Nu te-am ascultat, zise ea printre suspine.

Darcy o strînse la pieptul ei legănînd-o uşor şi încercînd s-o liniştească.

– Lasă, o să fie bine.

Dîndu-i la o parte bretonul de pe frunte, adăugă:

– Hai să vedem dacă te poţi ridica şi dacă te-ai mai lovit undeva.

Lacrimile fetiţei continuau să şiroiască.

– Am alunecat cînd m-am suit sus. Aproape că-mi pusesem genunchiul pe tejghea. Îmi pare rău că nu te-am ascultat.

Darcy o ajută să se ridice şi o îmbrăţişă cu

blîndețe. Acum, nu era cazul s-o certe. După ce văzu că doar brațul fusese lovit, Darcy o duse în camera de zi şi o aşeză pe canapea. Jenna se ținea de brațul stîng muşcîndu-şi buza de jos şi încercînd din răsputeri să nu mai plîngă.

Darcy găsi în cartea de telefon numărul restaurantului unde Marsha şi Chuck cinau împreună cu un coleg al acestuia. Îi rugă pe cei de acolo s-o caute pe Marsha şi s-o aducă la telefon şi aşteptă bătînd din piciorul încălțat în adidas şi zîmbindu-i din cînd în cînd Jennei, ca s-o încurajeze.

Cînd Marsha veni la telefon, îi povesti cele întîmplate şi prietena ei decise că era mai bine ca Darcy s-o ducă imediat pe Jenna la urgență, ea si Chuck urmînd să vină şi ei cît de repede puteau.

Darcy îşi luă cheile şi geanta de pînză, o sui pe Jenna în maşina ei galbenă şi merse la spital pe cel mai scurt drum cunoscut de ea. Rămase alături de fetiță cîtă vreme o soră îi puse acesteia o brățară galbenă de plastic pentru identificare şi îşi notă informațiile pe care Darcy putu să i le dea. O altă soră le duse la un pat şi trase perdelele împrejurul lor Darcy o ajută pe Jenna să se îmbrace cu o cămaşă de spital mult prea largă şi tocmai îl aşteptau pe doctor cînd sosiră Marsha şi Chuck.

Marsha era palidă, trasă la față şi, în mod vădit, îngrijorată. Îşi îmbrățişă fetița. Cînd doctorul

veni s-o examineze pe Jenna, Darcy plecă în sala de aşteptare.

Îşi privi ceasul cu senzaţia că trecuseră secole de cînd o găsise pe Jenna pe podeaua bucătăriei. Era numai opt seara. Ora opt! Trebuia să-l sune pe Seth. Avînd palmele umezite de transpiraţie, apăsă tastele telefonului public sperînd ca el să nu fi plecat încă de acasă. Seth răspunse la cel de-al patrulea apel.

– Seth, Darcy la telefon.

– Bună. Tocmai îmi schimbam hainele. Vrei să cumpăr ceva în drum? O sticlă de vin sau...

– Nu pot veni. Vreau să spun că nu sînt acasă.

– Ce s-a întîmplat?

– Sînt la spital. Jenna a suferit un accident. Dacă şi-a rupt braţul vor trece vreo două ore pînă...

– Ajung acolo în cincisprezece minute.

– Seth, nu e nevoie să vii.

– Vin imediat, insistă el şi închise telefonul.

Darcy încercă să se uite la comedia ce rula pe ecranul televizorului din sala de aşteptare şi răsfoi absentă paginile revistei *Time*, însă, în cele din urmă, îşi sprijini capul de perete şi închise ochii.

I se păru că trecuseră doar cîteva clipe pînă ce o mînă mare şi caldă i-o prinse pe a ei. Imediat, se îndreptă de spate.

– Spune-mi ce s-a întîmplat, o îndemnă Seth

aşezîndu-se pe scaunul de lîngă ea.

Îngrijorarea îi săpase în colţurile gurii două cute adînci.

Arăta foarte bine şi broznul pielii contrasta plăcut cu pantalonii galbeni şi tricoul alb. Darcy era bucuroasă că venise. Doar dacă nu cumva putea folosi toate acestea împotriva Marshei... Nu. N-ar face aşa ceva.

Îi povesti faptele şi încheie:

– Dacă aş fi pus vasul cu prăjituri pe tejghea, nimic din cele petrecute n-ar fi avut loc. De obicei, îmi amintesc să fac treaba asta cînd vine la mine.

– O să se facă bine, rosti el înconjurîndu-i umerii cu braţul şi strîngînd-o uşor. Orice fetiţă, care s-a dat cu roata călătoare la parcul de distracţii şi vrea să repete figura, poate depăşi o simplă căzătură.

– Ţi-a spus ţie că s-a dat în roata călătoare? Brad n-ar fi trebuit s-o lase. Ştie că Marsha nu e de acord.

– În general, oamenii divorţaţi au păreri diferite asupra majorităţii lucrurilor. Sînt atît de absorbiţi de vechile nedreptăţi făcute de unul celuilalt, încît nu le mai pasă că-i fac şi pe alţii să sufere. Ăsta e unul dintre motivele...

Brusc, se opri.

– Unul dintre motive? întrebă ea încet, bucuroasă că găsise ceva care s-o facă să uite măcar

temporar de cele întîmplate cu Jenna.

Seth privi prin sala de aşteptare, cu gîndurile aiurea. Darcy se răsuci spre el.

– Seth?

Bărbatul îşi întoarse ochii spre ea.

– M-am săturat de ură, de supărare, de amărăciune. La drept vorbind, în procesele de custodie nu cîştigă nimeni. Eu lupt pentru clientul meu, rivalul meu luptă pentru soţia acestuia, judecătorul încearcă să apere interesul copilului. Dar viaţile deja sfîşiate de divorţ continuă să fie distruse în continuare. Nu mai sînt sigur că merită să treci printr-o asemenea agonie.

– Dar cineva tot trebuie s-o facă şi dacă abordezi situaţia cu înţelegere şi compasiune...

El o întrerupse cu brutalitate.

– Nu-i aşa. Eu mă aflu acolo să cîştig. Să cîştig, Darcy, nu să mă pun în pielea unuia şi altuia. Trebuie să fiu dur şi, uneori, nemilos.

Darcy nu-l înţelese.

– De ce n-ai putea lucra pentru binele tuturor celor implicaţi?

– Nu asta e metoda prin care poţi dovedi că şi bărbaţii au drept la copiii lor.

Aceasta era o latură a lui Seth pe care n-o cunoştea. Trebuia să existe un motiv pentru ambiţia ce-l mîna. Însă el nu avea destulă încredere în ea pentru a-i permite să-i înţeleagă motivele.

Dintr-o dată, îşi dădu seama că nici ea nu avea suficientă încredere în el şi în legătura tot mai puternică dintre ei pentru a-i vorbi de sarcina avută cu patru ani în urmă. Însă trebuia să-i spună. Curînd.

Seth îi acoperi mîna cu a lui.

– M-am mutat aici ca să scap din mediul acela marcat de confuzie şi stres şi ca să abordez şi alte aspecte ale dreptului. Mă ocupam de o mulţime de cazuri odată şi nu-mi permiteam să fac nimic altceva decît să mănînc procese de custodie pe pîine. Aveam nevoie de pauza asta, iar tu mă ajuţi să învăţ din nou cum să mă relaxez. Aşa că hai să nu vorbim despre cariera mea.

Dar nu mai avură ocazia să discute nimic altceva, fiindcă apăru Chuck arborînd un zîmbet ce-i îndulcea trăsăturile aspre... Asta pînă- l văzu pe Seth. Atunci, zîmbetul dispăru.

Chuck îi spuse lui Darcy:

– Braţul nu e rupt; e doar luxat. I-l pun acum în ghips şi va trebui să-l susţină cu o eşarfă. Peste vreo două săptămîni va fi ca nou.

Darcy simţi înţepătura lacrimilor în dosul pleoapelor.

Chuck îl ignoră în continuare pe Seth.

– Marsha spune că ar trebui să te duci acasă. Noi o să ne oprim să luăm nişte medicamente şi, probabil, un cornet cu îngheţată. O va ajuta pe

Jenna să nu se mai gîndească la brațul ei.

– Pot s-o văd înainte de plecare?

– Desigur. Doctorul tocmai îi dă Marshei ultimele instrucțiuni.

Darcy îl urmă pe Chuck la patul Jennei, o îmbrățișă și-i dădu un sărut de noapte-bună, apoi i se alătură lui Seth. Prin minte îi treceau zeci de gînduri și nici unul dintre ele nu era plăcut.

Seth o luă cu brațul pe după umeri.

– Ce-ar fi să mă lași să te conduc eu acasă? Putem veni mîine să-ți luăm mașina.

Darcy își trecu palma de-a lungul frunții.

– Nu. Mă simt foarte bine. O să merg cu mașina mea.

– O să te urmez, insistă el.

Darcy simți că trebuia să spună ceva despre felul în care-l tratase Chuck.

– Regret că Chuck s-a purtat așa de rece. Nu e genul lui.

– Și eu m-aș purta la fel în locul lui, dacă nu cumva aș avea o atitudine și mai belicoasă.

Sărutînd-o pe tîmplă, adăugă:

– Hai să mergem acasă.

Darcy își parcă mașina în garaj și ieși pe veranda din spatele casei grăbindu-se să deschidă ușa. Voia să traverseze parterul și să-i deschidă lui Seth ușa din față.

În timp ce-şi căuta cheia, îi auzi vocea venind din curtea din spate.

– Aprinde lumina de pe verandă şi o să duc scara şi vopseaua în şopron. E deschis?

– Da, răspunse Darcy căutînd în buzunarul blugilor. Uite cheia. Vrei să-l încui tu?

Străpungînd cu ochii umbrele nopţii, Darcy îl văzu mutînd scara, astfel încît să poată prinde şi mînerul bidonului cu vopsea lăsîndu-şi cealaltă mînă liberă. Îi strînse degetele lui Darcy peste cheie şi le ridică la gură sărutîndu-le încheieturile.

– Mă ocup eu de toate aici, afară. Tu intră în casă şi relaxează-te.

Delicateţea lui îi dezechilibră balanţa sufletului şi lacrimile îi arseră din nou dosul pleoapelor. Îi dădu cheia, mormăi un „mulţumesc" şi se grăbi să intre în casă.

Aprinse luminile de pe veranda din spate şi din bucătărie unde privi fix podeaua o vreme, apoi îşi înălţă ochii aţintindu-i asupra vasului cu omuleţi de turtă dulce.

După aceea, trecu în camera de zi, îşi aruncă poşeta pe şezlong şi aprinse lampa *Tiffany.* Jocul, pe care ea şi cu Jenna intenţionaseră să-l joace, zăcea pe măsuţa de cafea. Darcy îngenunche între măsuţă şi canapea şi îi deschise capacul. Desfăcu tabla cu dreptunghiuri colorate şi pipăi jetoanele de plastic.

Aşa o găsi Seth cînd intră în casă. Îngenunche lîngă ea mîngîindu-i obrazul cu dosul degetelor şi îndemnînd-o să se uite la el. Cînd Darcy privi în ochii lui cenuşii, îngrijoraţi, lacrimile îi împăienjeniră ochii revărsîndu-i-se pe obraji.

Seth împinse măsuţa de cafea şi o trase lîngă el, rămînînd amîndoi cu spatele rezemat de canapea. Îi înconjură umerii cu braţul şi îi rezemă capul de pieptul lui.

Începu, apoi, să-i treacă degetele prin păr cu mişcări liniştitoare.

– Totul e în regulă acum. Copiii au oase flexibile.

– Ştiu, murmură Darcy cu faţa îngropată în cămaşa lui. Însă mă simt răspunzătoare de cele întîmplate. E numai vina mea. Dacă aş fi cumpărat scaunul acela cu scară, dacă aş fi pus prăjiturile mai jos, unde să ajungă la ele, nu s-ar fi întîmplat nimic. E atît de independentă. Ar fi trebuit să-mi dau seama...

– A fost un accident. Şi nici chiar toţi de „dacă" din lume nu vor reuşi să schimbe nimic, zise el de parcă ar fi ştiut cum stă treaba.

Lacrimile ei prinseră a curge şi mai repede pe măsură ce vina se împotrivea raţiunii.

– Dar a fost vina mea, replică ea cu o voce stridentă. Dar dacă şi-ar fi rupt mîna, s-ar fi lovit la cap sau ceva şi mai rău?

Seth o zgîlțîi ușor și-i spuse cu asprime:

– Oprește-te. Nu s-a întîmplat nimic din toate astea.

Darcy nu putea uita că pierduse sarcina și rămăsese cu senzația că ar fi putut împiedica și acel lucru să se întîmple. Își pironi ochii în tavan și zise mai mult pentru sine.

– Eu sînt adultul. Eu ar fi trebuit să am mai multă grijă.

– Darcy, Jenna e o fetiță de opt ani cu destulă minte în cap. O poți îndruma, însă nu-i poți prevedea toate mișcările.

Logic vorbind, știa că Seth are dreptate, dar îndoielile îi sabotau claritatea gîndirii.

– Marsha n-a zis prea multe. Mi-e teamă că va da vina pe mine, că nu va mai avea încredere în mine.

Seth îi cuprinse fața în căușul palmelor.

– De cît timp o cunoști pe Marsha?

– De trei ani.

Ca și cînd ar fi interogat un martor, bărbatul o privi țintă în ochi.

– Pe mine de cînd mă cunoști?

Darcy înghiți cu greu, în sec, captivată de intensitatea arzătoare a ochilor lui și de expresia severă a feței.

– Cam de cinci săptămîni.

– Știu cît de mult o iubești pe Jenna. Și știu că

ai face orice ca s-o protejezi. De asemenea, ştiu la fel de bine ca tine că trebuie să înveţe să asculte de nişte reguli. Acum, dacă eu ştiu toate aceste lucruri, nu crezi că şi Marsha le ştie? Dumnezeule, Darcy. E cea mai bună prietenă a ta. Fireşte că n-a spus prea multe astă-seară. A fost îngrijorată din cauza Jennei la fel ca şi tine. Dar acordă-i puţină încredere. Acordă-ţi ţie însăţi puţină încredere.

Darcy se simţi, brusc, uşurată. Înconjură cu braţele talia lui Seth adăpostindu-se la irezistibila căldură a pieptului său. El o strînse mai tare în braţe, rezemîndu-şi bărbia în creştetul capului ei. După cîteva minute, inima lui Darcy prinse a bate mai repede şi simţi că şi ritmul inimii lui se accelerează.

Căldura radiată de ei îi înfăşura ca un nor şi receptivitatea sexuală li se intensifică de sute de ori. Sînii, apăsaţi pe pieptul lui, începură s-o furnice şi, în adîncul pîntecului, un foc începu să ardă mocnit.

Bărbatul îi depuse pe frunte un sărut uşor ca o pană. Darcy îşi înălţă capul şi buzele lui îi atinseră tîmpla. Atunci, ea îşi ridică şi mai mult privirea căutînd să-i descifreze tainele inimii şi sufletului. Nu reuşi, aşa că renunţă să mai încerce şi capitulă în faţa magnetismului dintre ei.

Începu să-i traseze cu arătătorul conturul gurii

senzuale şi acesta se opri pe buza plină, de jos. Bărbatul îi prinse vîrful degetului cu gura sugîndu-l încet şi respiraţia ei îşi acceleră ritmul ajungînd la un consum incredibil de aer.

Mîna ei dreaptă alunecă pe gîtul lui şi degetul mare îi încercui urechea. Imediat, îi auzi inspiraţia bruscă, de scurtă durată. Seth îi sărută vîrful degetului şi îşi lăsă capul în jos, spre al ei. Îşi frecă nasul de pielea obrazului şi, apoi, îi acoperi cu fermitate gura cu a lui. Darcy deschise instinctiv buzele şi se rezemă de el, ameţită de vîrtejul dorinţei ce-o prinsese în dansul ei.

În vreme ce limbile lor comunicau lăsîndu-se în voia unui dulce abandon, fu învăluită de mireasma lui masculină. Mîinile bărbatului îi cuprinseră sînii modelîndu-i după palmele lui, frămîntîndu-i cu blîndeţe, vrăjindu-i.

În trupul lui Darcy prinse a se roti o tornadă şi se predă urmîndu-i limba în gura lui, căutînd, explorînd şi frecîndu-se de aceasta cu mişcări săgetătoare.

Se simţea lipsită de apărare în faţa valului de plăcere, iar buzele lui o ameţeau şi mîinile o seduceau alunecîndu-i sub tricou.

Darcy tînjea să-i simtă goliciunea pielii şi pieptul ce i se păruse atît de tentant, dar intangibil, cu cîteva săptămîni în urmă. Îşi strecură palmele pe sub cămaşă, îl simţi cutremurîndu-se şi îşi începu

explorarea cu prudență.

– Nu-ți fie teamă, ochi luminoşi. N-o să mă rup. Atinge tot ce vrei.

Toate cele zece degete ale lui Darcy alunecară spre mijlocul pieptului lui desfăcîndu-se în părul cîrlionțat şi mătăsos.

– E atît de moale.

Seth închise ochii.

– Nici pe jumătate cît tine.

Încheieturile degetelor ei îi atinseră uşor un sfîrc şi bărbatul inspiră scurt.

– Asta înseamnă că-ți place sau nu? întrebă ea cu vocea întretăiată.

– Dumnezeule, femeie. Cum să nu-mi placă? Ai foc pe vîrfurile degetelor, miere pe buze şi numai Domnul ştie ce alte delicii, de care n-am dat încă, mai ascunzi. Vino încoace.

Ridicîndu-i poalele tricoului, îşi trecu degetul pe marginea sutienului ei de dantelă.

– Seth, pot să te întreb ceva?

El rîse.

– Fireşte. Întreabă-mă.

– Ce părere ai despre meseria mea?

Seth îşi lăsă mîna să cadă şi ridică din umeri.

– E profesia ta, e ceea ce faci... Nu m-am gîndit prea mult la asta.

– Crezi că mă face mai puțin... feminină?

Ochii lui trecură leneşi peste corpul ei admi-

rîndu-i sînii înalți şi fermi, talia fină şi picioarele suple.

– Ochi luminoşi, eşti exact atît de feminină pe cît poate fi o femeie. Unde vrei să ajungi?

– Întotdeauna mi-a plăcut mai mult să joc baseball, decît să mă machiez. Pe mine nu mă deranja, dar se pare că pe alții îi deranja foarte mult.

– Gary?

– Spunea că meseria mea de mecanic merge pentru o aventură de o vară, dar că nu şi-ar dori o femeie care să aibă unsoare pe mîini cînd face dragoste cu el.

– Ticălosul! Darcy, ce naiba ai văzut la nenorocitul ăla?

– Eram mai tînără atunci. El era talentat, atrăgător. Cînta şi dansa la parc. Majoritatea băieților pe care-i cunoşteam mă tratau deja ca pe cel mai bun camarad al lor. Am crezut că Gary se simțea atras de mine ca femeie.

– Ar fi trebuit.

– Eram doar un obiect pentru el. Un expedient pînă ce se întorcea la logodnica lui.

Pe fruntea lui Seth se adunară nori de furtună.

– Nu-mi vine să cred!

– N-am ştiut!

– N-am vrut să spun asta. Ți-ar fi fost mai bine fără el.

– La concluzia asta am ajuns şi eu.

Seth îi luă fața în mîini.

– Eşti o femeie frumoasă şi foarte feminină.

În loc de a încerca să o convingă prin cuvinte, o sărută pe frunte, pe sprîncene, pe pleoape şi pe obraji, pînă cînd ea îi şopti numele printre suspine, ca o dulce rugăminte. Limba lui îi dezmierdă colțurile gurii înainte de a se strecura în interiorul ei cald.

Darcy îşi trecu palmele peste pieptul lui, mîngîindu-i pielea înfierbîntată. Apoi şi le coborî şi degetele i se încurcară în cureaua lui. Cumva, se strecuraseră în spatele cataramei de la curea.

Ezită, după care începu să se retragă, dar Seth o îndemnă:

– Da. Vreau să simți ce mult te doresc.

Mîna ei nu rezistă atracției bărbăției lui şi o mîngîie aşa cum putu, împiedicată de materialul pantalonilor. Cu un geamăt profund, bărbatul se împinse în palma ei. Pe neaşteptate, bătu în retragere.

Seth încercă să-şi regleze respirația cercetîndu-i în acelaşi timp chipul. Femeia asta nu făcea uz de farmece amăgitoare şi de tertipuri de înfrumusețare. Era o treime copil inocent, o treime femeie vulnerabilă şi o treime felină seducătoare. Nu putea rezista dorinței reînnoite şi nici nu încercă.

O trase mai aproape şi o sărută iar. Cînd bu-

zele ei calde şi catifelate tremurară sub ale lui, se simţi cuprins de o duioşie ce-i imprimă pasiunii lui o aură de blîndeţe. Şi totuşi coapsele continuau să-i zvîcnească. Dorinţa devenise din ce în ce mai stînjenitoare şi autocontrolul lui se uzase, fiind gata să cedeze.

Îi eliberă buzele şi îi şopti în păr:

– Darcy, dacă nu mă opresc acum, mai tîrziu n-o să mai fiu în stare. Tu decizi. Plec sau rămîn?

Capitolul 6

Inima îi bătea repede, cu putere, şi, tot aşa, şi a lui Darcy. N- ar fi vrut ca Seth să plece. Pe de altă parte, nu avea certitudinea că era pregătită să facă dragoste cu el. Avea sentimentul că, în acel moment, îşi va pierde inima. Şi dacă aceasta nu era în siguranţă în mîinile lui...

Se desprinse din îmbrăţişare şi privi în gol.

– Îmi pare rău.

Seth îşi ridică bărbia dîndu-i timp să-şi recapete stăpînirea de sine şi îi răspunse cu o voce răguşită:

– N-are de ce să-ţi pară rău. A te săruta şi mîngîia a devenit, rapid, modul meu preferat de petrecere a timpului.

– Dar nu e drept să te exciţi şi apoi...

El îi prinse mîna punîndu-şi-o pe coapsă şi apăsînd-o cu propria lui palmă.

– Cu tine cum rămîne?

În cele din urmă, Darcy se întoarse spre el.

– Femeile sînt diferite. Însă bărbaţii odată porniţi... Gary mi-a spus...

Seth îşi azvîrli capul pe spate şi gemu.

– Am stabilit deja că tipul era un ticălos, zise el prinzînd-o de umeri. Un bărbat, un bărbat adevărat, îşi controlează pornirile. Faptul că motorul lui îşi măreşte turaţia nu înseamnă că trebuie să alerge la cursa Indianapolis 500.

Tensiunea interioară a lui Darcy scăzu. Seth nu era supărat după cum se aşteptase. Obrajii lui încă mai păstrau urme de roşeaţă, însă părea mai degrabă tulburat.

Bărbatul îşi trecu de mai multe ori degetele mari de-a lungul claviculelor ei.

– Te doresc, doamna mea. Însă nu vreau să te forţez. N-am nevoie de linguşeli şi ademeniri, ca să am o femeie în patul meu. Cînd vei fi pregătită să-mi spui un „da" simplu, necondiţionat, atunci vom face dragoste.

Cuvintele lui îi trimiseră prin corp un fior asemănător unui fulger, la fel cu cele provocate de sărutările lui. Să facă dragoste. Pentru ea, asta urma să însemne însă nu ştia ce anume va însemna pentru el.

Inspiră adînc şi îi zîmbi.

– Îţi mulţumesc că ai fost aici în seara asta.

– Cu plăcere. M-am simţit... bine.

– Pari surprins, spuse ea acordîndu-i timp să se explice dacă voia.

Seth întrerupse tăcerea.

– De obicei, nu mă implic.

Atît de puternic, atît de sigur pe sine, atît de detaşat.

– Niciodată?

Bărbatul se încruntă şi, cumva, Darcy îşi dădu seama că nu era obişnuit să fie chestionat în legătură cu felul în care îşi trăia viaţa.

– Nu e chiar aşa de ciudat, Darcy. N-am avut niciciînd legături prea strînse.

– Din cauza profesiei tale? insistă ea întrebîndu-se cît de departe îi va permite el să meargă cu întrebările.

– Pentru că nu le-am dorit. Am învăţat de timpuriu că faptul de a fi prea apropiat de cineva aduce suferinţă.

Amărăciunea din glasul lui, provenită din experienţă, îi frînse inima. Însă o parte a ei se bucură. În fine, scotea la iveală, de faţă cu ea, o latură importantă a eului său. Poate că începea să aibă încredere în ea.

– În copilărie?

– Da, îi răspunse privind peste umărul ei, de

parcă ar fi revăzut scene pe care ar fi vrut să le uite. Aşa că m-am ţinut mereu la distanţă şi, prin urmare, pe teren sigur. Cu excepţia tatălui meu, n-am lăsat pe nimeni să ajungă la inima mea. N-am nevoie de nimeni şi nimeni n-are nevoie de mine. Situaţia asta mi-a permis să fiu liber şi m-a protejat.

– Şi acum?

Seth o privi revenind cu gîndurile în prezent şi începu să se joace cu o şuviţă mătăsoasă a părului ei, ce-i atîrna pe lîngă gît.

– Acum, o fiinţă ispititoare, cu ochii verzi, îmi tulbură viaţa. Poate că asta schimbă totul. Dar nu sînt sigur că drumul pe care am apucat-o e cel mai indicat.

El se gîndea că era ispititoare. Ea era sigură că acest adjectiv i se potrivea lui de minune.

– Schimbarea îi afectează în mod diferit pe oameni. Poate că-ţi par aşa fiindcă Hershey e diferit de Philadelphia.

– Crezi că m-a ameţit mirosul de ciocolată?

– Cam aşa ceva, răspunse ea cu blîndeţe, încercînd să-şi stăpînească reacţiile ce nu se lăsau strunite. Zîmbetul lui viclean o tachina în vreme ce bărbatul începu să se joace cu gulerul ei. Gestul îi mişcă materialul de bumbac peste sîni transformîndu-i sfîrcurile în nişte muguri întăriţi.

– Darcy, tu ai fi la fel de ispititoare oriunde

te-ai afla. Te-ai descurca oriunde.

Privirea lui era sinceră, însă cuvintele sunau seducător, la fel ca ale lui Gary, cînd îi spusese că ea era viața lui. Nu-i precizase că numai pe durata verii. Pînă în această clipă nu-şi dăduse seama cît de zdruncinată îi fusese încrederea.

– Încă nu-mi pot da seama dacă îmi întinzi sau nu o cursă.

Seth îi îndepărtă şuviţele de păr de pe obraz.

– Nu e nici o cursă. Încă n-ai învăţat că nu acesta este stilul meu?

Ea îl studie cu privirea încercînd să afle cum era el în realitate şi ce anume aveau în comun.

– Şi care este?

– Ne asemănăm foarte mult. Eu le spun lucrurilor pe nume. La fel faci şi tu. Fără şiretlicuri. Aşa putem şti perfect cum stăm.

Dacă ea ştia atît de bine cum sta, oare de ce avea impresia că se scufundă în nişte nisipuri mişcătoare?

Luni seară, Seth termină sandvişul cu ton pe care i-l cumpărase secretara lui Vic atunci cînd ieşise în pauza de prînz. Îl ţinuse în frigiderul mic, de birou, ştiind că va rămîne să lucreze acolo pînă după cină. Dar în marea majoritate a timpului se gîndise la Darcy. În ciuda celor spuse despre bărbaţii adevăraţi, care-şi stăpîneau pornirile, Seth

înțelegea că se apropia de limită în ceea ce o privea. Faptul de a o fi lăsat singură sîmbătă noaptea fusese una dintre cele mai grele încercări la care fusese supus vreodată. Probabil că era o vrăjitoare dacă avea o asemenea putere asupra lui.

Chiar şi ieri, la parcul de distracții, nu se putuse gîndi decît la cum s-o sărute, s-o îmbrățișeze, ostoindu-şi dorința ce-l sîcîia chiar şi cînd nu se afla lîngă ea. Odată ce ar fi făcut dragoste cu ea, ar fi putut-o privi dintr-o altă perspectivă. Nu i-ar mai fi acaparat gîndurile într-atît. Sau se înşela?

Sandvişul cu ton îi căzu ca un plumb în stomac şi faptul nu avea de-a face nimic cu peştele. Era nervos fiindcă nu ştia ce urma să se întîmple cu întîlnirea programată pentru ora opt.

Auzi, apoi, deschizîndu-se uşa de la anticameră. Aruncă ambalajul sandvişului la coşul de gunoi şi trecu în sala de aşteptare. Acolo se afla Brad Winston zăngănind cheile din buzunarul blugilor lui.

Seth îl studie pe bărbatul ce părea mai în vîrstă decît cei treizeci şi doi de ani ai lui. Pe frunte îi cădea o şuviță blondă de păr. Era la fel de înalt ca Seth, însă mai slab, şi ochii lui albaştri trădau îngrijorare.

Seth îi făcu semn să intre în birou.

– Cînd ai telefonat în după-amiaza aceea, ai spus că e vorba de o urgență. Care-i realitatea?

Se așează în scaunul lui cu spătar înalt și îi făcu semn lui Brad să ia loc pe scaunul din fața biroului.

– Ești supărat fiindcă mi-am anulat întrevederea?

– N-ai anulat-o. Pur și simplu, nu ai venit.

Brad se așează pe marginea scaunului vizibil agitat.

– Mda. Păi, nu eram prea sigur ce anume doream să fac. Acum sînt sigur. Marsha a lăsat-o iar singură pe Jenna și fetița și-a luxat un braț. Trebuie să acționăm.

Seth îl văzu pe Brad așa cum era: un om disperat.

– Marsha a lăsat-o singură pe Jenna?

– Mda. Ea și tipul ei au ieșit să cineze în oraș.

– Minți.

Brad își îndreptă spinarea.

– Ce vrei să spui cu asta? De unde știi că mint?

Pe cît era vocea lui Brad de agitată, pe atît de calmă era a lui Seth.

– Știu. Jenna stătea cu Darcy Kearn.

– Ți-a telefonat Marsha? Sau avocatul ei?

– Nu mi-a telefonat nimeni. Mă întîlnesc cu Darcy.

Brad rămase cu gura căscată.

– Darcy e cea mai bună prietenă a Marshei. Cum poți să crezi ce- ți spune?

– Darcy a dus-o pe Jenna la spital.

– Da, sigur. Probabil că a găsit-o singură în casă...

– Nu ține, Winston. Ştiu că Darcy urma să stea cu Jenna. Mă minți. Ce alte minciuni mi-ai mai spus? Cele legate de presupusa atitudine iresponsabilă a Marshei față de Jenna?

Sub atacul verbal al lui Seth, gîtul lui Brad începu să capete o culoare roşie.

– Credeam că mă reprezinți pe mine. De asta am venit la tine. O vreau pe fiica mea. Îți plătesc cît ceri.

Seth oftă şi îşi repetă întrebarea.

– M-ai mințit că Marsha îşi neglijează fetița?

– N-am mințit. Nu-i mai pasă de Jenna acum. Îi pasă doar de noul ei iubit. Nu înțelegi?

– Înțeleg că nu vrei s-o pierzi pe Jenna. Dar nu poți minți doar ca să te asiguri de asta.

– O văd doar două weekend-uri pe lună. Vreau mai mult de atît.

Seth auzise această declarație din partea lui de mai multe ori decît era în stare să-şi amintească. Din cauza timpului limitat pe care-l putea petrece cu fiica lui, Brad credea că tot ce făcea era justificat.

– Vorbeşte cu Marsha să-ţi acorde mai mult. Poate că-ţi va permite s-o iei pe Jenna în vacanţă. Acum ea are custodia. Va trebui să te înţelegi cu ea.

– Să mă înţeleg? zise Brad strîngîndu-şi pumnii. Nu putem discuta nici despre vreme fără să ne certăm. N-are încredere în mine că pot avea grijă de Jenna. N-aş permite să i se întîmple nimic. O iubesc.

Lui Seth îi părea rău pentru el, însă nu putea face nimic. Dacă Marsha era o mamă bună şi, din cîte văzuse, era, nu exista nici o bază pentru intentarea unui proces.

– Dacă-ţi iubeşti fiica, rezolvă ceva împreună cu soţia ta. Există mediatori...

Brad scutură vehement din cap.

– N-am de gînd să-i spun unui străin tot ce am pe suflet. Nu vreau să stau în biroul cuiva şi să repet mereu aceleaşi lucruri.

– Nu te pot reprezenta, Brad. Dacă vrei, te pot ajuta doar să-ţi poţi vedea fiica mai des.

Brad înjură şi sări în picioare.

– Îmi vreau fiica. Dacă nu mă ajuţi s-o capăt, voi găsi pe altcineva care o va face.

– E dreptul tău.

Brad se răsuci pe călcîie şi ieşi ca o vijelie din birou. Seth auzi uşa exterioară trîntindu-se.

Îşi trecu apoi mîna peste frunte. Oare de ce nu

era viața mai dreaptă? De ce trebuiau oamenii să-şi facă rău unul altuia? De ce nu existau răspunsuri simple la întrebări?

Dintr-o dată îşi dădu seama că, deşi nu-i putea rezolva problemele lui Brad, acesta tocmai îl ajutase să-şi rezolve una de-a lui. Povestea cu cei doi Winston nu-l mai împiedica să se vadă cu Darcy. Şi nici nu mai erau nevoiți să-şi împartă loialitatea față de mai multe persoane. Trebuia s-o anunțe. Voia s-o vadă. Hîrtiile de rezolvat puteau aştepta pînă mîine.

Cînd scoase ultima tavă de prăjituri din cuptor, sudoarea i se adunase în broboane pe frunte şi i se prelingea între sîni. Probabil că era nebună cocînd prăjituri pe căldura asta. Dar lui Seth îi plăceau aproape la fel de mult ca Jennei.

Darcy zîmbi. Ieri se distrase cum n-o mai făcuse de ani întregi. Uitase cît de amuzant era în Hershey Park. Se dăduseră în montagnes-russes cel puțin de vreo şase ori. Cam tot de atîtea ori parcurseseră şi rîul în canoe. Apa, care-i stropise în timp ce barca în formă de buştean trecea peste praguri, îi răcorise mai bine decît zece pahare cu limonadă. Iar felul în care o privise Seth cînd i se lipise tricoul de sîni...

Tava cu prăjituri aproape îi arse degetele prin mănuşile de protecție şi o trînti cu zgomot pe tej-

ghea. În momentul în care luă spatula să pună prăjiturile pe grătar, ca să se răcească, simți niște înțepături în ceafă, sub părul strîns în coadă de cal.

Se întoarse şi exclamă:

– Brad! Ce cauți aici?

Bărbatul stătea în prag rezemîndu-se cu o mînă de canatul uşii.

– Am bătut, dar nu m-ai auzit.

Darcy închise ventilatorul de deasupra cuptorului.

– Ăsta face mult zgomot. Cu ce te pot ajuta?

Brad rămase în aceeaşi poziție încordată, însă îşi luă mîna de pe uşă.

– Vreau să ştiu de ce n-ai avut grijă de Jenna sîmbătă seara. De ce ai lăsat-o să se rănească.

– Brad, îmi pare rău. A fost un accident. Mă simt tare prost din cauza asta.

Cu toate că Seth o ajutase să înțeleagă că vina nu era numai a ei, tot se mai simțea vinovată.

– Dacă aş fi avut eu grijă de ea, nu s-ar fi întîmplat aşa ceva. Te simți suficient de prost ca să faci ceva în privința asta?

Darcy îşi stăpîni furia. Vinovăția era un lucru, iar manipularea altul. Ea şi Brad avuseseră o atitudine prietenoasă unul față de celălalt însă doar la suprafață; bărbatul înțelesese perfect că ea îi

era loială în primul rînd Marshei şi acum încerca să ocolească acest fapt.

– Şi ce ai vrea să fac?

Brad rosti încet şi clar:

– Convinge-l pe Seth Hallaran să-mi preia cazul.

Îi spusese oare Seth lui Brad că nu avea să-l reprezinte?

– Nu pot. Nu am nimic de-a face cu activitatea lui profesională.

Bărbatul avansă cîţiva paşi spre ea.

– Oh, da? Ei bine, nu cred că-i adevărat. Cred că i-ai umplut mintea cu toate „defectele" mele. Nu am spus nimănui acest lucru, nici chiar Marshei, dar mă duc la şedinţele de terapie în grup ale Societăţii Jucătorilor Anonimi. De trei luni, am plătit la timp pensia alimentară şi, în fiecare săptămînă, pun deoparte cincizeci de dolari pentru educaţia Jennei. Nu contează nimic din toate astea?

Brad nu era un om rău. Nu fusese un soţ şi un tată bun, fiindcă mereu se pusese pe el însuşi pe primul plan. Poate că lucrurile începeau să se schimbe. Dar Jenna trebuia să rămînă cu Marsha pînă ce Brad avea să se dovedească la înălţimea situaţiei.

– Ba da, contează. Începi să-ţi iei îndatoririle în serios. Dar asta nu înseamnă că Jenna poate

sta cu tine acum. Lasă-ți puțin timp ca să-ți aranjezi o existență stabilă.

Brad își trecu mîna prin păr.

– Dar este stabilă. Dacă aştept prea mult, Chuck Porter va deveni tatăl Jennei. Nu eu. Nu pot permite să se întîmple aşa ceva.

– Şi de ce n-ar putea Jenna să vă iubească pe amîndoi?

– Pentru că Marsha mă va exclude din viața ei. Jenna e fiica *mea*, nu a lui Porter. Vreau să stea cu mine. Şi vreau să-l convingi pe Hallaran că aşa trebuie să se întîmple.

– Nu pot face asta.

– Vrei să spui că n-o vei face? Şi dacă te dau în judecată pentru că i-ai făcut rău Jennei?

– Şantajul dă întotdeauna greş, Winston, se auzi vocea calmă, dar uşor amenințătoare a lui Seth. Acesta intră în încăpere postîndu-se lîngă Darcy.

– Ar fi cazul să dai înapoi.

Luîndu-i spusele la propriu, Brad se retrase cîțiva paşi.

– Am vorbit serios. O s-o dau în judecată.

Seth puse un braț protector în jurul umerilor lui Darcy.

– Nu, n-o vei face. Darcy are prea mulți oameni de partea ei şi toți pot atesta că este o

persoană atentă şi grijulie. Şi, apoi, mai este şi Jenna. Are opt ani, nu patru. Este o fetiţă isteaţă şi loială. Va spune exact cum s-au întîmplat lucrurile. Recunoaşte, Winston. Ai pierdut. Mulţumeşte-te cu situaţia aşa cum este. Şi poate că într-un an sau doi...

Mîna lui Brad tăie aerul prin faţa lui.

– Nu pot aştepta un an. Găsesc eu un mod de a o obţine pe Jenna... cu sau fără ajutorul tău.

Ignorîndu-l pe Seth, îi aruncă lui Darcy o ultimă privire imploratoare şi plecă prin uşa din spate.

Ochii lui Darcy se umplură de lacrimi.

– Îmi pare rău pentru el. Probabil că suferă foarte mult.

– Asta nu-i dă dreptul să mintă şi să ameninţe, rosti Seth cuprinzîndu-i bărbia în palmă. Cum te simţi?

– Bine.

Observă că el nu avea nici sacou, nici cravată, dar era îmbrăcat în haine bune.

– Ce cauţi aici? îl întrebă ea.

Seth zîmbi.

– Nu eşti fericită să mă vezi?

– Ba sigur că sînt. Însă bucătăria e întoarsă pe dos şi eu arăt ca naiba.

– Mie nu mi se pare că arăţi ca naiba, spuse el trecînd cu privirea peste bustiera ei strîmtă şi şor-

tul redus ca dimensiuni. De fapt...

Se opri şi îşi puse mîinile pe umerii ei.

Darcy îl privi plină de speranţă.

În loc de a o săruta, el îi zise:

– Am venit să-ţi spun ultimele veşti. Nu preiau cazul lui Brad. Şi-a fixat o întîlnire în seara asta ca să-mi spună că Marsha a lăsat-o singură pe Jenna şi din cauza asta şi-a luxat fetiţa braţul.

Darcy clătină din cap neîncrezătoare.

– Probabil că e disperat.

– Dacă a ascultat ce i-am spus şi va reflecta asupra vorbelor mele, va face toate eforturile să ajungă la un acord cu Marsha.

– Sper.

Seth îşi coborî palmele de-a lungul braţelor ei.

– Nu vreau să mai discutăm despre Brad Winston. Acum, nu mai stă între noi.

– Şi despre ce vrei să vorbim?

Inima ei bătea cu repeziciune şi cantitatea de oxigen din bucătărie părea să scadă tot mai mult.

– Despre asta.

Gura lui era flămîndă şi poruncitoare. Seth devenea mai insistent, mai senzual şi mai fierbinte decît atmosfera încinsă din încăpere. Darcy se simţi mînată de o dorinţă acaparatoare, ce o îndemna să-şi asume riscurile. Limba lui prinse s-o alinte pe a ei în vreme ce o mînă o mîngîia pe ceafă.

Bărbatul îi părăsi buzele începînd s-o sărute pe gît, atingînd-o de parcă ar fi fost o persoană cu totul deosebită şi nespus de preţioasă. O senzaţie chinuitoare, uriaşă şi imperioasă, porni să se răspîndească în trupul ei.

Întotdeauna visase să fie îmbrăţişată, sărutată şi preţuită astfel. Seth era un bărbat pasional, dar tandru, nespus de tandru. Chiar dacă se excitase şi avea s-o posede complet, Darcy ştia că va fi atent şi se va purta cu blîndeţe.

Senzaţii asemănătoare celor resimţite ieri în montagnes-russes, o ameţeau şi aşteptă următoarea lui mişcare. Poate urma pasul hotărîtor, spera să fie acesta. Dorea tot ce-i putea oferi Seth. Şi dorea asta acum. Întrerupse sărutul şi se retrase treptat din îmbrăţişare.

Ochii lui erau dilataţi şi negrul pupilelor aproape acoperise complet culoarea cenuşie a irisului.

– Ce s-a întîmplat?

– Da.

Seth o privi cercetător.

– Da?

Nu mai fusese niciînd atît de îndrăzneaţă. Dar niciodată nu mai fusese atît de sigură.

– Vreau să fac dragoste cu tine.

Bărbatul îşi înclină capul într-o parte; un muşchi de pe maxilarul lui zvîcnea necontrolat.

– Eşti sigură?

Darcy îi mîngîie obrazul pe care începuseră să apară țepii firelor din barbă.

– Foarte sigură.

El se aplecă s-o sărute din nou, dar se opri.

– Nu vreau să dau dovadă de lipsă de romantism, însă trebuie să discutăm un lucru înainte de a ne lăsa duşi de val. Ți-ai luat măsuri de protecție?

Aproape c-o făcuse din nou: îşi lăsase inima s-o bage într-o încurcătură.

– Nu sînt sigură. Am început să iau anticoncepționale cu trei săptămîni în urmă. După încă o săptămînă...

– O să am eu grijă de asta.

Buzele lui aproape că i le atinseseră pe ale ei cînd Darcy se trase iarăşi înapoi.

Ochii lui cenuşii o priviră lipsiți de expresie.

– Te-ai răzgîndit?

– Nu; nu m-am răzgîndit. Doar că... Seth, nu aşa mi-am imaginat eu că o să fie, rosti ea încruntîndu-se. Trebuie să fac duş. Nu-mi poți acorda o oră?

Rîsul lui invadă bucătăria şi, în ochi, îi reapărură luminţele argintii.

– Eşti cea mai sinceră femeie din cîte am cunoscut.

Darcy se lăsă uşor pe spate proptindu-şi palmele pe piepful lui.

– E un compliment sau o plîngere?

– N-o să mă plîng niciodată de sinceritatea ta. Nu cred că ştii cît este de rară.

– Tu eşti sincer.

Seth îşi trecu degetul de-a lungul buzei ei superioare părînd c-ar prefera s-o sărute, decît să stea de vorbă.

– Încerc să fiu. Însă nu mă aştept la onestitate din partea celorlalţi. Am învăţat destul de devreme că oamenii nu fac nimic fără un motiv ascuns.

– Doar nu crezi una ca asta.

– Ba da, răspunse el repede. Îmi dau seama că tu nu înţelegi. Întotdeauna ai avut în jur oameni care te-au iubit. Nu toţi au parte de aşa ceva.

Darcy se strecură din îmbrăţişarea lui şi îşi încrucişă mîinile peste sîni. Chiar dacă trăise într-un oraş mic, nu era atît de lipsită de experienţă cum credea el.

O femeie părăsită de bărbatul iubit, care aflase totuşi că rămăsese însărcinată şi se hotărîse să-şi crească singură copilul ca, apoi, să piardă sarcina, nu mai putea fi considerată naivă după aceste experienţe.

Simţind-o că se retrage în ea însăşi, Seth o întrebă:

– De ce continui să te întîlneşti cu mine?

Darcy era sigură că întrebarea fusese pusă cu un scop, totuşi, îi răspunse:

– Într-un fel, eşti complet diferit de bărbaţii pe care i-am cunoscut şi pentru că îmi placi.

Seth îi adresă un surîs ce-ar fi putut să semnifice „aşa mă gîndeam şi eu" şi îşi băgă mîinile în buzunare.

– Tu nu vii cu mine ca să fii văzută în cele mai potrivite locuri, ca să-ţi apară fotografia în pagina mondenă a ziarului şi nici ca să-ţi fac cunoştinţă cu vreunul dintre clienţii mei, rosti el. Vezi diferenţa?

Darcy îl examină cu privirea începînd cu mocasinii lustruiţi, de piele neagră, şi pînă la părul des, de culoarea abanosului.

– Vrei să spui că femeile nu te plac numai pentru tine, ca bărbat?

– Nu sînt niciodată sigur, Darcy. Cu tine însă ştiu cum stau.

Ea îşi desfăcu braţele şi se apropie de el simţind o căldură plină de strălucire în inimă.

– Ştii ce faci în momentul ăsta?

Seth îşi înclină capul pe umăr şi o linie îi brăzdă fruntea cînd înălţă întrebător din sprîncene.

– Ce anume?

– Îţi deschizi puţin sufletul. Cum ţi se pare?

Bărbatul zîmbi cu prudenţă.

– Nu prea rău.

Scoţîndu-şi mîinile din buzunare, o trase mai aproape şi zise:

– Ştii ce? Nu-ţi trebuie o oră. Am putea face duş împreună.

– Să fac duş cu tine?

– Ihîmm. Apă, săpun, noi...

Darcy îşi roti privirea împrejur.

– Dar bucutăria...

Înainte de a-şi da seama ce se întîmplă, Seth o şi ridicase în braţe. Se prinse repede cu braţele de gîtul lui în vreme ce picioarele i se legănau în aer.

– Curăţenia mai poate aştepta, decretă el.

O duse în sus, pe scară, de parcă ar fi cîntărit mai puţin decît o bujie. Cu fiecare pas, Darcy se simţea mai emoţionată, mai excitată şi mai îngrijorată. La ce se aştepta Seth? Simţea oare la fel ca ea? Nu vor fi stînjeniţi unul de prezenţa celuilalt?

Ajuns în capul scărilor, Seth văzu uşa deschisă a băii şi o duse pe Darcy înăuntru. O lăsă jos, lîngă cada bleu, o cuprinse în braţe şi o sărută încet, pe îndelete, fapt ce-o făcu să se agaţe de umerii lui. Nişte umeri foarte laţi. În curînd, îi va putea atinge şi săruta.

Seth îşi strecură mîinile pe sub bustieră mîngîindu-i spatele.

– N-ai sutien, şopti el. Mă înnebuneşti cu hainele astea.

– Este costumaţia mea-de-acasă-atunci-cînd-e-

cald. Ce zici? Îți place?

Oare a ei era vocea aceea care semăna cu un chițăit? Dumnezeule, îl înnebunea!

Seth îşi strecură degetele pe sub bustieră şi-i spuse:

– Ridică-ți brațele.

Nici nu-i trecu prin cap să nu-l asculte. Iar cînd veşmîntul tricotat dispăru, Seth rămase cu ochii pironiți la ea.

– Aceasta este baia şanselor egale, îl tachină Darcy în vreme ce privirea lui fierbinte o mîngîia.

Se întinse spre el şi îi scoase cămaşa din pantaloni. Continuînd să i se uite în ochi, îi descheie nasturii unul cîte unul... încet.

După ce-i trase cămaşa de pe umeri, îşi plimbă uşor vîrfurile degetelor pe mijlocul pieptului lui.

Bărbatul inspiră brusc.

– O să luăm lucrurile încetul cu încetul, îşi reaminti el sieşi cu voce tare.

– Nu e nevoie să o luăm încet.

Seth îi prinse marginea de sus a şortului şi a chiloților şi îi coborî de-a lungul picioarelor.

– Tactica asta furnizează plăcere maximă.

Numai atît însemnau clipele acestea pentru el? Plăcere? În ceea ce-o privea, sentimentele erau strîns împletite cu reacțiile corpului ei. Întrebarea îi stătea pe buze, însă cuvintele nu voiau

să iasă. Nu dorea să tulbure cu nimic frumusețea momentului.

Seth își trecu mîna, ca un gest de prețuire, de la umăr, peste un sîn, coborî spre talie și, apoi, prin cuibul de păr roșu-auriu, mai jos, de-a lungul coapsei, lăsînd în urmă o dîră de căldură, asemeni unei raze de soare. Vocea îi era îngroșată de dorință.

– Ești exact așa cum mi-am imaginat.

Darcy îi întîlni privirea și pasiunea ei îi alungă toate inhibițiile.

– Vreau să te ating.

Seth își descheie pantalonii și îi lăsă să cadă pe podea. Avea un corp superb. Deși era zvelt, avea mușchii bine definiți și viguroși, fără a fi exagerați ca volum.

Pîntecele era plat și tare, șoldurile suple, iar picioarele lungi și puternice. Cînd își scoase slipul bleumarin, Darcy îi privi fix bărbăția cu un amestec de uimire și venerație. În clipa cînd își dădu seama că a fost observată, simți că-i ard obrajii.

– Te vreau, rosti el cu simplitate.

Nimic din ce-ar fi putut spune n-ar fi tulburat-o și n-ar fi flatat-o mai mult. Și nici n-ar fi putut pune la îndoială ardoarea din ochii lui.

Seth întinse mîna și, trăgînd perdeaua, răsuci robinetele la maximum. Darcy intră în cadă.

El i se alătură și ea se retrase puțin, neștiind

prea bine ce să facă în continuare. Seth surîse şi făcu semn spre jetul de apă.

– Udă-ţi părul, ochi luminoşi. O să ţi-l şamponez eu.

Vocea şi ochii lui cenuşii, misterioşi, parcă o hipnotizau şi Darcy intră sub duş udîndu-şi părul şi corpul. Îl urmări luînd sticla cu şampon, aflată pe marginea căzii, turnîndu-şi puţin în mînă, şi frecîndu-şi palmele una de alta. Se apropie încet de ea oprindu-se cînd degetele de la picioare i le atinseră pe ale ei.

Porni de deasupra tîmplelor şi îi masă tot capul cu mişcări circulare. Îi sărută colţul stîng al gurii, apoi, pe cel drept.

În timp ce-i masa ceafa, o sărută în plin pe buze trecînd cu limba de bariera lor şi strecurîndu-se înăuntru. Încetineala astă avea s-o omoare.

Darcy se pierdu în contemplarea trupului lui, a uimitoarei masculinităţi, îmbătîndu-se cu atingerile şi gustul lui.

Îl cuprinse cu braţele pe după gît răspunzîndu-i la sărut, îşi croi drum în gura lui şi savură senzaţia tactilă a pieptului ud lipit de sînii ei.

Începu să-şi unduiască şoldurile frecîndu-se de erecţia dură şi tînjind după împlinire.

Seth întrerupse sărutul cu încetineala-i caracteristică, zăbovind cu buzele lipite de ale ei, în vreme ce rotocoale de aburi se învîrteau împreju-

rul lor. Cînd Darcy îl privi întrebător, îi explică:

– Mai încetineam puțin ritmul. Avem cale lungă de străbătut.

– De-abia aştept să ajung la destinație, rosti ea fără suflare.

Seth chicoti sărutînd-o pe vîrful nasului. Cu degete îndemînatice, o ajută să-şi clătească şamponul din păr, iar pe urmă se întinse după săpun. După ce-şi săpuni mîinile începu să le facă acelaşi lucru umerilor ei.

Degetele mari o frămîntau, iar vîrfurile celorlalte îi trimiteau fiori pe piele, de la gît şi pînă în vîrfurile propriilor degete.

Darcy îi întîmpină bucuroasă atingerea şi căldura ce-o invada. Însă, tocmai atunci, el îşi săpuni iar palmele mîngîindu- i contururile sînilor. Pielea începu s-o furnice şi începu să tremure uşor.

Bărbatul murmură:

– Eşti încîntătoare şi nespus de feminină.

Darcy îl privi în ochi şi izbuti să murmure:

– Întotdeauna mi-am dorit să fi fost mai... împlinită.

Seth îi masă cu degetele mari sfîrcurile ridicate, aflate deja în aşteptare.

– Eşti perfectă, zise el dîndu-se un pas înapoi şi alunecîndu-şi mîinile săpunite spre talie şi pe şoldurile ei. Absolut perfectă.

Nu-i lasă nici un punct al corpului ei neatins,

însă nu zăbovi prea mult nicăieri. Cu toate astea, inima începu să-i bată mai repede, sînii să pulseze, căldura să i se învîrtă în spirale prin corp şi tensiunea să se acumuleze într-un loc intim.

După ce-o răsuci şi o clăti de săpunul de pe spate, Seth schimbă locul cu ea, îi întinse săpunul şi, cu un zîmbet diabolic, îi spuse:

– E rîndul tău.

Capitolul 7

Darcy se holbă la săpun de parcă ar fi fost un obiect venit din spațiu, după care, își ridică ochii plimbîndu-i de-a lungul siluetei masculine a lui Beth. Pe buzele lui, se furișă un surîs însă ochii îi rămaseră serioși.

– Uită șamponul și începe de unde vrei.

Nu mai trecuse niciodată printr-o experiență asemănătoare cu Gary – cea a unei intimități totale –, dar știa că, indiferent ce spusese Seth despre neimplicarea sentimentală, ea va rămîne legată de el pentru totdeauna.

Îl iubea, scurt și cuprinzător. Profund, irevocabil, incurabil. Și asta, oricît de pasageră ar putea fi legătura lor și indiferent cîtă durere o aștepta la primul colț.

Alungînd orice inhibiții, excitată de tot ce intenționa să facă în continuare, Darcy luă săpunul în mînă.

Își plimbă degetele prin cîrlionții de păr negru de pe pieptul lui, îi netezi, apoi, trasă, jucăuşă, conturul literei D.

– Ridică-ți brațele, îi comandă ea cu blîndețe, satisfăcută de puterea ei.

Cînd el o ascultă, Darcy îi săpuni părțile laterale ale torsului întîrziind cu degetele în lungul coastelor. Mai pierdu ceva vreme încercuindu-i sfîrcurile şi delectîndu-se cu expresiile fugare ce se succedau pe chipul lui, cînd stîrni cu atingeri uşoare micile discuri parcă tăiate în bronz.

Sub degetele ei, sfîrcurile se întăriră. Timiditatea fiind deja uitată, hoinări un timp împrejurul buricului înainte de a coborî spre teritorii mai vulnerabile.

Palma ei acoperită de clăbuc de săpun îi cuprinse erecția şi bărbatul expiră îndelung, iar ochii lui căpătară nuanța unui amestec de cositor şi plumb.

Cu cît îl dezmierda mai mult, cu atît creştea şi radia mai tare căldura din pîntecele ei. Excitîndu-l, se excita în acelaşi timp şi ea.

Seth o prinse de mîini.

– Dacă o ții tot aşa, se va termina totul prea repede, o lămuri el cu glasul răguşit.

Se clăti, opri apa şi ieşi din cadă. Înşfăcă un prosop bleu, de baie, şi se şterse în grabă. Cînd Darcy i se alătură, o înfăşură în el prinzîndu-l deasupra sînilor.

Folosirea aceluiaşi prosop îi dădea lui Darcy o senzaţie delicios de intimă. Cu un prosop de mîini, Seth îi absorbi excesul de apă din păr frecîndu-l cu blîndeţe, strecurîndu-l printre degete şi, în final, eliberîndu-l.

– Unde ţi-e uscătorul de păr?

– Sub măsuţa de toaletă. Dar pot şi singură...

– Plăcerea va fi de partea mea.

În vreme ce Seth se ghemui să ia uscătorul, Darcy privi, minunîndu-se, la jocul muşchilor braţelor şi picioarelor. Spatele lui era încordat şi neted, avînd doar cîteva fire cîrlionţate de păr. În curînd, îl va putea atinge, îl va putea gusta. Brusc, simţi că i se usucă gura.

Seth se ridică şi făcu semn spre marginea căzii. Darcy se aşeză, iar el puse uscătorul în priză, îi dădu drumul şi luă peria de păr.

Darcy se predă în faţa căldurii radiate de uscător şi a senzaţiei pline de senzualitate date de bărbatul ce îi peria părul. Cînd acesta se înfoie, aşezîndu-i-se ca un nor moale în jurul feţei, el opri uscătorul.

Apoi, căută ceva în buzunarul pantalonilor în vreme ce Darcy se ridică în picioare.

În cele din urmă, o luă în brațe şi părăsi baia îndreptîndu-se spre dormitor.

Lîngă pat, se opri.

– Ai vrea loțiune de corp?

– Pe tava de pe măsuța de toaletă.

La gîndul mîinilor lui Seth ce o vor masa, genunchii i se înmuiară şi se prăbuşi pe marginea patului.

Bărbatul aprinse veioza, luă sticla, îi deşurubă capacul şi mirosi.

– Are aceeaşi aromă cu parfumul tău, spuse el surîzînd. Întinde-te pe burtă, propuse el îndepărtînd cuvertura şi cearceaful verde ca menta.

Cum ea nu făcu nici o mişcare şi continua să se uite fix la el sorbindu-l din priviri, se apropie şi îi desfăcu prosopul. Pe urmă, o încurajă bătînd uşor cu palma pe saltea:

– Hai, vino.

Cearceaful părea rece în contact cu trupul ei, dar asta se datora probabil faptului că i se părea că luase foc. Seth o unse cu loțiune pe tălpi masîndu-le arcurile, pernițele dindărătul degetelor şi fiecare deget în parte.

Apoi, palmele lui prinseră o hoinări în susul gleznelor, al gambelor, ajungînd la porțiunea din spatele genunchilor unde zăbovi pînă cînd ea avu impresia că nu mai poate sta nemişcată.

Se simți tentată să se răsucească şi să-l tragă

peste ea, însă ocazia fu pierdută, fiindcă el îşi picură iar nişte loţiune în palmă ca s-o încălzească şi i-o întinse pe coapse şi pe globurile rotunjite ale feselor.

Mîinile lui o atinseră uşor ca pana, cu mişcări provocatoare, pînă ce făcu piele de găină pe braţe şi îşi închirci degetele de la picioare.

Degetele lui lungi aproape că-i cuprindeau mijlocul. Seth îşi strecură palmele pe sub braţele ei, de abia atingîndu-i sînii, însă scurtul contact fu suficient ca să-i smulgă un suspin.

Ajungînd la umeri, îi dădu părul la o parte şi începu s-o maseze alungînd tensiunea din muşchi pînă cînd Darcy se simţi ca un bulgăre maleabil de lut şi murmură cu nasul în pernă:

– Masezi ca un expert. Faci deseori treaba asta?

Mîinile lui se opriră. Propriu-zis, întrebarea fusese pur retorică şi ea nu aştepta un răspuns. Însă tăcerea însemna că el crezuse contrariul. Darcy se întoarse pe spate şi fu surprinsă de tristeţea de pe chipul lui.

Această expresie fu însă repede mascată de o mină plină de cinism şi el îi răspunse:

– N-am proiectat celibatul.

– Nici nu-mi închipuiam aşa ceva, replică ea conciliantă.

Seth inspiră adînc încercînd să-şi analizeze

reacția la întrebarea ei. Avea tot dreptul să-l întrebe. În fond, şi el făcuse acelaşi lucru, însă nu-i plăcea ca rolurile să fie inversate.

Mai ales că următorul lui răspuns fusese „Şi nu numai o dată". Oare ea îl făcea să-i fie ruşine de trecut? Nu. Sexul era un mod natural şi liber consimțit de a oferi plăcere, al unor adulți.

În regulă. Atunci de ce se simțea al naibii de stingherit de întrebare? Poate fiindcă, pînă atunci, nu procedase la fel, pe îndelete.

Poate fiindcă nu mai şamponase părul nici unei femei şi nici nu se simțise tentat s-o facă. Poate pentru că aceasta era Darcy şi el n-o putea compara nici pe ea, nici ceea ce avea să urmeze, cu o altă femeie sau experiență din trecut.

Îi mîngîie obrazul cu dosul degetelor şi se aşeză lîngă ea.

– Eşti neasemuită. Ştiai asta?

Darcy scutură din cap şi lipsa ei de sfială îl săgetă prin inimă. Femeia asta îi provocase sentimente greu de definit, însă binevenite, întrucît păreau juste.

Avea s-o ducă pe înălțimi neatinse pînă atunci de ea, într-un loc unde nu mai fusese niciodată. Îşi puse mîinile de o parte şi de alta a ei şi, sprijinindu-se pe ele, se lăsă în voia unui sărut lung, amețitor, care-i acceleră bătăile inimii.

Apoi, se întinse lîngă ea, se sprijini într-un cot

şi cu priviri intense, fără grabă, absorbi fiecare detaliu al trupului ei de la cap, pînă la picioare.

În timp ce privirea lui o contempla amănunţit, observă că şi pulsul de la baza gîtului ei îşi întetea ritmul, iar ea începuse să se mişte plină de neastîmpăr.

Se întrebă dacă faptul putea fi pus pe seama tulburării sau fiindcă se excitase la fel de mult ca el. Sosise vremea să afle. Iar dacă presupunerea se dovedea neîntemeiată, avea s-o aducă el în acea stare. Voia să-i dăruiască. Şi acest lucru era nou. Pînă atunci, vorbele i se păruseră mai importante.

Îi luă mîna lui Darcy şi şi-o puse pe piept. Cînd îl atinsese sub duş, se simţise sfîşiat de o dorinţă ce îşi ceruse eliberarea.

Darcy îi înţelese intenţia, se întoarse pe o parte şi îşi plimbă cealaltă palmă plecînd de la încheietura mîinii lui în sus, pe antebraţ şi mai departe, de-a lungul bicepşilor.

– Eşti atît de puternic, atît de tare.

Mîna lui urmă linia claviculei ei şi urcă pe gît, pînă la ureche.

– Iar tu, atît de catifelată.

Degetele lui îi urmăriră cu minuţiozitate curba delicată a urechii, apoi, îşi ascunse faţa în arcul gîtului ei.

– Şi întotdeauna miroşi atît de bine, ca florile.

Darcy părea atît de mică pe lîngă el, atît de prețioasă şi fragilă, tînjind după şi mai multe atingeri. Seth urmă rețeaua de vene albăstrii de deasupra sînilor cu sărutări date cu gura deschisă, apoi îşi înălță capul.

– Pielea ta este pur şi simplu perfectă.

Strecurîndu-şi degetele în părul ei, reflectă cu glas tare:

– Părul îți este mătăsos, ca al unui copil. N-are în el nimic lipicios şi nici şuvițe false. Tu eşti tu. Nu pretinzi a fi altceva. E o calitate atît de rară. Mai ales acum, cînd femeile se iau la întrecere cu bărbații, se îmbracă la fel cu ei şi încearcă să se comporte asemeni lor. Eşti cu totul deosebită, Darcy, şi, cîteodată, nu-mi vine a crede că eşti reală.

– Mă faci să mă simt frumoasă, Seth. Chiar dacă sînt îmbrăcată în salopetă şi am unsoare pe obraz, ajunge o singură privire de a ta şi mă simt ca un manechin din *Vogue.*

Bărbatul o luă în brațe ținînd-o strîns. Iar cînd o sărută încă o dată, apoi, iar şi iar, ea începu să-şi mişte şoldurile sub ale lui căutînd un răspuns la dorința ei.

Dar Seth nu voia să-i permită să-l grăbească. O împinse la loc şi-i studie buzele umflate de sărutări. Limba lui îi umezi cu atingeri uşoare toți pistruii de pe umeri trecînd la panta superioară a

sînilor, apoi, spre partea laterală, mai rotunjită, de-al lungul curbei dulci de dedesubt şi înapoi, pînă cînd ei i se păru că moare de dorința de a-i simți buzele pe sfîrcuri.

Mugurele roz se întărise, ieşind mult în relief. Cu săgetări repezi ale limbii, el îl umezi uşor şi suflă asupra lui, şi boarea de aer îi făcu să se tensioneze şi mai mult.

Darcy scoase un țipăt. El îi domoli nevoia arzîndă cu buzele şi limba. În vreme ce i-l sugea cu blîndețe, mîna lui îi trecu uşor peste pîntece, de-a lungul coastelor găsind celălalt sîn, şi rostogolindu-i sfîrcul între degetul mare şi arătător făcînd-o să se împingă în palma lui.

– Seth, te vreau. Ştii ce-mi faci?

El se opri şi-i răspunse cu o voce răguşită:

– Vreau să te fac să înnebuneşti de dorință.

– Te vreau, suspină ea.

– Dar o să mă doreşti şi mai mult.

Degetele lui lungi coborîră asupra cuibului de păr roşu, îi cuprinseră muntele lui Venus şi îi sondară umezeala descoperind, cu precizie, cea mai secretă şi mai sensibilă parte a ei. Numele lui porni de pe buzele lui Darcy ca un strigăt.

La auzul acestuia, erecția lui pulsă şi mai tare.

– E bine?

– Oh, Seth, nici nu-ți pot spune...

– Spune-mi, iubito.

Degetele lui continuară să sondeze, s-o provoace, s-o excite.

– E incredibil, reuşi ea să articuleze. N-am simţit niciodată că aş putea exploda dacă nu m-ai... nu m-ai...

– Nu te-aş? o îndemnă el.

– Umple, icni ea. Te rog, umple-mă.

În loc să-i dea ce dorea, Seth îi sărută pîntecul şi îi depărtă picioarele îngenunchind între ele. Îi împodobi interiorul coapselor cu arabescuri de mîngîieri urmărindu-i chipul şi Darcy se zvîrcoli sub mîna lui.

Cînd buzele lui urmară aceeaşi cărare, ea se ridică în coate.

– Nu. Nu te pot lăsa.

Ochii lui o străpunseră pînă în suflet.

– Ba da, poţi. Am să fac dragoste cu tine.

Bărbatul îi împinse umerii înapoi, pe saltea. Buzele lui începură iar să-i presare sărutări pe partea de sus a coapselor pînă ce ea se lăsă moale predîndu-se în faţa plăcerii pe care dorea el să i-o dăruiască. Buzele şi limba lui îi găsiră centrul dorinţei ei – se jucară cu el, îl umeziră şi-l iubiră.

Darcy se cutremură cînd fiorii de plăcere prinseră a pulsa înăuntrul ei. Începu un urcuş constant spre un pisc nevăzut. Nu ştia încotro merge însă era sigură că, atunci cînd va ajunge, va fi

minunat. Dorea să-l atingă pe Seth, simțea nevoia să-l atingă şi nu mai putea suporta să nu-i cuprindă fierbințeala în mîini.

Îl apucă de umeri şi îşi răsuci degetele prin părul lui şoptindu- i numele ca o litanie. Urcuşul ei deveni un iureş mistuitor în timp ce zbura sus, tot mai sus, pînă ce aproape zări piscul. Întregul ei corp părea străpuns de mici ace şi, în cele din urmă, se simți suspendată deasupra unui abis întunecat.

Pe neaşteptate fu catapultată într-un tărîm sublim. Strigă, atunci, numele lui Seth pentru a-i da de ştire că atinsese extazul.

Seth se aşeză din nou lîngă ea şi respirația lui îi răcoarea obrazul asemeni unui evantai.

– Cum te simți?

Darcy îl mîngîie pe bărbie.

– Minunat. Oh, Seth, mă simt minunat. A fost atît de frumos.

Ar fi dorit să-i spună ce mult îl iubea, însă intuiția îi şopti că momentul nu era tocmai potrivit.

– Va mai fi iar, ochi luminoşi.

Şi aşa a fost. Seth o sărută, o mîngîie şi o atinse pînă cînd Darcy ajunse din nou la acea stare febrilă de vîrf mînată de o pasiune asemănătoare cu a lui.

El îi inventarie fiecare aluniță şi fiecare curbă pînă ce-i cunoscu trupul la fel de bine ca pe al

său. Apoi, o încurajă cu vorbe seducătoare, abia şoptite, pînă cînd şi ea ajunse să-i cunoască toate planele şi unghiurile trupului său, duritatea unora dintre părţile lui şi sensibilitatea catifelată a altora. Seth prelungi clipele de plăcere pînă ce corpurile le fură acoperite de o peliculă de umezeală.

Cînd se contopiră într-unul singur, se împinse încet, fără a avansa prea mult, apoi, se retrase şi reveni pătrunzînd-o cu nerăbdare şi scufundîndu-se şi mai adînc în ea.

Ajunsă prea departe ca să-i mai pese cît de dezlănţuită era, Darcy îşi încolăci picioarele în jurul şoldurilor lui. El o umplu cu tăria lui înnebunitoare.

Darcy urmări dulcea agonie de pe chipul lui cuprinzîndu-l strîns, iubindu-l cu moliciunea ei catifelată.

În ochii lui Seth se oglindi extazul iminent şi ea îi întîmpină fiecare împingere pînă cînd se armonizară într-o melodie o mişcărilor oferindu-şi instinctiv plăcere unul altuia.

Ritmul se înteţi într-un crescendo de acorduri pînă ce tensiunea izbucni într-un apogeu zguduitor şi valurile puternice ale mareei agonizante o învăluiră unul după altul, iar şi iar, înecînd-o, în cele din urmă, în extazul momentului.

Geamătul lui strangulat şi tremurul spasmodic al capului său îi înzeciră bucuria şi întîmpină cu

încîntare greutatea ce se prăbuşi peste ea mai satisfăcută şi mai fericită decît fusese vreodată în viaţă.

Seth zăcea lîngă Darcy. Treaz – aşa cum rămăsese mai tot timpul nopţii. Era încă uluit de atingerile, atenţiile şi izbucnirile explozive ce se prelungiseră pînă spre ziuă.

Crezuse că, după ce vor fi făcut dragoste, foamea sexuală îi va dispărea sau, măcar, se va diminua. Dar nu fusese aşa. Dorinţa se întoarse mai acută şi mai vehementă ca pînă atunci. Oare cum era posibil?

Da, ea se cuibărise lîngă el toată noaptea de parcă locul ei dintoteauna fusese curbura trupului lui. Da, îşi aruncase un picior peste al lui murmurîndu-i numele cu faţa ascunsă în umărul lui în vreme ce dormea.

Parfumul ei şi mireasma actului dragostei îl excitaseră. Senzaţia pielii ei lipită de pielea lui îl excitase. Suspinele ei mici îl excitaseră. Tot ce era legat de ea îl excitase. Şi nu numai fizic. Începuse să aibă sentimente protectoare faţă de Darcy. Cînd îl văzuse pe Brad Winston atît de aproape de ea...

Darcy îşi putea purta singură de grijă. O dovedise în repetate rînduri. Şi atunci, de ce voia s-o protejeze?

Se simțea dezorientat şi stînjenit; nu era deloc în apele lui. De ce? Darcy reprezenta tot ce-şi putea dori de la o femeie, visul unui bărbat devenit realitate.

Atunci, de ce se simțea al naibii de... vulnerabil? Oare acesta era cuvîntul potrivit? Dacă ar putea da un nume stării lui, atunci şi-ar putea o impune controlul asupra situației.

Însă întrebările continuau să curgă una după alta. De ce se mai afla acolo dimineața? De ce nu se furişase din brațele ei în timp ce dormea, ca să plece acasă? De ce simțise nevoia să se trezească alături de ea? La dracu', tocmai această nevoie n-o înțelegea!

Îşi schimbă poziția şi se depărtă de ea cu mai multă forță decît intenționase.

Trezindu-se, Darcy deschise ochii şi surîse.

– Bună dimineața, zise ea mutîndu-se mai aproape şi mîngîindu-l pe braț.

– Nu putem, rosti el fără menajamente. S-au terminat prezervativele.

Zîmbetul ei dispăru şi îşi smulse mîna de pe a lui arătînd jignită.

– Am vrut doar să te ating. Nu mă aşteptam...

Văzîndu-l că ridică o sprînceană, recunoscu:

– Bine, bine. Poate că voiam. Însă ai dreptate. N-aş mai vrea să mai rămîn iar însărcinată.

Comentariul ei îl izbi drept între ochi şi avu

impresia că stă în pat alături de o străină.

– Iar? Ai avut un copil?

– Nu, am...

Un gînd inadmisibil îi străpunse creierii.

– Ai avortat?

– Nu, strigă ea şi Seth observă că era îngrozită chiar şi numai la gîndul că el ar putea crede aşa ceva.

– Povesteşte-mi ce s-a întîmplat, îi ordonă el cu glasul lipsit de emoţie al unui avocat.

Darcy îl privi de parcă al fi vrut să-l trimită de dracu', apoi, îşi schimbă în mod clar părerea.

– După ce a plecat Gary, mi-am dat seama că eram însărcinată. Şase săptămîni mai tîrziu, am pierdut sarcina.

– Nici măcar nu s-a întors cînd a aflat că erai însărcinată?

De ce nu-i pomenise nimic de asta pînă atunci? De ce îi ascunsese acest lucru?

– Nu i-am spus.

Lui Seth nu-i venea să creadă ce auzea. Asta era Darcy? Femeia pe care o crezuse mai sinceră decît toate celelalte întîlnite pînă atunci? Ce dezamăgire!

– Dă-mi voie să clarific lucrurile. Nu i-ai spus tatălui că îi purtai copilul?

– Era copilul meu.

– E nevoie de doi oameni pentru a procrea un

copil, nu doar unul singur. Şi amîndoi au acelaşi drepturi.

– Dar ţie cine îţi dă dreptul să mă judeci?

Aparent, voia să-i dea de furcă.

– Plănuiai să ascunzi un copil de tatăl lui. De cînd am devenit adult, mi-am petrecut toată viaţa încercînd să mă asigur că nici unui bărbat nu i se va mai întîmpla aşa ceva, scuipă el cuvintele incapabil să-şi ţină disprețul pentru sine.

Ochii verzi ai lui Darcy aruncau săgeţi otrăvite. Se vedea limpede că se înfuriase. Seth se încordă şi îşi încleştă dinţii.

Cearceaful alunecă dezgolindu-i sînii. Darcy îl trase cu o zmucitură pînă sub bărbie.

– Gray n-a făcut decît să se distreze cu mine pe parcursul unei veri. Mi-a spus că mă iubeşte, altfel n-aş fi făcut dragoste cu el. Am crezut în existenţa unui viitor împreună. Dar, de fiecare dată cînd abordam problema copiilor, spunea că aşa ceva nu intră în planurile lui. Am aflat motivul în ziua în care mi-a spus că se întoarce la logodnica lui, la femeia pe care intenţionase de la bun început s-o ia de nevastă. A spus că nu mă iubeşte şi că nu m-a iubit niciodată. De ce crezi că i-ar fi păsat de copilul nostru?

Seth îşi aminti suferinţa tatălui său la auzul verdictului judecătorului.

– Dar pe tine ce te face să crezi că numai tu

aveai drepturi asupra copilului?

Darcy ridică şi ea tonul imitîndu-l:

– Mă protejam şi pe mine şi pe copil. Gary îşi dorea o carieră pe Broadway şi pe logodnica lui. Venise la Hershey numai că să lucreze, să capete experienţă şi să facă economii. M-a mințit. Nu m-a iubit nici un pic!

Cu calmul lui imperturbabil şi înşelător ce-i oferea un ascendent în instanţă, Seth conchise:

– Bărbatul acela avea dreptul să ştie. Şi întrucît ai decis să nu-i spui, te-ai supus unui stres inutil. Poate că, dacă l-ai fi informat, n-ai fi pierdut copilul!

Cuvintele lui răsunară între cei patru pereţi ai încăperii şi expresia lui Darcy vorbea limpede de durerea teribilă provocată de ele. O singură privire aruncată ochilor ei, şi Seth nu mai putu îndura. Trase o înjurătură, coborî din pat şi părăsi camera.

Darcy se cutremură. I se făcuse frig şi se simţea părăsită şi pierdută. Îi anticipase reacţia şi din acest motiv tot amînase destăinuirea. Dar avea sentimentul că la mijloc era mai mult decît faptul că se ascunsese de Gary.

Se simţea oare Seth trădat fiindcă nu-i spusese aceste lucruri mai devreme? Cum să se poată aştepta la sinceritate din partea lui cînd nici ea nu fusese pe de-a întregul sinceră? Sau reacţia lui

mai avea şi alte cauze în afara acestei aşa-zise trădări?

Noaptea trecută fusese tandru, iubitor, plin de pasiune, exact aşa cum îşi visase. De dimineaţă, înainte ca ea să-i vorbească despre sarcină, ceva se schimbase.

Regreta, oare, noaptea trecută? De ce? Nu era versată în arta seducţiei însă ştia că-l satisfăcuse. Acum, întrucît o urmărise şi o avusese, dispăruse oare provocarea? Era gata să treacă la o nouă aventură şi avusese nevoie de o scuză?

Cam atîta se putea spune despre încredere. N-avea cum să înflorească dacă nu lămureau aceste lucruri.

Sări din pat, îşi luă halatul de satin roz din dulap şi îl strînse bine în talie. În timp ce cobora scările, auzi zgomote venind dinspre bucătărie şi se îndreptă într-acolo. Seth punea cafea în filtru stînd cu spatele spre uşă. Îşi pusese pantalonii însă torsul îi era gol.

Valul de iubire şi dorinţă care o lovi îi înmuie genunchii. Rămase în prag neştiind cum să-l abordeze. Îşi spusese că nu fugise din faţa nici unei încercări şi nu avea să înceapă acum.

Păşind cu tălpile goale pe linoleumul galben fără a face vreun zgomot, traversă bucătăria şi îi puse o mînă pe braţ.

– Seth.

Cînd el se întoarse uşor spre ea pentru a-i confirma faptul că era conştient de prezenţa ei, Darcy îi observă tristeţea din priviri. Ori era dezamăgire? Orice ar fi fost, el o alungă şi ochii lui redeveniră reci, ca nişte cioburi de sticlă cenuşie. Turnă, apoi, apa în spatele recipientului şi puse vasul de pyres pe plita filtrului.

Apăsă comutatorul şi vorbi monoton:

– Vŏiam să pregătesc micul dejun. Vrei ouă sau numai pîine prăjită şi cafea?

Darcy n-avea de gînd să-l lase să pretindă că nu se întîmplase nimic.

– Nici una, nici alta. Vreau să mă înţelegi şi vreau să te înţeleg la rîndul meu.

Bărbatul se întoarse spre ea cu o expresie îndîrjită pe chip.

– Uite ce e, Darcy. Cred că am face mai bine să uităm cele spuse mai înainte. Avem clipa de faţă. Trecutul nu este important.

– Oh, nu fi prost, explodă ea frustrată de comportarea lui distantă. Trecutul este cel care ne-a făcut ceea ce sîntem acum. Nu avem cîtuşi de puţin clipa de faţă daçă nu sîntem în stare să vorbim despre el.

Seth îşi duse mîinile la spate agăţîndu-şi degetele în cureaua pantalonilor şi privi spre geam în loc să se uite la ea. Reuşise întotdeauna să-şi stăpînească emoţiile. Însă Darcy reuşea să le in-

fluenţeze şi încă mult prea mult. Ca de obicei, candoarea ei îl descumpăni.

– Nu vreau să discut despre trecut. N-are rost.

– Foarte bine, nu vorbi despre trecutul tău dacă nu vrei. Dar aş dori să mă asculţi vorbindu-ţi despre al meu. De acord?

Seth îşi frecă bărbia cu degetele. Apoi o studie cu privirea. Părul ciufulit de somn îi încadra obrajii. Auzise că roşcatele n-ar trebui să se îmbrace în roz însă ea arătă extrem de feminină în halatul ce-i scotea în evidenţă toate formele. Ochii ei îl implorau şi buzele, capabile să nuanţeze rîsetele şi să sporească încruntările, erau palide şi strînse într-o linie în vreme ce-i aştepta răspunsul. Darcy era cel mai bun lucru ce se ivise în viaţa lui de cînd îşi putea aduce aminte.

Mîna lui se întinse involuntar şi degetele îi descurcară o şuviţă de păr din spatele urechii.

– E-n regulă. Hai să stăm jos.

O urmă în camera de zi perfect conştient că era complet goală pe sub satinul roz. Cînd se aşezară pe canapea, se asigură să rămînă o distanţă convenabilă între ei. Darcy îşi îndoi un picior sub ea şi îi înfruntă privirea fără să şovăie.

– Te ascult, rosti el cu blîndeţe.

Darcy începu să se joace cu cordonul halatului.

– Ţi-am spus că eram foarte apropiată de tatăl

meu. După ce a murit mama, legătura dintre noi a devenit şi mai strînsă. Nu exista un lucru pe lumea asta despre care să nu pot vorbi cu el. Îmi aduc aminte că i-am spus ce dezamăgită fusesem de primul meu sărut. Aveam şaptesprezece ani şi, cum pămîntul nu începuse să se învîrtească, am crezut că era ceva în neregulă cu mine. El însă mi-a explicat că, atunci cînd mă voi săruta cu bărbatul potrivit, pămîntul se va mişca într-adevăr şi voi şti în inima mea că sărutul acela va fi tot ce se poate imagina mai frumos.

Darcy suspină, apoi, reluă:

– Însă pe mine mă preocupau mai mult motoarele decît băieţii şi le înţelegeam mult mai bine.

La gestul de încuviinţare al lui Seth, care-şi înţelegea şi el mai bine munca decît pe femei, continuă:

– Cînd lucram cu tata, nu trebuia să mă prefac că sînt mută, sau să-mi doresc să fi fost mai înaltă ori mai împlinită şi nici să încerc să învăţ arta de a flirta. Puteam fi eu însămi. Tot ce voiam era să învăţ mai multe despre mecanică, să devin partenerul lui în afaceri şi, poate, într-o bună zi, să întîlnesc pe cineva care să mă aprecieze aşa cum eram.

Se opri cît să-şi tragă răsuflarea şi, pe urmă, continuă grăbită:

– Apoi, l-am întîlnit pe Gary. M-am îndrăgostit

pînă peste cap, fiindcă adoram ideea de a fi îndrăgostită. Ştii tu, prima oară... şi tot tacîmul. Deşi pămîntul nu s-a învîrtit cu mine cînd m-a sărutat, mi-am spus că aşa ceva nu se întîmplă decît în poveşti şi că voi lua ceea ce mi se oferea – un bărbat care să mă iubească aşa cum eram. Cel puţin, aşa credeam. Mi-a luat ceva timp ca să-mi dau seama că Gary voia să fie mereu pe primul plan, că ţinea foarte mult la aparenţe şi că nu va lua niciodată de soţie o „slugă" plină de unsoare.

Cum Seth tot nu comentă, Darcy vorbi mai departe.

– Mi-a spus că nu voia copii; nu voia să fie legat de ei cîtă vreme îşi construia cariera. Dacă a putut să se folosească de mine aşa cum a făcut-o, dacă a putut pleca fără să se uite în urmă, ce fel de tată crezi că ar fi fost? Nu ştiu dacă am avut dreptate, dar am procedat aşa cum am crezut că era mai bine. Gary nu m-a iubit niciodată. Presupun că, dacă i-aş fi spus că mijloacele contraceptive dăduseră greş, mi-ar fi recomandat să fac întrerupere de sarcină. Şi asta n-aş fi putut-o face niciciînd.

– Cînd i-am spus lui tata de sarcină, continuă ea a fost şocat însă n-am avut nici cea mai mică îndoială că nu mă va ajuta. M-a asigurat că, de vreme ce el reuşise să mă crească, nu exista nici un motiv ca noi doi să nu fim în stare să creştem

copilul meu. Poate că, dacă nu m-ar fi sprijinit, aş fi încercat să stau de vorbă cu Gary. Dar mă îndoiesc. Mă îndoiesc foarte mult.

Seth reflectă la cele spuse de ea. Fusese tînără, speriată, trădată. Cum ar fi putut şti el ce simţise Darcy? Luptase atîţia ani de partea taţilor, încît uitase că, de obicei, existau două părţi implicate.

Se aplecă înainte, îşi propti coatele pe genunchi şi formă o piramidă cu degetele.

– Oare poţi înţelege ce ar fi simţit Gary? zise el.

Darcy se răsuci spre el şi halatul i se ridică pe coapse.

– Nu ştiu ce simţea Gary. Ştiu doar că eram însărcinată şi că nu m-a iubit niciodată. Eram speriată şi încercam să mă obişnuiesc cu responsabilitatea de a fi mamă. Poate că, dacă s-ar fi născut bebeluşul, l-aş fi anunţat şi pe Gary. Nu ştiu. Pur şi simplu, nu ştiu.

Seth o privi ţintă. Sinceritatea ieşea iar la suprafaţă. Nici urmă de prefăcătorie, de scuze sau de minciuni.

– De ce ai pierdut sarcina?

– Doctorul a spus că a fost o întîmplare, ceva neprevăzut. Nu există nici un motiv ca povestea să se mai repete. Dar mi-e teamă să rămîn însărcinată. Nici nu-ţi pot spune cît este de dureros

să pierzi un copil. N-am să uit niciodată senzația aceea de gol. Dacă n-ar fi fost tata să împartă durerea cu mine, nu știu cum aș fi depășit momentul.

Durerea încă mai exista în ochii ei. Era cea care o făcea capabilă de compasiune.

– Am văzut reacția părinților cînd pierd custodia copilului lor, rosti Seth. Dar să pierzi un copil înainte de a se naște... Pot doar să-mi imaginez cum te-ai simțit.

Suferea la rîndul lui pentru ea. Probabil că avusese sentimentul că o parte din ea se pierduse pentru totdeauna.

– Acum înțelegi de ce nu i-am spus lui Gary?

Seth simți că încordarea îl părăsește și se întoarse spre ea.

– Cred că da. Nu sînt de acord, dar n-am nici un drept să te judec. Toți facem lucruri pe care le regretăm sau pe care am vrea să le schimbăm. Însă nu se mai poate și trebuie să le acceptăm.

Exact așa cum trebuia să accepte el noaptea trecută și sentimentele ce-l zdruncinaseră complet, deși nu știa care sînt și nici cum să procedeze cu ele.

Darcy se întinse să-l atingă, însă își lăsă mîna să cadă, parcă amintindu-și de reacția lui din dormitor.

Seth îi ridică bărbia cu un deget.

– Îmi pare rău de cele spuse. Îmi pare rău că am reacționat exagerat. Ai dreptul la propria ta intimitate tot așa cum am și eu dreptul la a mea.

Darcy ezită o clipă, apoi, își umezi buza de jos cu limba și zise:

– Pentru mine, noaptea trecută a fost minunată, Seth. Nu mi- am imaginat că pot simți toate acele lucruri.

„Ia-o încet, Hallaran. N-o lăsa să afle că noaptea trecută aproape că te-a dat peste cap."

– Crezi că s-ar putea să mai vrei s-o repeți? o întrebă el zîmbind.

Probabil că vorbele lui îi redaseră libertatea de a-l atinge, fiindcă îl mîngîie ușor pe obraz.

– Numai dacă tu ești cel care o repetă cu mine.

Oare era aceasta vreo pledoarie de vreun anume fel? Desigur că nu. Darcy știa prea bine cum stăteau lucrurile. Fără angajamente. Fără obligații. Data viitoare cînd vor face dragoste nu se va mai simți atît de copleșit. Cînd vor face dragoste... De obicei se gîndea la acest lucru în termeni de „a-și împrumuta trupul" sau „a face sex". Oare de cînd își revizuise terminologia? O voce mică îi răspunse: „de noaptea trecută."

Seth o cercetă cîteva clipe din priviri în timp ce dorința și alte sentimente insuficient definite îl cuprinseră în vîrtejul lor pînă ce nu le mai putu deo-

sebi pe unele de altele. În joacă, o ridică pe Darcy şi o puse pe genunchii lui.

– Înainte de a ne lăsa în voia repetării performanței, va trebui să dau o raită pe la farmacie, rosti el presărîndu-i gîtul cu sărutări. Iar farmacia nu a deschis încă. Aşadar... Propun să luăm micul dejun şi să ne dăm un rendez-vous la noapte. De acord?

Darcy izbucni în rîs.

– Un *rendez-vous* să fie atunci. Vrei să pregătesc cina la tine acasă?

– Bineînțeles.

Pînă diseară, îşi va analiza sentimentele. Pînă atunci, va fi pregătit. Diseară, faptul de a face dragoste cu Darcy nu va mai reprezenta o experiență covîrşitoare pentru el.

Capitolul 8

Ducînd o pungă cu articole de băcănie şi o sacoşă cu lucruri pentru noapte, Darcy urcă scările pînă la apartamentul lui Seth şi deschise uşa. Seth îi dăduse cheia de rezervă.

Cînd intră în hol, fu întîmpinată de aerul condiţionat şi zîmbi. Urma să fie o noapte perfectă dacă apartamentul răcoros, o cină excelentă şi un neglijeu nou puteau fi considerate nişte indicaţii valabile.

După ce despachetă alimentele şi demară prepararea vestitului *coq au vin,* îşi luă sacoşa cu lucruri pentru noapte, aruncată lîngă sofa, şi porni spre baie.

Cedînd în faţa curiozităţii, băgă capul pe uşa celui de al doilea dormitor, folosit de Seth drept

birou. Pînă acum, îl privise doar în treacăt. Aici îşi făcea el veacul. Şiruri de tomuri de drept, aliniate pe rafturi de mahon. Pe biroul masiv zăceau, împrăştiate de-a valma, dosare, foi bătute la maşină şi ziare răvăşite.

Ambalajul unui baton de ciocolată stătea pe marginea unui registru legat în piele şi, de sub un vraf de plicuri mari, cafenii, se ivea un pachet desfăcut de covrigi uscaţi, cu sare.

Încăperea dezvăluia acea parte a lui Seth care era mai relaxată, mai puţin organizată, activă şi în acelaşi timp vulnerabilă. Întinzîndu-se după ambalajul batonului de ciocolată pentru a-l arunca în coşul de gunoi, Darcy răsturnă fără să vrea teancul de plicuri.

Nu avusese cîţuşi de puţin intenţia să-şi vîre nasul în lucrurile lui. Nu dorise să tragă cu ochiul prin corespondenţă. Dar, cînd văzu ultimul paragraf al scrisorii aflate sub plicul de deasupra, încremeni.

Petrecere frumoasă în vacanţă. Peste cîteva săptămîni, cînd te vei întoarce, vom discuta despre acea ocazie favorabilă, de care ţi-am pomenit.

Privirea lui Darcy căută, în mod automat, data. Săptămîna trecută.

Seth plănuia să plece curînd.

Toată ființa ei protestă. Nu asta îi spusese el. Spusese că nu știa dacă avea să se întoarcă. Doar dacă nu cumva...

Mințise. Ea era doar un interludiu de vacanță, în vreme ce el se ocupa cu diverse alte treburi în Hershey. Era un oportunist asemănător lui Gary, ce căutase o aventură fără prea mare bătaie de cap în timp ce-și întrerupsese pentru o vreme rutina epuizantă de zi cu zi.

Se lăsase păcălită de textele lui, cu toate că le recunoscu ca atare. Însă dorise să creadă că lui îi păsa de ea, că începuse s-o iubească.

Ce fraieră fusese! Și nu o singură dată, ci de două ori! Crezuse că patru ani trecuți de la prima greșeală o făcuseră mai deșteaptă.

Se înșelase.

Singurul ei scop era să părăsească apartamentul și să se ascundă de sentimentul de a fi fost trădată. Smulse o foaie de hîrtie dintr-un bloc-notes și scrise:

Am crezut că erai diferit de ceilalți. Am crezut că erai sincer în privința celor întîmplate între noi.

Dar scrisoarea asta dovedește că m-am înșelat. Acum îmi dau seama că tot timpul plănuiai să te întorci la Philadelphia.

Nu vreau să te mai văd, aşa că nu mai telefona şi nici nu mai veni pe la mine.

Darcy A.M

Luă biletul şi scrisoarea şi le puse pe masa din bucătărie. Apoi, închise aragazul şi plecă.

Cînd Seth intră în apartament, aroma venind din bucătărie îl făcu să zîmbească şi strigă:

– Darcy, miroase excelent.

Încă nu-i venea să creadă că fusese stăpînit toată ziua de un sentiment plăcut, de anticipare. Se simţea ca un copil în ajunul Crăciunului. Oricît îşi repetase că seara asta nu se deosebea prin nimic de celelalte, nu reuşise să se convingă. Fiindcă Darcy era cu totul deosebită.

Rămase nedumerit găsind bucătăria goală. Pe urmă, văzu biletul.

Imediat, se simţi cuprins de mînie. Cum îndrăznise să-şi bage nasul în lucrurile lui? Cum avusese tupeul...

Reciti biletul şi, de data asta, îi săriră în ochi suferinţa ei şi senzaţia de a fi fost trădată. Oare de ce nu-i spusese că se întorcea la Philadelphia pentru cîteva zile?

Deoarece considerase că nu avea însemnătate? Pentru că se temea de reacţia ei? Motivul nu era important. Nu acum.

Se răsuci pe călcîie pornind grăbit spre maşină. Se lăsase deja întunericul cînd opri maşina în faţa casei ei. Uşa din faţă era încuiată. Apăsă de două ori pe sonerie, apoi, bătu de cîteva ori, dar nu răspunse nimeni.

Se uită în garaj şi văzu maşina ei înăuntru. O privire aruncată casei alăturate îi spuse că Marsha nu era probabil, acasă. Nu se observa nici o lumină.

Darcy trebuia să se afle pe undeva, prin preajmă, şi avea de gînd s-o vadă chiar dacă urma să fie nevoit să dărîme uşa. Încercă să ignore sentimentul de panică furişat în suflet, ca şi semnificaţia lui. Porni spre curtea din spatele casei sperînd că o va găsi acolo.

În curte, nu mai era nimeni. Pe balansoarul de pe verandă zăcea o carte. Uşa din spate era şi ea închisă. Probabil că fusese zăvorîtă şi ea, reflectă el cu gîndurile amorţite. Pe urmă, auzi un zgomot. Semăna cu un plescăit şi îşi aminti de piscina Marshei.

Cum nu reuşi să vadă pe deasupra gardului viu, înalt, avu intenţia să strige însă se răzgîndi. Dacă o atenţiona, se putea ca Darcy să fugă.

Ocoli gardul viu şi iarba îi înăbuşi zgomotul paşilor. Piscina se găsea în fundul curţii. Observă că se afla cineva în ea însă, din cauza întunericului, nu putea spune cu siguranţă dacă era Darcy.

Dar cine altcineva putea fi? Ea îi povestise odată că Marsha îi îngăduise s-o folosească ori de cîte ori dorea şi că deseori profita de această permisiune în nopţile înăbuşitoare de vară, cînd toată lumea dormea.

Seth se apropie încet nedorind s-o sperie. Ea nu îl observă. Stătea cu capul aplecat şi îşi mişca braţele încet, prin apă. Cînd făcu primul pas pe platforma de lemn, Darcy îşi înălţă capul.

Vocea îi era detaşată însă el avu impresia că auzise un mic suspin.

– Nu vreau să te văd.

Bărbatul urcă şi cele cîteva trepte rămase.

– Vreau să stăm de vorbă.

– N-avem ce să vorbim.

Cum ea se afla în apă, iar el pe platforma dimprejurul piscinei, şi cum se întuneca din ce în ce mai tare, Seth se simţi prea departe de ea. Ridică prosopul de pe balustradă şi rosti:

– Ieşi afară.

– Nu.

Nu-i trebuia o lanternă ca să vadă scînteile provocatoare din ochii ei.

– Dacă nu ieşi tu afară, intru eu în piscină.

Darcy se lăsă mai jos în apă, de parcă aceasta ar fi putut-o proteja.

– N-ai costum de baie.

Mîinile lui se opriră pe catarama curelei. Într-un

fel sau în altul, tot o va face să stea de vorbă cu el.

– Nici nu-mi trebuie.

Îşi desfăcuse deja cureaua cînd o auzi strigînd:

– N-ai să îndrăzneşti.

– Facem pariu?

– Prea bine, izbucni ea ridicîndu-se din apă. Ultimul lucru care-mi trebuie e să te văd dezbrăcat.

Seth îi auzi ultimele cuvinte, ce fuseseră un murmur aproape ininteligibil şi dădu să zîmbească. Însă situaţia era mult prea serioasă, aşa că îi întinse prosopul.

Costumul ei de baie, din două piese, nu izbutea să ascundă mare lucru. Deşi o văzuse şi dezbrăcată, ţesătura subţire, ce i se lipise pe şolduri şi i se mulase pe sîni şi pe sfîrcuri, îi provocă binecunoscutele pulsaţii în vintre. Şi doar în acea dimineaţă se crezuse în stare să pună stavilă pasiunii dintre ei. Se înşelase.

Încercă să-i înfăşoare prosopul în jurul umerilor însă ea se îndepărtă nepermiţîndu-le degetelor lui să-i atingă pielea. Îl conduse spre veranda din sapte însă nu-l invită înăuntru.

Seth făcu semn spre balansoarul de pe verandă.

– Putem sta jos?

Darcy îi aruncă o privire neliniştită şi se aşează cît mai spre margine. El oftă şi se aşează la o oarecare distanţă acordîndu-i spaţiul de care, se părea, că are nevoie.

– Mă întorc la Philadelphia.

Înainte ca ea să poată sări din balansoar şi să se încuie în casă, continuă grăbit:

– Dar numai pentru un sfîrşit de săptămînă. Mai am de pus la punct cîteva lucruri.

Ea îşi lăsă ochii în jos nedorind să-l privească.

Seth se mută mai aproape şi îşi puse lejer braţul pe umerii ei.

– Darcy, uită-te la mine.

Ochii ei verzi-albăstrui îi trădau îndoiala.

– O să mă întorc la Hershey.

– Adevărat? Dar, cînd te vei afla acolo, nu-ţi vei dori să rămîi?

– Îţi promit că mă întorc.

– De data asta, murmură ea.

– Da. De data asta.

Cum ea nu-i răspunse, Seth bănui că era vorba de mai mult decît de neîncrederea în vorbele lui. Ajunseseră la un punct de răscruce, probabil din cauza nopţii trecute. Acum dorea ca Darcy să facă parte din viaţa lui mai mult decît îşi dorise vreodată să cîştige un proces de custodie. Înţelegerea acestui fapt îl şocă atît de tare, încît îşi dădu seama că trebuia să rostească vorbele pe care ea nu

dorea să le audă.

– Dar chiar dacă rămîn permanent în Hersey, nu vreau să mă căsătoresc.

Ochii ei se lărgiră şi îl întrebă cu glasul răguşit:

– De ce?

– Pentru că n-ar merge.

– Pari atît de sigur.

Cum stătea aşa, lîngă ea, simţindu-i moliciunea piciorului lîngă muşchii tari ai coapsei lui şi fragilitatea braţului subţire sub palma lui, fu aproape copleşit de multitudinea senzaţiilor excitante. Se întrebă dacă-şi mai ascultase vreodată limbajul propriului trup şi dacă-şi dăduse vreodată seama cît de intensă putea deveni starea de excitare. Dar, oricît de mult ar fi vrut să facă măcar ceva în privinţa asta, nu-i putea da speranţe false, aşa că îi explică în mod clar.

– Sînt sigur. Nu cred în formule de genul „pînă la adînci bătrîneţe". Am văzut cum se folosesc oamenii unii de alţii, cum se folosesc de sentimentele altora ca să obţină ce vor. Ţin la tine. Vreau să fim împreună. Dar va trebui să accepţi modul în care văd eu lucrurile.

Darcy rămase uluită de faptul că speranţa putea învia şi muri în acelaşi timp. Durerea din sufletul ei era cumplită. Voia să se arunce în braţele lui Seth, ca s-o iubească la fel cum o iubise noaptea trecută, însă trebuia să ia o hotărîre.

Dintr-o dată, îşi dădu seama că avea încredere în el. Nu semăna deloc cu Gary. Ar fi trebuit să-şi însuşească sfatul pe care i-l dăduse Marshei şi să nu-i compare. Seth fusese sincer din prima zi. Dar aici nu se punea doar problema încrederii. Reacţia ei ostilă cînd văzuse scrisoarea se datora faptului că-l iubea şi gîndul că se putea ca el să nu-i împărtăşească sentimentele fusese insuportabil. Mai ales după noaptea trecută.

El nu-i vorbise despre dragoste, dar îi explicase limpede poziţia lui. Putea oare să-i accepte onestitatea? Putea să-l accepte aşa cum era şi să-l iubească fără nici o promisiune de viitor?

Tot ce ştia era că iubirea ei creştea devenind mai puternică decît orice sentiment cunoscut vreodată. Îşi ridică ochii spre el şi îi puse uşor mîna pe umăr.

– Vreau să rămînem împreună.

Seth avu impresia că undeva, în el, se rupseseră nişte zăgazuri. Îşi coborî capul acaparîndu-i buzele. Geamătul, pe care nu şi-l mai putu reţine cînd li se întîlniră limbile, coincise cu suspinul ei. Îi luă prosopul de pe umeri şi, depărtîndu-se puţin, îi zise:

– Am nevoie de tine.

O sărută pe gît coborînd spre V-ul format de sutienul costumului ei de baie, iar buzele şi dinţii lui dădură naştere unui torent de pasiune. Darcy

gemu şi îşi împinse sînii spre gura lui.

Seth nu-i scoase sutienul, ci trase cu degetele de material încreţindu-l pînă cînd buzele lui găsiră sfîrcul ascuns sub cupă.

– Seth, vreau să-l scot. Vreau să te simt.

– Dumnezeule, n-am crezut că mă pot înfierbînta mai mult de atît, mormăi el ridicîndu-se din balansoar şi luînd-o în braţe. Mergem la tine în dormitor. Ai vreo obiecţie?

– Nici una.

Darcy îşi înlănţui şi mai strîns braţele de gîtul lui. Se hotărîse. Prezentul era mai important decît ziua de mîine. Nu-i păsa ce avea să se întîmple peste trei sau patru luni. Nu-i păsa de preţul pe care va fi nevoită să-l plătească fiindcă îl iubea. Dorinţa ei era mult prea mare şi dragostea, nougăsită, prea copleşitoare.

Seth deschise uşa din spate şi o purtă prin bucătărie. În prag, Darcy îl sărută. Nu intenţionase să-i smulgă un geamăt. Şi nici să-l facă să se oprească în loc. Dar exista atîta pasiune reverberînd între ei, că se prăbuşiră pe un scaun din sufragerie. Seth o făcu să-şi schimbe poziţia şi să-l încalece.

Darcy îl cuprinse cu braţele şi se mută mai sus, pe coapsele lui, fapt ce-l făcu să se cutremure.

– N-o să mai ajungem pînă în dormitorul tău.

– Nu-mi pasă.

Cu degete agile, Darcy îi deschise repede nasturii de la cămaşă. El şi-o scutură de pe umeri şi o aruncă prin apropiere. La rîndul lui, îi desfăcu la spate şiretul sutienului şi-l smulse de pe ea, îngropîndu-şi faţa între sîni.

Degetele ei i se încleştară pe umeri.

– Te rog, Seth. Te rog.

– Ce anume, ochi luminoşi?

– Gura ta... pe sîni...

Bărbatul îi încercui areola cu limba. Darcy uită să mai respire cînd fiorul de dorinţă se prelinse prin ea. În acelaşi timp, îi simţea propria lui dorinţă pulsînd sub ea şi cerînd să fie eliberată.

Cînd el îi luă un sfîrc între buze şi-l supse, ea strigă:

– Oh, Seth. Dacă ai şti...

Bărbatul scoase un mîrîit aspru.

– Spune-mi.

– Faci ca... nevoia asta să prindă viaţă, să se răzvrătească. Se răsuceşte atît de strîns, că aproape mă doare.

– Ştiu, iubito. Ştiu. Hai să rezolvăm problema.

Degetele ei îi mîngîiau cu frenezie muşchii pieptului şi îşi freca obrazul de părul cîrlionţat. Cînd limba ei porni să-l guste cu săgetări repezi, bărbatul aproape că se prăbuşi de pe scaun.

Îi desfăcu şireturile laterale ale slipului şi pe-

tecul de nailon căzu. Apoi o cercetă cu degete înfrigurate.

– Eşti atît de fierbinte. Şi umedă.

– Pariez că şi tu eşti la fel de fierbinte, îi şopti ea desfăcîndu-i nasturele din talie şi, apoi, fermoarul pantalonilor.

– Darcy, ar fi mai bine s-o facem aşa cum trebuie, rosti el întretăiat cînd ea începu să-i coboare slipul pe şolduri.

– Nu ştiam că procedăm greşit.

– Te poţi ţine de glume în momente ca ăsta?

– Nu e nici o glumă, murmură ea. Nu poţi să te ridici şi să dai jos drăciile astea?

Seth se ridică ţinînd-o în aceeaşi poziţie, iar ea îi coborî pantalonii şi slipul pe şolduri. După ce şi-i scoase în viteză, se aşeză la loc. Darcy se legănă uşor pe coapsele lui şi îl luă în mîini.

– Oh, Dumnezeule!

El se aplecă şi o sărută înfometat, iar şi iar, pînă ce Darcy fu atît de înnebunită, că n-ar fi observat nici dacă un regiment de cavalerie ar fi străbătut casa trecînd la atac.

Îi prinse fesele în palme ridicînd-o şi Darcy se lipi de el, apoi, se lăsă în jos cuprinzîndu-l în căldura ei. Imediat, ajunse la orgasm strigîndu-i numele.

– Nu te opri, Seth. Nu te opri.

Un colţ bine sigilat al inimii lui se deschise

într-o izbucnire de emoții. Niciodată nu voise să satisfacă o femeie în felul în care voia – ba nu, simțea nevoia – s-o satisfacă pe Darcy.

– N-aş putea nici dacă aş vrea.

Continuă s-o pătrundă ritmic pînă ce o explozie de senzații erotice îl aruncă în plasa unor spasme violente. Se cutremură în repetate rînduri, ținînd-o strîns de parcă s-ar fi temut să nu o piardă.

Cînd furtuna se mai potoli îşi lăsă capul să cadă pe umărul ei. Nicicînd nu mai traversase o experiență atît de amețitoare, puternică şi explozivă.

Şi, brusc, îşi aminti că uitase ceva. La dracu'! Niciodată nu mai fusese atît de absorbit de pasiune, încît să uite măsurile de protecție.

Îşi înălță capul, însă Darcy protestă murmurînd:

– Nu te mişca. E grozav la tine în brațe.

Imediat i se ghemui din nou la piept.

– Canapeaua ar fi mult mai confortabilă.

Ea ridică din umeri.

– Mie îmi place aici.

Seth chicoti.

– Cred că eşti pe jumătate adormită.

– Nu-i adevărat. Sînt... mulțumită.

Bărbatul îi cuprinse fața în căuşul palmelor.

– S-ar putea să avem o problemă.

Darcy deschise larg ochii.

– Ce anume?

– Am fost nechibzuiți, îi răspunse el și îi urmări chipul cînd ea îi pătrunse înțelesul vorbelor.

– Da, e adevărat.

– Îmi pare rău.

– E și vina mea, în aceeași măsură.

– Darcy, dacă rămîi însărcinată...

– Las-o baltă acum, Seth. Vom face față problemei dacă și cînd va fi cazul. Pînă ce vom fi siguri că nu pot rămîne însărcinată, vom fi ceva mai atenți.

Da, așa vor face. N-avea de gînd să aducă pe lume un copil și, cu puțin noroc, așa va fi. Pentru o clipă și-o imagină pe Darcy purtîndu-i copilul, însă își alungă tabloul din minte înainte ca fantezia să-i prindă aripi.

Seth își parcă automobilul lîngă trotuar, în fața casei lui Darcy, opri motorul și își rezemă capul de tetiera de velur cenușiu. Trecuseră două săptămîni de cînd dorința precumpănise asupra obișnuitei sale prudențe. Noaptea trecută, Darcy îi spusese că nu avea de ce să-și facă griji; nu era însărcinată.

Privirea lui cutreieră în voie, admirîndu-i locuința, peluza impecabil întreținută și bogăția coloristică a cîrciumăreselor roșii, galbene și portocalii, ivindu-se din stratul aliniat în lungul verandei din

fața casei. Cum ar fi să trăiești cu Darcy? Să mergi la culcare cu ea în fiecare noapte? Să te trezești alături de ea în fiecare dimineață?

Își scutură capul de parcă ar fi vrut să alunge o muscă inexistentă. La ce naiba îl ducea mintea? Nu voia ca viețile lor să fie atît de mult împletite. Sau voia? Nu. Și așa, se trezise mai implicat în povestea asta decît ar fi dorit. Sentimentele lui față de ea erau extrem de încîlcite. Poate că n-ar trebui să se mai vadă cu ea atît de des.

Dar nu putea. În ciuda împotrivirii lui, avea din ce în ce mai mult nevoie de ea în fiecare zi, pentru a-i da un echilibru vieții sale, pentru a-i da un nou înțeles. Un înțeles pe care nu-l analizase încă. Era atît de simplu, de firesc, să stea de vorbă cu ea, să fie cu ea. Și era atît de bine s-o țină în brațe. Cu tot aerul ei independent, simțea nevoia s-o protejeze.

Faptul că prefera să-și petreacă timpul împreună cu o femeie, în loc să stea mai degrabă singur, constituia o nouă dilemă pentru el. Nu era deloc sigur că genul acesta de dorință reprezenta o pornire sănătoasă. Se descurca mult mai ușor cu nevoia pur fizică. Fără nici un dubiu, Darcy îi complicase viața. Îi acapara gîndurile în aceeași măsură ca îndoielile legate de cariera sa și, într-un fel greu de precizat, acest fapt îl deranja.

Deschise portiera, coborî din mașină și își puse

cheile în buzunarul pantalonilor. Nu se mai osteni să sune ci deschise uşa cu plasă ce nu fusese zăvorîtă şi intră în casă. Cum parterul părea gol, se îndreptă spre uşa din spate. Auzind voci pe verandă, se opri.

Darcy îi citea Jennei o poveste şi Seth stătu să-i asculte vocea joasă şi răguşită înălţînd şi coborînd tonul. Citea despre un iepuraş care-l întreba pe un individ numit Skin Horse ce se întîmpla cînd jucăriile devin adevărate.

O auzi, apoi, pe Marsha strigînd-o pe Jenna. Fetiţa începu să bombăne bosumflată pînă cînd Darcy o asigură că vor termina cartea mai tîrziu sau a doua zi. Seth ieşi pe verandă şi îi făcu semn cu mîna Jennei ce fugea cît o ţineau picioarele spre capătul gardului viu.

Darcy închise cartea şi-l aşteptă să se aşeze lîngă ea, pe balansoar. Arăta atît de ispititoare în rochia de plajă cu pătrăţele albe şi albastre, încît o luă în braţe şi o sărută pe îndelete. La naiba! De fiecare dată cînd o săruta, era tot mai dulce.

Îi mîngîie părul şi oftă.

– Faci minuni cu oboseala unui bărbat.

Darcy se cuibări în scobitura umărului lui, trecîndu-şi degetele pe piepţii cămăşii albe, de tricot.

– Dacă eşti obosit, putem improviza ceva aici. Nu e nevoie să ieşim în oraş.

– Nu. E prea cald. Vic mi-a spus de un restau-

rant în Harrisburg, pe malul rîului. Spunea că fripturile sînt grozave şi poţi merge în ţinută de stradă.

Bătînd cu degetele în coperta cărţii aflate în poala ei, adăugă.

– Te-am auzit citind. Despre ce e vorba? Părea cam grea pentru vîrsta Jennei.

– E una dintre preferatele ei. O ştia pe dinafară.

Seth întoarse cartea, ca să-i poată citi titlul. *Iepuraşul de diftină.*

– Ce înseamnă asta?

– Iepuraşul e făcut din diftină, nu din pluş sau blăniţă. Dar, după cum îi spune Skin Horse, asta nu are importanţă din moment ce Băiatul îl iubeşte. În carte se povesteşte cum devine iepuraşul un iepure adevărat datorită dragostei ce i-o poartă Băiatul. Despre suferinţa pe care ţi-o aduce uneori dragostea – blăniţa lui se zdrenţuieşte şi el capătă un aspect ponosit – şi sacrificiile pe care ţi le cere iubirea. Dar, în acelaşi timp, dragostea poate fi minunată şi iese învingătoare.

Seth îşi dădu seama că aşa vedea ea dragostea. Însă trecutul ei fusese net diferit de al lui. El nici măcar nu ştia dacă mai crede în dragoste. Dar era al naibii de sigur că dragostea nu învinge întotdeauna. Darcy nu-l întrebă de ce nu spune nimic, ci adăugă:

– Jenna pretinde că ursulețul şi cățelul ei de pluş sînt adevărați. Arată de parcă ar fi fost iubite – cățelul mai are numai o ureche, iar ursulețul şi-a pierdut jumătate din umplutură.

Seth îi spuse schimbînd subiectul:

– Înainte să uit: Peg şi Vic vor să ştie dacă ai vrea să mergem la ei, la cină, săptămîna viitoare.

– Mi-ar plăcea să-i cunosc.

– Să te pregăteşti să înfrunți o adevărată harababură. Tom are şase ani, iar Nevin, patru. Sînt, amîndoi, greu de stăpînit.

– Nu pot fi mai groaznic decît copiii fraților mei, rosti ea depărtîndu-se uşor de el. Ieri-seară, mi-a telefonat David. El e cel care trăieşte în Lancaster. În ultimii ani, el şi cu Joel au închiriat o casă în Wildwood în fiecare august, timp de o săptămînă. Voia să ştie dacă mă duc şi eu.

– Şi?

Darcy zîmbi.

– Nu. Mai degrabă aş rămîne aici să-mi petrec săptămîna cu tine.

Seth reflectă că, dacă ea ar pleca, i-ar duce dorul, dar nu voia să rămînă doar din cauza lui. Faptul părea să-i arunce o povară pe umeri, o povară pe care nu era dispus s-o accepte.

– Cît de des te vezi cu ai tăi?

– Cu familia lui David mă văd destul de des – în medie, o dată pe lună. Cît despre Joel şi familia

lui, dat fiindcă locuiesc în New Jersey, e mai greu. Ne adunăm de sărbători. Îmi amintesc de ultimul Crăciun petrecut cu tata? A fost un adevărat balamuc. Eu am prăjit prea mult curcanul, sosul a avut cocoloaşe, iar bebeluşul lui Joel a făcut febră. Însă, cumva s-au aranjat toate.

– Mi-am dorit întotdeauna să fi avut fraţi sau surori. Cînd eşti unicul copil, te simţi însingurat.

Destăinuirea îl surprinse.

Darcy îşi înlănţui o mînă de gîtul lui şi, cînd Seth întoarse capul şi-i sărută degetele, îl privi de parcă i-ar fi dăruit ceva, încă o parte a sufletului lui.

Capitolul 9

Darcy şi Marsha se relaxau la soare. Trecuse ceva vreme de cînd nu se mai petrecuseră, împreună, cîteva momente în tihnă. Cum Seth refuzase să-l reprezinte pe Brad în instanță, Marsha acceptase prezența lui în viața lui Darcy. Tensiunea dintre ele două dispăruse.

Darcy luă o înghițitură de apă rece din paharul aflat lîngă şezlongul ei.

– Peste cîteva săptămîni, e ziua de naştere a lui Seth. Vreau să-i fac o petrecere surpriză.

– Oare i-ar plăcea?

Darcy oftă.

– Nu cred că e genul de bărbat căruia să-i placă surprizele în mod obişnuit dar, acum, va fi ceva deosebit. O să vă invit doar pe tine, pe Chuck

şi pe Jenna, apoi, pe Peg şi pe Vic. Şi va fi o petrecere simplă.

– Pare o idee bună. Îmi plac Peg şi Vic. Ne-am distrat foarte bine la petrecerea ta cu grătar, în aer liber, de săptămîna trecută.

Picnicul fusese de-a dreptul reuşit. Cum nu mai existaseră complicaţiile cu Brad, Chuck îl acceptase pe Seth la fel de uşor ca Marsha. Vic şi Peg păruseră a se distra de minune. Darcy fusese încîntată să-şi vadă prietenii şi pe Seth înţelegîndu-se atît de bine. Era un semn bun.

Marsha începu să-şi aplice pe picioare o loţiune de plajă.

– Chuck m-a cerut în căsătorie.

Darcy se simţi străbătută de un junghi de invidie, însă acesta fu înlocuit de o bucurie sinceră pentru Marsha.

– Şi ce i-ai răspuns?

Prietena ei închise ochii şi se întinse pe spate.

– Nimic. I-am spus că mai am nevoie de timp.

– De ce?

Ca şi cînd nu ar fi putut gîndi clar din poziţia aceea culcată, Marsha se ridică în capul oaselor proptindu-şi bărbia pe genunchi.

– După ce a plecat Brad, Jenna m-a întrebat dacă o să mai avem destulă mîncare şi dacă vom locui mereu în casa asta. Era îngrijorată în legătură cu capacitatea mea de a ne întreţine şi îi era

teamă că s-ar putea s-o părăsesc şi eu. Vreau să ştie că eu sînt persoana care va avea întotdeauna grijă de ea. Nu vreau să crească avînd impresia că trebuie să ne bazăm mereu pe un bărbat. Pentru că nu este aşa. Ne putem descurca foarte bine şi singure.

Darcy era sigură că şi ea se putea descurca de una singură. Dar asta nu o împiedica să tînjească după un angajament din partea lui Seth.

Ştia că ţine la ea, însă asta era tot. Poate dacă i-ar fi spus că îl iubeşte... Nu. Asta ar înălţa un zid între ei. Seth nu credea în căsătorie. Dacă i-ar spune că-l iubeşte, ar crede că face presiuni asupra lui, că vrea să-l manipuleze. Însă ea nu ştia dacă-şi mai poate reţine mult timp mărturisirea.

Poate că, într-un viitor apropiat, el va reuşi să-i spună că o iubeşte. Avea impresia că simţise această dragoste în mîngîierile lui, că o văzuse în ochii lui şi crezuse că o auzise în suspinul lui, însă dorea nespus s-o audă formulată în cuvinte.

Marsha avea ocazia să-şi împartă viaţa cu cineva şi n-ar trebui să-şi folosească fiica drept scuză.

– Nu crezi că Jenna s-ar simţi mai sigură ştiind că şi tu şi Chuck veţi avea grijă de ea? Ea este adevăratul motiv al ezitărilor tale? Sau faptul că ţi-e frică să ai încredere în Chuck?

– Bineînţeles că mi-e frică să am încredere în

el, izbucni Marsha. M-am ars o dată. Nu vreau să mai trec prin chinurile unei căsătorii nereuşite, ale unei despărţiri şi ale unui divorţ. Categoric nu.

– Poate că ţi-ar prinde bine să mai aştepţi cîţiva ani, zise Darcy cu pragmatism.

Marsha îşi răsuci, brusc, capul spre ea.

– Să mai aştepte cîţiva ani?

Darcy luă sticla şi îşi întinse, pe braţe, loţiune din belşug.

– Sigur. Spune-i lui Chuch că, deocamdată, nu poţi avea încredere în nici un bărbat. Spune-i că, probabil, peste cîţiva ani îţi vei schimba părerea.

– Dar asta înseamnă că l-aş pierde. Nu pot...

– Nu poţi avea încredere în el, dar nici nu vrei să-l pierzi?

– Nu-i vorba că n-aş avea încredere în el.

– Nu-l vei pierde.

– Darcy, ce-o să mă fac?

– Dacă vrei să înveţi să-ţi recapeţi încrederea, va trebui să începi să ai încredere. E singura metodă de a reuşi.

Marsha îşi fixă gînditoare degetele de la picioare.

– Chuck nu m-a dezamăgit niciodată. Te poţi bizui pe el, e inimos, e aşa cum n-a fost Brad niciodată. Mi-aş dori numai...

– Ce anume?

– Aş fi vrut să-l întîlnesc acum zece ani.

Darcy închise capacul stilei lăsînd-o să cadă în iarbă, se întinse pe spate şi închise ochii.

– Poate că atunci n-ar fi fost cel mai potrivit moment.

– Trebuie să mă hotărăsc dacă momentul de acum este cel potrivit.

După o pauză, Marsha reluă:

– Cum mai stau lucrurile între tine şi Seth?

Darcy deschise ochii pe jumătate privind cerul de deasupra lor.

– Mi-e teamă că vreau mult mai mult decît el şi asta nu se va schimba oricît de mult am rămîne împreună. O parte din lucrurile lui sînt la mine şi cîteva dintre ale mele, la el acasă. Luăm zilele una cîte una. Dar pentru mine, e un adevărat iad.

– Dacă ţi-ar cere să mergi să trăieşti cu el la Philadelphia, ţi-ai vinde service-ul şi-ai pleca?

– Nu ştiu. Inima mea spune că da. Însă mintea îmi cere să mă asigur că ar fi vorba de mai mult decît o aventură oarecare. Într-o bună zi, m-aş trezi că nu mi-a mai rămas nimic.

– Philadelphia ar reprezenta o schimbare majoră.

– O să mă am ocazia să aflu cît de mare poate fi. Seth m-a rugat să-l însoţesc acolo în weekend-ul viitor. Unul dintre prietenii lui dă o petrecere în stil mare. Nu prea cred că o să mă potrivesc cu anturajul lor.

– De cînd ai început să-ți faci griji în legătură cu felul în care te-ai potrivi cu astfel de oameni? întrebă Marsha surprinsă.

– Oamenii aceia i-au fost colegi şi prieteni lui Seth. Toți trăiesc într-o lume diametral opusă cu a mea. Au bani, servitori, cai.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Darcy. Tot oameni sînt! Tu n-ai avut niciodată dificultăți în a te adapta. O să fie bine.

– Sper, murmură Darcy. Sper.

Trăgîndu-şi cu o deosebită atenție peste cap rochia de seară. Darcy îi dădu drumul să-i alunece în jos, peste sîni şi peste şolduri. Îi aranjă fusta lungă şi strîmtă, îşi strecură brațul în unicul umăr al veşmîntului şi reuşi să încheie fermoarul de la spate. Achiziționarea ei reprezentase o adevărată extravaganță.

Culoarea rochiei era cu totul neobişnuită – cu vreo două nuanțe mai deschisă decît părul ei şi, în material, fuseseră țesute fire aurii. Îşi strînse părul într-un coc mic în creştet, lăsînd cîteva şuvițe ondulate să-i atîrne pe lîngă urechi, pentru a atenua aspectul sever al coafurii. Luxoasa toaletă îi împrumuta părului tonuri intense şi strălucitoare, conferindu-le ochilor ei turcoaz un aer misterios.

Deşi ştia că arată bine, mîna îi tremură cînd îşi dădu cu puțin rimel pe gene. Era nervoasă şi nu

ştia ce gîndeşte Seth. Pe tot parcursul drumului făcut cu maşina, rămăsese tăcut şi, cu cît se apropiau mai mult de Philadelphia, observase că devine tot mai încordat. Darcy şi-ar fi dorit să-i spună ce anume simţea, însă nu era genul lui să discute astfel de lucruri.

Aşa încît se mulţumi să aştepte şi să alunge senzaţia aceea rău-prevestitoare.

Seth se opri în pragul dormitorului lor de la hotel şi o privi ţintă. Femeia asta îi tăia răsuflarea. Nu mai cunoscuse niciodată o alta care să se simtă în largul ei atît în salopetă, cît şi într-o rochie concepută de un creator de marcă. Cea pe care tocmai o purta îi ridică temperatura şi-i accelera pulsul. Despicătura laterală, ce ajungea doar la nivelul genunchiului, nu putea fi considerată „îndrăzneaţă" însă era de-a dreptul ispititoare.

Cu toate că părea imposibil, în ultimele săptămîni, dorinţa lui pentru ea crescuse în loc să scadă. Ar fi putut face dragoste cu ea oricînd şi oriunde. Potrivirea trupurilor lor era incredibilă şi de netăgăduit. Reacţiile ei erau lipsite de inhibiţii şi, uneori, atît de violente, încît îl duceau la climax înainte să fie pregătit. Însă, în ultima vreme, mai apăruse ceva nou. Avea impresia că ea dorea să-i spună ceva fără a face apel la cuvinte.

O parte a inimii lui dorea să reacţioneze şi să-i răspundă în acelaşi fel. Şi totuşi, nu putea. El nu-i

permitea. Ajunsese foarte aproape de a avea încredere în Darcy cum nu mai avusese în nimeni pînă atunci, dar încă mai exista un hotar invizibil pe care nu voia să-l treacă şi nici s-o lase pe ea să facă acest lucru. Nu-şi putea asuma riscul de a se încrede total în ea. Dacă i-ar fi permis şi ultimei bariere dintre ei să cadă, ea ar avea posibilitatea de a-l distruge.

De cînd plecaseră din Hershey, se simţise iritat în mod continuu. Poate unde ştia că această călătorie îl va ajuta să ia o decizie ce urma să-i afecteze pe amîndoi.

Cum mergea în urma ei, o prinse cu o mînă de talie şi o trase înapoi lipind-o de el. Carnea dulce a gîtului ei expus privirii îl tenta. Nu fu în stare să reziste şi îi depuse zeci de sărutări pe pielea de sub ureche. Pasiunea pe care i-o trezea ea îl dezorienta complet. Însă îi era mai uşor să facă faţă excitării decît sentimentelor.

Îi murmură încet:

– Arăţi superb.

De parcă asta le explica pe toate.

Darcy se răsuci cu faţa spre el.

– Şi tu la fel.

Îşi plimbă degetele în sus şi în jos pe pliseurile fine ale piepţilor apretaţi ai cămăşii. Însă cînd mîna ei îi netezi reverul smochingului şi-i întîlni privirea, se uită la el de parcă ar fi fost un străin.

– Mergi deseori la petreceri de acest fel?

Seth o prinse de umeri şi o mîngîie pe gît, pentru a o asigura că era tot acelaşi bărbat care fusese şi în Hershey.

– Aşa obişnuiam. La fiecare două săptămîni. Era bine pentru activitatea mea să fiu văzut. Asociaţii sînt mereu interesaţi de ultimul caz, iar noii clienţi îmi aflau realizările. De ce vrei să ştii?

– Mă întrebm doar.

Seth îi ridică bărbia.

– Îmi verifici obiceiurile mondene? Uneori veneam cu cîte o femeie, alteori, nu.

– Încercam să-mi imaginez ce viaţă duceai.

De fapt chiar îi pusese o întrebare. Îi lipsea acel mod de trai? Lui îi lipsea doar faptul că era ceva familiar. Nu era sigur că ducea dorul acelui gen de viaţă, în sine.

– Existenţa mea consta doar din muncă. În seara asta, va fi doar pură plăcere.

Nevoia de a se cufunda în ea revenise pulsînd. Degetele începură să-i rătăcească de la umeri spre sîni. Cînd îi atinseră sfîrcurile, Darcy icni.

Cum i se uscase gîtul, întrebarea lui fu pusă cu o voce hîrîtiă:

– Mai ai ceva pe dedesubt?

– Destule, şopti ea întretăiat şi închise ochii.

El scoase un sunet primitiv şi îi încercui sfîrcurile în joacă.

– Ce vrea să însemne asta?

Cu un aer seducător şi impertinent totodată, ce-i era caracteristic, Darcy deschise ochii, îl prinse de încheieturile mîinilor şi zise cu o voce moale:

– Înseamnă că va trebui să aştepţi pînă mai tîrziu, ca să afli.

Seth înlemni şi încercă să stăpînească fierbinţeala ce-i alerga prin corp. Nu se gîndise niciodată la el ca la un om al peşterilor, însă Darcy îl făcea să uite că omul fusese civilizat cu secole în urmă. Faptul de a-i scoate rochia, a o arunca pe pat şi a se scufunda în ea părea mai important ca o nenorocită de petrecere. Tot timpul zaiafetului va continua să-şi imagineze...

În cele din urmă, zîmbi strîmb. Poate că omul civilizat ştia că anticiparea posesiei făcea actul în sine cu mult mai copleşitor.

– Eşti o vrăjitoare ademenitoare. Dacă o să mă faci să-mi petrec toată seara închipuindu-mi ce ai sau ce nu ai pe dedesubt, va trebui să suporţi consecinţele.

Darcy zîmbi şi tonul vocii ei, dulce şi gros ca mierea, era plin de promisiuni.

– Contez pe asta.

Seth gemu şi îşi zise că, poate, cele cîteva ore nu i se vor părea o eternitate.

Dorinţa lui Seth pentru ea era atît de sinceră şi primitivă încît o făcea să se cutremure. Nu în-

ţelegea mecanismele puternicei atracţii dintre ei însă le accepta ştiind că erau mult mai profunde decît pasiunea. Proveneau din dorinţa de a oferi şi din nevoia de celălalt, izvorîte din dragoste.

Deoarece Seth o ajută să-şi pună colierul şi cerceii din perle, fiindcă insistă să-i încheie sandalele aurii cu tocuri cui şi fiindcă îi sărută înfometat fiecare loc atins de degetele lui, ajunseră tîrziu la petrecere. Dar nimeni nu păru să observe.

Toţi îl salutară pe Seth de parcă ar fi fost fiul risipitor; în curînd, deveni clar că urma să fie mereu antrenat în diverse discuţii, iar ea era nevoită să se descurce pe cont propriu. Nu se putu împiedica să nu admire toaletele femeilor: lame-uri aurii, aplicaţii ornamentale uluitoare din mărgele lungi, negre, mătăsuri cu sclipiri de platină. Oare se îmbrăcau la fel cu ocazia fiecărui eveniment monden? Îşi cumpărau în fiecare weekend cîte o rochie nouă? Darcy era curioasă ce fel de viaţă duceau şi ascultă cu atenţie conversaţiile lor despre bucătări, decoratori de interioare şi bijuterii.

Multe dintre ele erau femei cu carieră, cîteva erau snoabe şi multe se cunoşteau dinainte. Darcy se alătura unor conversaţii cu uşurinţă în timp ce altele o făceau să se îndepărteze. La un moment dat, se trezi stînd pe o banchetă tapiţată cu satin negru cu roşu şi avînd pe genunchi o farfurie. O

femeie atrăgătoare, care se recomandă drept Patrice, se aşează lîngă ea.

Ochii ei, aproape negri, scăpărau, iar chipul îi era înconjurat de o masă de bucle întunecate.

– Grozav bairam, nu-i aşa? Furnizorii lui Gail se pricep să-ţi ia ochii cu felul de a etala un bufet. Probabil că am pus pe mine vreo două, trei kilograme, numai privind bunătăţile.

Greutatea furculiţei din mîna lui Darcy dădea de bănuit că era făcută din argint curat şi nu doar suflată.

– Îi cunoşti de mult pe Gail şi pe soţul ei? Eu i-am întîlnit astă seară pentru prima oară însă mi-au părut foarte simpatici.

– Cam de vreo cinci ani. Am devenit vecini cînd au cumpărat casa asta. E ca un punct de atracţie turistic, nu crezi? Dacă nu mi-ar plăcea atît de mult propria mea casă, aş fi geloasă.

Cînd Seth intrase cu maşina în cartierul acesta rezidenţial şi select al oraşului, cu vegetaţie abundentă, Darcy făcuse ochii mari. Clădirile nu era pur şi simplu nişte case; mai degrabă păreau nişte palate.

Patrice începă o chiftea făcută după o reţetă suedeză, îi savură sosul pregătit cu smîntînă şi închise ochii încîntată. Apoi, zîmbi şi îşi concentră atenţia asupra lui Darcy.

– Ai venit cu Seth Hallaran, nu-i aşa?

Darcy înghiți ciuperca umplută.

– Da. Îl cunoşti?

– Am auzit multe despre el. Soțul meu e judecător la curtea districtuală. Zice că Seth este unul dintre cei mai talentați avocați care se ocupă de dreptul familiei. E adevărat că renunță la biroul lui de avocătură de aici, din Philly?

Darcy se prefăcu extrem de interesată de buşeul cu crab.

– Nu cred că s-a decis încă.

– Am auzit că Seth şi-a luat concediu, şi-a închis biroul şi a subînchiriat apartamentul. Pare ceva permanent, dar nu-mi pot imagina o persoană ca el, îngropîndu-se de bunăvoie într-un orăşel al cărui punct principal de atracție îl constituie parcul de distracții. E mult prea capabil şi foarte ambițios. E obişnuit să fie mereu în lumina reflectoarelor. Însă bănuiesc că ştii toate astea. V-ați cunoscut pe linie profesională?

– Nu, a venit la service-ul meu.

– Service-ul tău?

Darcy îşi dădu seama că făcuse o greşeală însă era prea tîrziu să bată în retragere.

– Da. Sînt mecanic auto.

– Vorbeşti serios?

O femeie excesiv de slabă, mai bine zis costelivă, aşezată pe scaunul de lîngă Patrice, repetă uluită:

– Mecanic auto?

Darcy ar fi vrut să se ascundă sub banchetă şi spera că obrajii nu-i deveniseră roşii ca părul cînd, ridicîndu-şi capul, îl văzu, pe Seth privind-o de la doi paşi. Chipul lui avea o expresie impenetrabilă şi Darcy se întrebă dacă nu cumva îl pusese într-o situaţie jenantă.

Seth îi întinse o mînă.

– În cealaltă încăpere, a început muzica. Ai vrea să dansezi?

Darcy îi impuse roşeţii din obraji să dispară, deşi ştia din experienţă că efortul îi era zadarnic. Se ridică în picioare, înălţîndu-şi capul cu mîndrie:

– Mi-ar face plăcere.

În vreme ce se îndreptau spre sala de dans, Darcy vru să-i povestească despre cele întîmplate. Însă, înainte de a putea scoate vreo vorbă, un bărbat cu păr alb ca neaua, maxilare zdravene şi un zîmbet mieros, îl bătu pe Seth pe umăr.

– Seth, toată seara am vrut să stau de vorbă cu tine. Cunosc pe cineva care are nevoie de priceperea ta. Respectivul vrea să deschidă proces de custodie pentru fiica sa de doi ani. Dacă vei găsi că are motive întemeiate, o să-ţi poţi adăuga încă o victorie la palmares.

Bărbatul îi înmînă o fişă de cartotecă adăugînd:

– Aici sînt trecute numerele de telefon de

acasă şi de la birou. Vrei să vorbeşti cu el?

Seth îşi întoarse ochii spre Darcy, apoi privi fişa gînditor.

– O să-i telefonez luni dimineaţă.

Darcy îşi simţi inima străpunsă de dezamăgire. Dacă Seth s-ar fi gîndit cu adevărat să rămînă în Hershey, nici n-ar fi luat în consideraţie acceptarea unui nou caz aici.

Ar merita oare cîteva săptămîni în plus, petrecute împreună, durerea ce va urma plecării lui? Optimismul ce-o caracteriza o îndemnă să spere că el o să refuze cazul însă latura ei pragmatică o avertiză să fie pregătită pentru ipoteza contrară.

Seth o conduse în încăperea ce fusese golită de mobilă în vederea dansului. Aceasta era la fel de mare ca întregul etaj al casei ei. Lumina, ce venea de la candelabrul cu şiruri de cristale tăiate în formă de lacrimă, se reflecta pe parchetul lustruit, făcut din lemn de esenţă tare.

Mai multe cupluri dansau pe acordurile muzicii ce părea să se reverse din fiece colţ al camerei. De îndată ce Seth o luă în braţe, magia dintre ei, acea legătură inexplicabilă pentru Darcy, deveni palpabilă închizîndu-i în cercul ei. Cînd se afla în braţele lui, putea uita îndoielile în privinţa viitorului lor şi tot restul lumii. Acum, el era aici... ţinînd-o în braţe...

Seth o ghidă prin încăpere aproape fără a-i

atinge spatele. Darcy ştia ce voia el şi în ce direcţie dorea s-o îndrepte. Adăugară toate figurile pe care le învăţaseră şi Darcy se abandonă beţiei de a se mişca alături de el, de parcă ar fi fost un singur trup. Seth o atrase într-o serie de paşi complicaţi pe care ea nu-şi amintea să-i fi învăţat sau repetat, dar asta nu avea importanţă.

El conducea, ea îl urma. Niciodată nu se simţise atît de frumoasă sau mai graţioasă. Fandau, Seth o învîrtea... Darcy îi observă entuziasmul din priviri şi se bucură alături de el.

Cînd melodia luă sfîrşit, în încăpere răsunară aplauze. Brusc, Darcy îşi dădu seama că ei doi se aflau singuri în mijlocul camerei, înconjuraţi la o oareçare distanţă de mulţimea invitaţilor. Toţi zîmbeau manifestîndu-şi admiraţia.

Chipul lui Seth era îmbujorat.

– Te mişti ca un vis.

– Doar pentru că te afli alături de mine în vis.

Zîmbetul lui păli şi Darcy îşi dădu seama că speranţa ei într-un viitor comun îi putea provoca multă suferinţă.

Muzica reîncepu şi mulţimea se concretiză în persoane ce se opreau să-i felicite pentru priceperea cu care dansau. Darcy se simţi acceptată printre ei şi nu mai avea senzaţia de a fi o intrusă.

Dansară şi se întreţinură cu ceilalţi oaspeţi pînă la unu noaptea. Tot timpul, braţul lui Seth îi încon-

jură umerii, talia, şoldurile.

Pe drumul de întoarcere la hotel, Darcy îşi rezemă capul pe umărul lui, iar Seth îi puse, posesiv, mîna pe coapsă. Ea îl urmări deschizînd uşa şi intrînd în apartamentul lor. Seth îşi aruncă haina smochingului pe spătarul canapelei, îşi desfăcu papionul şi-l îndesă în buzunarul sacoului. Darcy vedea clar că era obişnuit cu luxul hainelor scumpe şi cu eleganţa salonului mobilat în stil Louis XV.

Traversă încăperea spre fereastra cu vedere panoramică asupra luminilor oraşului şi trase draperiile. I se părea că se află aproape pe acoperişul lumii. Cît de diferită îi era viaţa de toate acestea. Ea trăia tot timpul cu picioarele bine înfipte în pămînt. Aprecia orice metodă ce-i permitea să întindă cît mai mult de un dolar: cupoane, mărfuri cu rabat, reducerile sezoniere de preţuri. Dacă putea repara ceva ea însăşi, o făcea în loc să cheme un meşter.

N-o preocupa ascensiunea pe scara socială. Fericirea era mai importantă decît ambiţia nemăsurată. Oare Seth ar putea înţelege acest lucru? Îl va înţelege vreodată? Avea senzaţia agonizantă că Seth se simţea atras înapoi, la Philadelphia. De ce oare?

Pentru că lucrurile familiare nu comportau riscuri. Însă eventualitatea rămînerii în Hershey, da...

În marele oraş se putea ascunde în spatele profesiei, în Philadelphia, nu trebuia să devină vulnerabil şi nici să riște etalarea în plină lumină a secretelor sufletului său.

Şi exact asta dorea ea. Voia să pătrundă pînă în străfundul sufletului lui. Făcuse cîteva mici incursiuni, însă el încă se mai apăra cu străşnicie.

Seth o privi cum se uita prin fereastră de parcă ar fi fost un glob de cristal ce-i dezvăluia viitorul. Viitorul lui? Viitorul lor? Se duse lîngă ea privind umbrele clădirilor şi sclipirile luminilor. Philadelphia.

De ce n-ar trebui să ia în considerare o posibilă revenire aici? Îşi petrecuse în acest oraş toți anii în care profesase. Aici se afla pe un teren cunoscut şi funcționa în ritm de o sută douăzeci la sută. În Heskey, învățase ceva. Învățase că îi trebuie timp şi pentru scopuri mai puțin tangibile. Cum ar fi să- şi facă mai degrabă prieteni, decît cunoştințe. Să-şi permită momente de relaxare în care să se bucure de compania altor oameni.

Desigur, relațiile lui cu Darcy ar fi diferite. Vor trebui să-şi petreacă împreună doar sfîrşiturile de săptămînă cînd ar fi amîndoi liberi. O sută treizeci de kilometri nu reprezentau un obstacol insurmontabil. Ideea de a o vedea mult mai rar nu-i prea cădea bine dar, dacă ar sta în Hershye... Simțea că, în ultima vreme, ea îl privea cu totul

diferit. Existau în ochii ei întrebări la care el nu avea răspuns.

În cele din urmă, Darcy vorbi încet:

– Povesteşte-mi despre procesele de custodie. Sînt chiar aşa cum le arată în filme sau la televizor?

El nu-i răspunse imediat şi nici ea nu se întoarse spre el. Apoi, vocea lui pluti prin aer:

– Mai rău.

În glas îi reapăruse unda aceea de tristeţe.

– De ce te ocupi de astfel de procese, Seth?

Înţelesese ce fel de om era Seth. Banii şi prestigiul nu reprezentau singurele motive.

După o pauză, el replică:

– Fiindcă asta mi-a fost alegerea.

Ori de cîte ori se apropia prea mult de adevăr sau îi descoperea o fisură în armură, el se retrăgea. Îi putea dărui doar atît cît era el dispus să primească, în schimb, dorea mult mai mult de la el, decît voia el să ofere.

Pe neaşteptate, se simţi întristată că actul lor neprotejat de dragoste nu se materializase printr-o sarcină. Tînjea după o parte din el pe care s-o păstreze pentru totdeauna. Totuşi, faptul ar fi dat naştere la prea multe complicaţii.

Darcy simţi pe umăr mîna lui Seth. Degetul mare îi mîngîia pielea cu blîndeţe şi duioşie de parcă dorea să înlocuiască, prin atingeri, cuvin-

tele şi sentimentele pe care nu i le putea împărtăşi. Cînd făceau dragoste, dispăreau orice bariere dintre ei. Pentru cîteva momente, formau o singură fiinţă. Indiferent dacă el voia să admită sau nu, dăruiau şi acceptau dragoste.

Darcy îşi ridică fruntea de pe geam şi îşi desfăcu braţele. Îl va iubi cu atîta dăruire încît el nu va putea uita niciodată. Întorcîndu-se spre Seth, îi încercui mijlocul cu braţele şi se sprijini de el. Întotdeauna o uluia virilitatea lui şi ce mică şi fragilă se simţea în comparaţie cu el.

Cînd îşi ridică bărbia, ochii lui se opriră fierbinţi ca o sărutare asupra buzelor ei în vreme ce degetele lui răsfirate împrăştiară o căldură binefăcătoare pe spatele ei gol. Apoi, începură s-o mîngîie trimiţîndu-i de-a lungul şirei spinării fior după fior.

Seth se lăsă uşor pe spate, mărind contactul dintre jumătăţile inferioare ale trupurilor lor.

– Ştii oare cît de mult de doresc?

Nu nevoie. Nu iubire. Dorinţă. Cu tot nodul ce i se pusese în gît, Darcy reuşi să şoptească:

– Spune-mi.

– Te-am urmărit din priviri toată seara. Am observat că şi alţi bărbaţi te urmăreau. I-am văzut chiar pe unii dintre ei încercînd să flirteze cu tine pe sub nasul meu, dar tu nu i-ai încurajat. De ce?

– Pentru că nu vreau să flirtez decît cu tine. Cu nimeni altcineva.

Ochii lui se întunecară şi mîinile îi deveniră mai îndrăznețe insinuîndu-se pe sub materialul rochiei ei. Ce mult ar fi vrut ea să-i spună că-l iubeşte. Dar deja îl simțea tensionat şi nu voia să facă nimic ce l-ar fi determinat să ridice şi mai multe ziduri între ei. Oricum, nu astă seară. Îşi ridică mîinile şi îşi trecu degetele prin părul lui des.

Seth o îmbrățişă şi mai strîns, pînă ce se lipiră în mod intim unul de altul.

– Singurul lucru la care m-am putut gîndi în seara asta a fost să plec departe de mulțimea aceea şi să te aduc înapoi, aici. Nu vreau să te împart cu nimeni.

Gelozia nu era un sentiment pe care să-l poată asocia cu Seth. Dar se putea ca un bărbat de felul lui să aibă un sentiment de posesiune față de orice femeie ar fi însoțit. Acasă, nu s-ar fi îndoit că voia să fie împreună cu ea. Însă aici... Existaseră destule femei atrăgătoare la petrecere, femei libere, ce vorbeau aceeaşi limbă cu el şi aparțineau aceloraşi cercuri. Toate îl urmăriseră cu priviri hrăpărețe.

Îi răspunse cu o voce tremurată:

– Nici eu nu vreau să te împart cu nimeni.

Seth îşi lăsă capul în jos pînă ce gura i-o găsi pe a ei. Buzele lui deveniră insistente cerînd tot mai mult pînă ce pasiunea, sublimă şi feroce în

acelaşi timp, îi antrenă în vîltoarea ei. Darcy întinse o mînă să-i mîngîie obrazul şi bărbia pe cînd cealaltă se desfăta în moliciunea părului de la ceafă.

Mîinile lui Seth o cuprinseră de şolduri trăgînd-o între picioarele lui. Buzele lui Darcy se curbară într-un surîs sub ale lui simţindu-i mărturia dorinţei.

Probabil că el îi înregistrase surîsul, fiindcă o întrebă cu oarecare asprime:

– Te bucură efectul pe care-l ai asupra mea, nu-i aşa?

Darcy îi ciupi mijlocul buzei superioare, îşi frecă obrazul de al lui şi-i linse lobul urechii pînă ce-l făcu să se cutremure.

– Aproape la fel de mult pe cît îmi place ceea ce-mi faci tu mie.

– Doamna mea, vom avea amîndoi ocazia să ne desfătăm.

Se întinse în spatele ei şi stinse unica lampă aprinsă.

– Vreau să te văd îmbăiată în raze de lună şi de stele.

Întunericul mai era străpuns doar de licăririle panoramei oraşului şi de strălucirea îndepărtată a aştrilor. Seth îi desfăcu perlele, îi scoase acele din păr şi le puse cu grijă în buzunar. Degetele lui îi ardeau pielea, prin materialul rochiei, de la umeri,

coborînd pe vertebrele şirei spinării, pînă la fese.

Apoi, îşi furişă repede limba în colţul gurii ei şi o incită cu răsuflarea care se împleti cu a lui Darcy în clipa cînd ea îşi întredeschise buzele. Bărbatul nu răspunse însă invitaţiei ei tacite. Începu s-o ademenească şi s-o necăjească. În timp ce degetul mare urmă leneş linia maxilarului, palma i se mula topindu-se parcă, pe forma obrazului. Îi ronţăi uşor buza de sus, i-o sorbi pe cea de jos şi chicoti cînd limba ei încercă să-l provoace. Mai pluti deasupra lor un moment, după care, îşi coborî gura deschisă peste a ei oferindu-i ceea ce dorea.

Cînd se opri să respire, îi murmură:

– Încă n-am reuşit să-mi închipui ce porţi pe dedesubt.

– Ce-ar fi să afli?

Provocarea ei vicleană îi aprinse sclipiri metalice în ochi. Focul, din străfundurile lor, o făcu să ardă de nerăbdarea de a fi goală în braţele lui.

Găsi cheiţa fermoarului şi îl desfăcu trăgînd-o agonizant de încet de-a lungul zimţilor. Cînd îşi furişă degetele pe sub umărul rochiei, Darcy se strecură afară din ea cu mişcări şerpuitoare şi veşmîntul căzu la podea. Păşi, apoi, peste el, cu genunchi tremurători, menţiîndu-şi echilibrul cu o mînă pe umărul lui Seth. Îşi aruncă sandalele din picioare şi rămase în faţa lui avînd pe ea numai

un slip minuscul, un sutien fără bretele de culoarea şampaniei şi o pereche de ciorapi cu chilot de mătase.

Ochii lui o puteau înfierbînta aproape la fel de bine ca mîinile. Strălucirea lor argintie ardea în întuneric în timp ce ea îşi scoase sutienul şi îşi coborî ciorapii pe picioare cu alunecări lente. Se afla suficient de aproape de el ca să-i poată vedea nervul de pe maxilar ce tresălta spasmodic şi să-şi dea seama că tenul lui smead se îmbujorase sub năvala pasiunii.

Îşi trecu degetele agale de-a lungul centurii pantalonilor iar apoi îi trase cămaşa afară la fel de încet. După ce-i deschise, pe rînd, toţi nasturii, o desfăcu şi-l sărută pe piept. O coborî, apoi, peste umeri şi îşi frecă uşor sînii de pieptul lui. Seth era încordat la maximum şi îşi strînsese mîinile în pumni. Vrînd să-şi descheie butonii, îşi ridică un braţ.

Darcy se înălţă pe vîrful picioarelor, îl sărută languros şi îi şopti:

– Nu încă.

Simţea că pe el îl incita faptul că fusese imobilizat şi că preluase ea iniţiativa. Îi acoperi pielea fierbinte cu zeci de sărutări mici umezindu-i-o cu fiecare nouă atingere. Cum cămaşa îi atîrna încă de coate, Darcy profită trasîndu-i modele neînţelese pe abdomen şi el inspiră scurt. Era prizonie-

rul ei şi asta îi plăcea foarte mult.

Îndoindu-şi genunchii, Darcy îi sărută ombilicul jucîndu-se cu limba în spirala de păr ce-l înconjura. Bărbatul mîrîi:

– Darcy, nu mai pot îndura multă vreme. Dacă nu desfaci butonii ăştia, o să...

Ea se opri, se dădu înapoi cu un pas şi îşi plimbă privirile încet de la broboanele de sudoare de pe fruntea lui, peste piept şi talie, pînă la picioare.

– Nu mai fi atît de nervos. Mai avem mult de mers.

– Darcy...

Razele lunii luminară surîsul ei angelic. Darcy îi luă mîna ducîndu-şi-o la buze.

– Prea bine, o să-i desfac.

Dar, înainte de a o face, îi sărută încheietura mîinii, palma, şi îi supse fiecare deget în gură pînă ce el expiră zgomotos şi spuse răguşit:

– Femeie, tu mă înnebuneşti?

Darcy îşi plimbă degetul mic pe conturul urechii lui.

– Perfect. Fiindcă tu mă înnebuneşti pe mine tot timpul. Dacă e să procedăm corect, trebuie s-o facem cu rîndul.

Mai departe, îl zgîrie uşor cu unghiile de la umeri, pînă la genunchi. Geamătul lui profund o excită şi, în loc să se îndepărteze, repetă gestul

în sens invers pînă ce-i simți mușchii încordîndu-se.

Cînd degetele ei trecură ușor peste erecția proeminentă, Seth izbucni.

– Gata. Orice om are o limită.

Își scoase restul hainelor și, în cîteva secunde, o trase după el, pe covorul pluşat.

Mîinile lui prinseră a i se plimba pe corp cu mișcări frenetice. Îi acoperi buzele cu ale lui și, cu limba, mimă gesturile pe care trupul lui de abia aștepta să le facă. Răsturnîndu-se pe spate, o trase deasupra lui ghidîndu-i mișcările. Se avîntă în ea și Darcy îi sorbi din priviri dulcea tortură a iminentei eliberări.

Dorise să întîrzie deznodămîntul însă nu era în stare să se rețină mai mult decît el, dorința ei fiind la fel de nestăvilită ca a lui.

– Darcy! răsună glasul lui Seth, tensionat și gutural, și ochii lui exprimau o emoție căreia nu-i putea da un nume.

Ea, însă, putea. Cînd Seth se împinse în ea, Darcy gemu. Iubirea și pasiunea ei își uniră forțele strîngîndu-se împrejurul lui și trăgîndu-l mai în adînc. Tînjea să-l cunoască pe Seth, să-l prețuiască și să-l iubească o eternitate atemporală, acolo unde nu existau nici ziduri, nici îndoieli, ci doar unirea a două suflete. Unghiile ei se înfipseră cu disperare în umerii lui. Toate sentimentele pentru el răbufniră propagîndu-se în fiecare un-

gher şi nerv al trupului ei, pînă cînd cerul şi pămîntul explodară într-o galaxie de miriade de stele sclipitoare şi amețitoare, ce-o înconjurară străpungînd-o cu ace de gheață şi foc.

Preț de o clipă infinită, Darcy îl înconjură cu dragostea ei, îi oferi tot ce reprezenta ea şi tot ce spera să devină cîndva. Se agăță strîns de el pînă ce-i simți convulsiile ce veneau ca răspuns la propria ei culme a extazului.

Nu exista nici trecut, nici viitor, ci numai clipa efemeră a prezentului.

Capitolul 10

Două săptămîni mai tîrziu, serpentine albe şi albastre de hîrtie creponată se întindeau de la uşa bucătăriei lui Darcy, pînă la candelabrul de sticlă mată, atîrnat deasupra mesei din sufragerie. Umflîndu-şi obrajii, suflă aer într-un balon lung, alb, pe care scria cu litere bleumarin *La mulţi ani.*

Se auzi un ciocănit la uşa din spate şi se grăbi spre bucătărie.

Vic îi zîmbi privind prin uşa cu plasă. Lîngă el, se afla Peg ţinînd în braţe o cutie cu un ambalaj vesel.

– Intraţi, le spuse Darcy. Mă bucur că aţi putut veni.

Vic ţinu uşa cît timp Peg păşi peste prag, iar ea se bătu uşor peste abdomenul umflat.

– Micuțul s-a decis să coopereze... cel puțin așa cred. Oricît de mult doresc să se nască, nu voiam să ratez petrecerea lui Seth.

Zîmbindu-i soțului ei, adăugă:

– Am fost cuminte toată săptămîna, așa că pot să-mi dau în petec astă seară.

– Da. Am ținut-o numai cu lapte degresat și pește, glumi Vic. Ca atare, poate mînca prăjitură, înghețată și cîteva aperitive.

Peg își suflă bretonul blond de pe frunte și își dădu ochii peste cap.

– Are impresia că e paznicul, instructorul și conștiința mea. Nu știu ce să mă mai fac cu el. Ce-ai spune să mă primești la tine pînă ce se naște bebelușul? Atunci poate că aș avea parte de puțină liniște.

Vic emise un oftat exagerat.

– Nu mă apreciază deloc. Iar Seth s-ar exprima foarte colorat dacă mi-aș instala tabăra pe canapeaua lui Darcy.

– Sînt sigură că Seth are încredere necondiționată în tine, rosti Peg și colțurile răsucite în sus ale gurii ei demonstrau că se amuza copios.

– Iubito, Seth și cu mine am fost colegi de cameră. Și după gafele pe care le-am comis...

Peg îl mîngîie cu degetul pe obraz.

– Sper că mi le-ai povestit absolut pe toate, nu-i așa?

Darcy se uită de la unu la altul. Îi plăcuseră amîndoi din prima clipă. Oricine putea observa că erau îndrăgostiți pînă peste cap unul de celălalt. Privirile lui Vic erau pline de blîndețe, dragoste şi duioşie. Ultimele zile de sarcină îşi cereau tributul de la Peg. Arăta obosită şi nu prea în largul ei. Dar nu puteai să-i treci cu vederea dragostea pentru Vic şi nici cît de mult îşi dorea copilul.

Darcy îi luă cadoul din mînă.

– Ce-ar fi să vă instalați comod?

Peg intră în sufragerie legănîndu-se ca o rață şi, sprijinindu-se în mîini pe marginea mesei, se aşează cu grijă pe un scaun.

– N-ai nevoie de ajutor?

– Nu încă. O să aranjez mîncarea şi băutura cînd vine Marsha.

– Vinerea, Seth încearcă să plece de la birou pe la şase, dar încă mai era acolo cînd am şters-o eu. Pe la ce oră crezi că vine? se interesă Vic postîndu-se în spatele soției sale şi mîngîindu-i neatent umerii.

– Opt şi jumătate. I-am spus că lucrez la service pînă tîrziu şi că mai am şi alte treburi de făcut după aceea. Crede că vom face nişte fripturi la grătar. Sper că nu va fi dezamăgit.

– Crezi că suspectează ceva? întrebă Peg aplecîndu-se în față şi arcuindu-şi spinarea.

Mîinile lui Vic coborîră ceva mai jos începînd

s-o maseze şi ea îi aruncă un zîmbet recunoscător.

– Nu cred. Avînd în vedere că ziua lui de naştere e de abia miercuri, presupune că o vom sărbători în weekend-ul următor. Mîine pleacă la Philadelphia şi nu i s-a părut ceva neobişnuit cînd i-am propus să petrecem, aici, o seară liniştită în doi.

Peg îi aruncă o privire atotştiutoare şi Darcy roşi imediat. Din fericire, tocmai în acel moment, îşi făcu apariţia Marsha prin uşa din spate.

Darcy insistă ca Peg să stea şi să se relaxeze şi, împreună cu Marsha, aduseră la masă mîncarea din frigider. Pregătise un jambon la cuptor, îl tăiase în felii subţiri şi-l aranjase pe un platou împreună cu mai multe sortimente de brînzeturi. Jenna aşeză chiflele într-un coş plasat lîngă castronul ce conţinea un sos înconjurat de legume proaspete. Cina uşoară mai era completată de o salată de macaroane, cartofi prăjiţi şi covrigi sărăţi. Un tort de ciocolată, cumpărat de la cofetărie şi înscripţionat cu urarea *La mulţi ani Seth*; urma să fie servit la desert alături de îngheţată de vanilie.

Darcy aştepta răbdătoare să audă motorul maşinii lui Seth. Cînd îl recunoscu, îi expedie pe toţi cei prezenţi în bucătărie şi se duse la uşă. Sub bluza ei fără umeri, avînd un imprimeu floral gal-

ben cu verde, inima îi bătea asurzitor.

Cînd Seth deschise uşa cu plasă şi intră în casă, îl întîmpină cu un zîmbet secret. În loc de salut de bun-găsit, bărbatul o cuprinse în braţe dăruindu-i un sărut ce-i tăie respiraţia. Tocmai cînd simţea că i se topeşte în braţe, cinci voci strigară:

– Surpriză!

Darcy îşi dori să fi avut o cameră video. Expresia de pe chipul lui Seth era de milioane. Arăta uluit, întristat şi jenat.

Cu o voce destinată numai ei, îi zise:

– Nu-mi vine să cred că ai făcut aşa ceva.

Darcy nu-şi putu da seama dacă asta însemna că era plăcut impresionat sau nu.

Vic se apropie de ei şi-l bătu pe spate.

– Ţi-am făcut-o, colega. Era şi vremea să apari. Peg începuse să se plîngă că moare de foame.

– Vic! exclamă Peg venind lîngă ei să-l îmbrăţişeze pe Seth şi să-l sărute pe obraz.

În toiul agitaţiei, Jenna se strecură lîngă Seth şi îl trase de mînă. Acesta se ghemui lîngă ea şi o întrebă:

– Ieri seară, cînd ne-am dus să cumpărăm cornetele de înghetată, ştiai despre povestea asta?

– Da, răspunse ea încuviinţînd prin mişcări viguroase ale capului. I-am spus lui Darcy că pot păstra un secret şi mi-am ţinut promisiunea. Am

încercat s-o convingă să cumpere pizza, dar a spus că sandvişurile cu jambon şi brînză merg mai bine la o petrecere.

Arătînd spre decoraţiunile din încăpere, adăugă:

– Şi pe astea, tot eu le-am ales.

– Pariez că ai ajutat-o foarte mult, rosti el pe un ton serios, îmbrăţişînd-o în semn de mulţumire.

Apoi, se ridică ciufulind părul fetiţei şi ascultă ordinul Marshei de a se servi primul din preparatele de bufet. Cînd întoarse capul după Darcy, aceasta dispăruse.

După ce-şi umplu farfuria, o puse pe măsuţa de cafea şi porni s-o caute. Darcy stătea aplecată în faţa uşii deschise a frigiderului scoţînd un platou de pe cel mai de jos raft. Avea cel mai drăguţ fund şi cei mai minunaţi umeri dintre toate femeile pe care le cunoscuse. Era bucuros că plănuise o petrecere simplă, fără fasoane şi complicaţii. Însă avusese multe de pus la cale. I se părea că se află în mijlocul unei familii aşa cum îşi dorise dintotdeauna – fericite, vesele şi iubitoare.

Cînd Darcy se ridică, se apropie de ea dominînd-o cu statura lui şi îi luă platoul din mînă.

Ea arăta oarecum fîstîcită.

– Am uitat ouăle umplute. Trebuie să le duc la masă şi...

Seth puse farfuria pe tejghea, închise uşa frigiderului şi îi cuprinse faţa în căuşul palmelor.

– Mulţumesc.

Darcy păru uşurată, de parcă se temuse de reacţia lui. Zîmbi făcîndu-i cu ochiul şi-i spuse:

– Presupun că îţi datorez treizeci şi cinci de sărutări.

Pasiunea pe care o simţea pentru ea îl mistuia atît de tare, încît aproape că fu gata să o îndepărteze de el împingînd-o, în loc de a o strînge în braţe. Ea îi stîrnea tot felul de instincte primitive – nu numai dorinţă, ci şi nevoia de a o proteja, de a-i oferi adăpost şi de a se îngriji de ea acordînd atenţie chiar şi detaliilor vieţii ei de zi cu zi. Cumva, dorinţa de a o trage spre el învingea întotdeauna impulsul de a o îndepărta.

– Deocamdată, ajunge unul singur, îi şopti el cu o secundă înainte ca gura lui să-i acapareze cu fermitate buzele.

Darcy le deschise şi el pătrunse cu limba adînc în gura ei. Avea gust de mentă şi mirosea nespus de dulce – o femeie în toată puterea cuvîntului. Seth se simţi scuturat de un fior în clipa cînd Darcy se înălţă pe vîrfuri şi îşi afundă degetele în părul lui.

Ca întotdeauna, vraja sărutării ei îi declanşa aceleaşi reacţii şi nu mai dorea altceva decît să se apropie şi mai mult. Pe neaşteptate, se simţi

cuprins de panică la gîndul că faptul de a o vedea zi de zi va deveni, în curînd, imposibil.

Dacă se decidea să se întoarcă la Philadelphia.

Nu-şi putea imagina cum ar fi să nu-i mai vadă mirarea înocentă de pe chip; dulceaţa zîmbetului şi sinceritatea din ochi. Avea prea multă nevoie de ea. Echilibrul, pe care-l veghease cu atîta grijă, se clătina, iar el se simţea neputincios. Oare cum putea o femeie să-l facă s-o dorească pînă la suferinţă? Mîinile lui îi părăsiră chipul şi coborîră pe lateralele sînilor ei. Apoi, deveniră lacome şi cuprinseră sferele tari, pînă ce palmele începură să-l furnice insuportabil.

Darcy îşi mulă partea de jos a trupului după al lui şi Seth se cutremură şi o încercui cu braţele, ridicînd-o de la pămînt. Îşi împinse apoi tăria erecţiei în moliciunea pîntecului ei. Limba lui Darcy i-o întîmpină pe a lui cu mişcări săgetătoare – dăruind, luînd, împărtăşind aceleaşi senzaţii.

Pocnetul unui balon şi un cor de rîsete îi aduseră la realitate. Seth mai făcu o ultimă incursiune cu limba, reduse pasiunea sărutului la o mîngîiere leneşă şi îi dădu drumul lui Darcy să alunece de-a lungul corpului său, pînă ce atinse podeaua cu picioarele. Dar tot nu-i dădu drumul din braţe.

Îi şopti la ureche înfiorînd-o cu respiraţia lui.

– Oaspeţii noştri aşteaptă ouăle umplute.

Darcy îi răspunse cu fața îngropată la pieptul lui:

– Cred c-ar fi cazul să le ducem la masă.

– Nu încă. Mai lasă-mă să stau aici un minut dacă nu cumva vrei să-mi împrumuți un șorț, ca să ascund dovada celor petrecute aici.

Darcy i se mișcă în brațe și se alese cu o mustrare.

– Stai liniștită, femeie; dacă nu, procesul de „răcire" va mai dura încă pe atît.

Darcy chicoti cu nasul vîrît în cămașa lui crem, de safari.

– Aș putea sufla... pe tine... iar tu ți-ai închipui că aș fi un ventilator...

Bărbatul o plesni în joacă pe șezut și se depărtă la cîțiva centimetri de ea.

– Dacă mai continui să-mi aprinzi imaginația, n-o să mai avem parte de mîncare.

După ce li se alăturară celorlalți, glumiră, vorbiră, rîseră și mîncară pînă cînd Jenna îi șopti Marshei ceva la ureche. Aceasta îi replică:

– O să le spun.

– Chuck și cu mine ne căsătorim luna viitoare dacă reușim să facem toate aranjamentele.

Darcy rămase cu gura căscată. Cînd își reveni, suspină:

– E formidabil. Cînd ați pus treaba asta la cale?

– Aseară, răspunse Chuck. Am îndopat-o cu şampanie şi i-am promis cîte în lună şi-n stele, şi soarele pe deasupra. Cam pe la al cincilea pahar, s-a declarat de acord.

Marsha îl împunse în coaste.

– Am acceptat după un singur pahar şi i-am spus că mă mulţumesc cu luna. Nu sînt o femeie prea pretenţioasă.

Toată lumea izbucni în rîs şi Seth îi întinse mîna lui Chuck.

– Felicitările mele.

Vic şi Peg îi urmară exemplul. Darcy îi aruncă Marshei un zîmbet bucuros şi plecă spre bucătărie urmată îndeaproape de Jenna.

Seth spera că Chuck şi Marsha vor fi fericiţi. Brad părea să fi acceptat noul lui loc în viaţa Jennei. Dar nu putea să nu se întrebe ce efect va avea logodna aceasta asupra lui şi dacă nu se va simţi ameninţat. Se mai întrebă şi dacă Marsha şi Chuck vor face copii. Bărbatul era de vîrsta lui. Cu siguranţă că nu era prea trîziu.

Îşi aminti, apoi, visul avut săptămîna trecută. În vis, ţinea în braţe un bebeluş cu păr negru ca al lui şi cu nişte minunaţi ochi verzi, ca ai lui Darcy. Imaginea era extrem de clară. O alungă din minte aşa cum făcuse şi după vis. Cincizeci la sută dintre căsătorii eşuau, îşi reaminti el. Copiii sufereau. Chiar şi Jenna va rămîne cu nişte cicatrici ce nu

se vor vindeca niciodată.

Darcy şi Jenna îi întrerupseră reveria aducînd tortul acoperit cu lumînările aprinse. O urmări pe Darcy apropiindu-se de el şi ochii i se umeziră în mod suspect. Se chinuise mai mult decît fusese necesar. Pentru el. O parte a lui îşi dori să n-o fi făcut. Cealaltă parte prinse a cînta fericită, fiindcă o făcuse.

Darcy şi cu Jenna aşezară tortul pe măsuţa de cafea, în faţa lui. Seth inspiră profund şi stinse toate lumînările. Cînd îşi ridică ochii, Darcy bătea din palme cu aceeaşi exuberanţă copilărească ca Jenna.

Darcy tăie tortul şi îi servi pe toţi cu îngheţată. Privind împrejur, îi văzu pe Chuck şi pe Marsha ţinîndu-se de mînă şi sorbindu-se din priviri. Vic şi Peg stăteau la masă discutînd ceva şi Vic părea îngrijorat. Peg îl bătu uşor pe piept şi îi surîse.

Îşi întoarse apoi privirile la Seth. Acesta se uită la Vic şi Peg. După aceea, ochii lui se opriră asupra mîinilor înlănţuite ale lui Chuck şi Marshei şi, în cele din urmă, asupra Jennei care încerca să ţină în aer un balon, fără să-l scape. Darcy îşi dori să-i poată citi gîndurile. Credea oare că Marsha şi Chuck vor fi fericiţi? Nu vedea oare că Vic şi Peg formau, parcă, o singură fiinţă şi debordau de fericire.

Oare cerea prea mult de la Seth? În ultima

vreme, obişnuiau să se ia peste picior aşa cum făcuseră în bucătărie după ce o sărutase. Poate că amîndoi evitau consecinţele unei discuţii serioase. Îi cumpărase un cadou cu totul deosebit şi plănuia să i-l dea după plecarea celorlalţi. Trebuia să afle ce gîndea şi dacă exista un viitor pentru ei sau, măcar, o speranţă.

Îşi linse îngheţata de pe degetul arătător şi, pe neaşteptate, Seth o privi în ochi. Peg întrerupse însă atmosfera incandescentă apropiindu-se de Darcy şi rostind pe un ton obişnuit:

– Vic şi cu mine plecăm. Bebeluşul s-a hotărît să-şi facă apariţia astă seară. Trecem pe acasă să luăm sacoşa mea cu lucruri şi ne ducem la spital.

Darcy lăsă jos cuţitul.

– A început travaliul? Te simţi bine? Pot să te ajut cu ceva?

– Darcy, asta-i a treia oară pentru mine. Ştiu perfect ce se întîmplă şi mă simt bine. Îmi pare rău numai că nu avem timp să mîncăm tortul.

Începu să rîdă şi adăugă:

– Vic e întotdeauna mai nervos decît mine. Şi după felul în care i s-au subţiat buzele înţeleg că, dacă nu ieşim pe uşă în două minute, o să încerce să mă ia pe sus. Iar treaba asta, pe lîngă faptul că i-ar face rău la şale, ar fi dezastruoasă pentru siguranţa mea.

Seth se ridică s-o îmbrățișeze drept încurajare și să-i facă un semn de înțelegere a situației fostului lui coleg de cameră. Toți ceilalți le făcură urări de bine. După ce Peg și Vic plecară promițînd să telefoneze imediat ce vor avea noutăți, Seth își deschise cadourile. Darul lui Vic și al lui Peg era o cană cu capac, cositorită, avînd inscripționate inițialele lui cu vechi caractere englezești. Marsha și Chuck îi dădură o cămașă elegantă. Jenna îi întinse, plină de importanță, propriul ei pachet conținînd o cravată de mătase asortată la cămașă.

Cadourile lui Darcy rămăseseră la urmă: o curea lucrată manual, un compact disc de jazz, pe care știa că-l dorea, și un stilou elegant din argint pur. Seth îi mulțumi cu un sărut lung, păstrînd însă sobrietatea momentului, și păru satisfăcut.

După încă un rînd de pahare cu sifon și o a doua porție de tort pentru Seth și Chuck, Marsha o ajută pe Darcy să strîngă și să pună în frigider mîncarea rămasă, în timp ce bărbații comentau ultimele rezultate sportive, iar Jenna adormise pe șezlong.

În cele din urmă, Seth și Darcy rămaseră singuri și se așezară pe canapea. Ea întinse o mînă și urmări cu degetul șanțul îngust ce-i traversa chipul de la pomete pînă la bărbie, ce se adîncea cînd se încrunta și se întindea cînd rîdea. Seth

avea o față foarte expresivă pe care se citea forța caracterului său. Doamne, ce mult îl iubea! Bărbatul se aplecă spre ea, s-o sărute.

Dacă își ducea intenția la îndeplinire, nu avea să mai existe nici o discuție. Își lăsă mîna jos și se îndepărtă de el.

– Așteaptă un minut.

Se ridică în picioare și se îndreptă spre masca de chiuvetă. Deschizînd dulapul, scoase un pachet plat, dreptunghiular, învelit în hîrtie albastră, simplă.

Așezîndu-se lîngă Seth, i-l oferi însoțindu-l cu un zîmbet nesigur.

– Am vrut să ți-l dau cînd vom fi singuri.

El îi aruncă o privire nedumerită, desfăcu funda albă și hîrtia de ambalaj. Brusc, se încruntă și sprîncenele închise la culoare se apropiară în vreme ce ochii îi deveniră inexpresivi. Imediat, Darcy înțelese că gestul ei impulsiv fusese o greșeală monumentală.

Seth răsfoi paginile cărții *Iepurașul de diftină*, apoi, își ridică ochii străpungînd-o cu privirea.

– Există vreun înțeles anume în spatele gestului tău?

Darcy îi susținu privirea fără să șovăie.

– Ai părut interesat de poveste. M-am gîndit că s-ar putea să-ți placă s-o ai în bibliotecă! Ar putea fi la fel de incitantă ca volumele tale de drept.

Seth puse cartea pe măsuța de cafea, se ridică în picioare şi începu să străbată încăperea în lung şi-n lat.

– Desigur, n-ai mai avut nici un alt motiv, zise el pe un ton scăzut, vecin cu mînia.

Darcy îşi umezi buza de jos cu vîrful limbii şi îşi luă avînt:

– Poate că am avut. M-am gîndit că, dacă o vei citi, vei afla că dragostea nu este un sentiment de care să te temi, ci pe care să-l întîmpini cu bucurie.

Muşchii maxilarului lui se încordară.

– Te joci de-a psihologul amator?

– Nu, Seth. Vreau doar să fii mai deschis faţă de mine. Să-mi spui toate lucrurile pe care nu le cunosc despre tine. E atît de greu de înţeles că vreau să aflu tot ce te-a făcut să devii omul care eşti acum? Ţii prea multe lucruri închise în tine.

Cu un mîrîit ce-i trăda iritarea, el se uită prin geam, afară, şi îşi vîrî mîinile adînc în buzunarele pantalonilor scurţi, de culoare verde.

– Foarte bine, Darcy. Dă-mi voie să-ţi spun o mică poveste. După aceea, mă vei putea psihanaliza după pofta inimii. Mama mea a fost o femeie egoistă. Spunea că mă iubeşte însă nu se prea omora să mi-o dovedească. Viaţa ei se compunea din pardite de bridge, de tenis şi golf şi cocktail-uri... şiruri nesfîrşite de cocktail-uri. Ea şi

cu tatăl meu se certau mereu. El a încercat să discute rațional cu ea, s-o convingă să-şi găsească un țel în viață, care să merite osteneală, şi să-şi struneascâ tendința de a bea, despre care ea susținea că era doar ceva pur ocazional, prilejuit de evenimentele mondene. Striga şi țipa la tata că el nu înțelege, că este un împătimit de muncă care nu vine acasă decît să-şi schimbe hainele. Certurile lor deveneau din ce în ce mai zgomotoase şi mai pline de ură.

Lui Darcy i se strînse inima pentru băiețelul care fusese nevoit să asculte reprizele de urlete dintre părinții lui. Nu era de mirare că Seth avea o părere atît de proastă despre căsătorie.

El continuă povestirea pe acelaşi ton şi fără să i se clintească nici un muşchi de pe față.

– Părinții mei au divorțat cînd aveam şapte ani. Voiam să stau cu tatăl meu, iar el dorea să obțină custodia. Dar mama provenea dintr-o familie bine situată, cu un prestigiu bine stabilit în cadrul comunității. Deşi nu mă voia, nu l-a lăsat pe tata să obțină custodia mea. N-ar fi făcut o impresie bună în societate, zicea ea. S-ar fi simțit umilită. Ce-ar fi spus vecinii?

Seth scutură din cap de parcă n-ar fi vrut să-şi aducă aminte, însă nu avea de ales.

– Cazul a ajuns în instanță. Procesul a durat trei luni. Nimeni nu m-a întrebat ce voiam eu. Fa-

milia ei l-a angajat pe cel mai bun avocat de procese de custodie pe care l-au putut găsi. Avocatul tatălui meu nu era la fel de bun. Ea a cîştigat.

Îşi frecă bărbia cu degetele, apoi, continuă:

– Tu provii dintr-o familie ai cărui membri au ţinut unii la ceilalţi. N-ai cum să-ţi imaginezi ce singur m-am simţit după ce a plecat tata... cum e să vii acasă şi să fii întîmpinat de menajeră... cum e să trăieşti într-o casă în care să-ţi fie ruşine să-ţi aduci prietenii; fiindcă la noi în casă nu exista căldură, nu exista dragoste, iar mamei mele i se împleticea deja limba în gură pe la şapte seara.

Inima lui Darcy începu să sîngereze de mila lui. Nu-şi putea imagina cum ar fi fost să trăiască fără un sprijin moral. Voia să se ducă la Seth şi să-l aline pe băieţelul din el, ce încă mai suferea. Dar umerii lui rigizi şi ţinuta ţeapănă o avertizau că el nu-i doreşte compasiunea.

Seth nu-i privi chipul plin de îngrijorare, ci se apropie de unul dintre baloanele de pe perete, îl luă şi citi cuvintele de pe el. Genele lui lungi ascundeau amintirile ce i se perindau în ochi însă vocea îi rămăsese rece şi tăioasă.

– După procesul de custodie, îl vedeam pe tata o dată pe săptămînă. Dar cînd venea să mă ia, se certau ca pe vremea cînd erau căsătoriţi. El se temea că ea va face într-o zi un accident pe drumul de întoarcere de la club, după prea mul-

tele pahare de *Bloody Mary*. Ea țipa la el că avea nevoie de mai mulți bani drept pensie alimentară, mai mult ajutor la cheltuielile ce creşteau continuu. Cînd am împlinit unsprezece ani, tata a acceptat avansarea pe postul de vicepreşedinte la o bancă din Erie. Îl vedeam o dată pe lună şi vreme de două luni vara. Voiam nespus de mult să stau cu el, însă el nu avea suficienți bani să facă apel la verdict şi nici avocatul lui nu-l sfătuia să procedeze astfel.

Seth îşi trecu degetul cu putere pe suprafața balonului şi Darcy se temu că i se va sparge în mîini. Ar fi vrut să spună ceva însă ştia că trebuia să-l lase să termine povestirea.

Seth aruncă balonul în aer, îl lovi cu pumnul cît de tare putu şi-l urmări zburînd prin cameră.

– Cînd am împlinit cincisprezece ani, mama a început să se vadă cu un tip care candida la postul de primar. Eu nu-l plăceam şi nici el nu mă plăcea pe mine. Într-o zi i-am răspuns urît şi m-a pocnit aşa de tare încît mi-a dat sîngele pe nas. Asta a pus capac la toate. Ştiam că nu mai pot rămîne acolo. Notele mele de la şcoală scăzuseră în ritm constant. Mă alăturasem unui grup de băieți răi – din cei ce provoacă numai necazuri. Nici măcar nu mă simțeam bine în compania lor, însă era mai bine decît să stau singur acasă.

– Şi ce s-a întîmplat? îl întrebă Darcy cu blîn-

dețe imaginîndu-şi zeci de scenarii, de la o confruntare cu poliția, pînă la un adolescent trist, încuiat în camera lui, izolîndu-se de lume.

– În seara aceea, m-am certat cu ea. I-am spus că dacă nu mă lasă să stau cu tata, am să-i stric reputația. Că am să împrăştii tot felul de zvonuri. Că, dacă voi fi nevoit, voi da un anunț la ziar prin care să aduc la cunoştință tuturor că e alcoolică. Nu putea să-şi asume acest risc. Nu-şi putea periclita poziția în cadrul comunității şi nici viitorul cu un potențial primar. Aşa că, în sfîrşit, m-a lăsat să plec.

Privirea lui fulgeră cartea aflată pe masă.

– Prin urmare, nu-mi povesti mie despre frumusețea iubirii. Nu cred în poveştile cu zîne şi nici în mirajul cuvintelor „împreună, pe vecie".

Oare putuse mama lui să fie atît de insensibilă, atît de crud şi lipsită de instinct matern? Cum rămăsese cu anii frumoşi petrecuți alături de tatăl lui? Aparent, nu fuseseră în stare să şteargă suferința anilor de mai înainte. O durea inima pentru Seth, dar nu putea fi blîndă cu el dacă voia să-i citească în suflet.

– Şi ce-ai vrea să simt eu, Seth. Milă? Ai avut mai mult decît alți copii. Pe tine te-au vrut ambii părinți.

Bărbatul tăie, plin de furie, aerul cu mîna.

– Mama m-a vrut numai ca să stoarcă bani

mai mulți de la tata. Nu-i păsa de mine. Și, cu siguranță, nu mă iubea.

– Cum poți fi atît de sigur? După cîte se pare, era victima unei boli și nu știa unde să ceară ajutor. Poate că te-a vrut lîngă ea, fiindcă și ea se simțea singură.

– Nu l-a iubit pe tata. S-a măritat cu el doar pentru cariera lui de viitor și pentru cunoștințele lui.

– Chiar dacă ar fi adevărat, nu-ți pare rău pentru ea? Nu te poți gîndi la anii plini de dragoste petrecuți cu tatăl tău, în loc să păstrezi în suflet ranchiuna față de ea? Seth, amărăciunea din sufletul tău te otrăvește pe tine. Ei nu-i face nici un rău. Nu vrei să te eliberezi de sentimentele astea?

– Și cum propui să realizez acest lucru?

Darcy trase drept la țintă:

– Iertînd-o.

– Cum aș putea s-o iert că m-a ținut departe de singura persoană care mă iubea? Din cauza ei am pierdut opt ani de dragoste alegîndu-mă, în schimb, cu singurătate și certuri.

Era prizonierul propriului trecut. Acesta îi motivase cariera, îi știrbise părerea despre femei și îi obtura capacitatea de a iubi.

– Toți facem greșeli. Eu m-am gîndit deseori că ar fi trebuit să petrec mai mult timp cu mama în

loc să mă fi ținut după tatăl meu. Am fi putut deveni mai apropiate şi am fi putut discuta mai mult. Cînd a murit, am urît-o pentru că m-a părăsit, pentru că m-a făcut să mă simt vinovată de a-l fi iubit, probabil, mai mult pe tata. Însă, pe măsură ce a trecut timpul, mi-am dat seama că nu l-am iubit mai mult pe el. Doar că... i-am iubit în mod diferit. Am început să-mi aduc aminte că am împărțit multe lucruri şi cu mama – amintiri despre anii cînd era de vîrsta mea, clătitele pe care le făceam împreună pentru gustarea duminicală, momentele cînd mă urmărea din tribună cum jucam baseball. Seth, nu neputem trăi viața ghidîndu-ne după cum ar fi trebuit să se petreacă lucrurile.

– Ție îți vine uşor să vorbeşti. N-ai fost în locul meu.

Acum venise vremea să-i spună, să vadă dacă sentimentele ei aveau vreo importanță.

– E adevărat. N-am fost. Dar te iubesc, Seth. Asta nu contează? Ai de gînd să-i întorci spatele iubirii mele? Să te prefaci că nu există?

La auzul declarației ei, Seth rămase ca trăsnit şi îi fură necesare cîteva momente ca să-şi revină.

– Între noi e numai atracție fizică, Darcy. Pur şi simplu, dorință.

În obrajii ei apărură pete de roşeață şi avu

senzația că i se scufundă inima într-un abis.

– Deschide ochii, Seth! Între noi există mai mult decît plăcere, mai mult decît atingerile tale şi mîngîierile mele. Înseşi sufletele noastre îşi vorbesc.

Bărbatul îi aruncă o privire ciudată şi o întrebă cu prudență:

– Ce anume încerci să-mi spui?

– Vreau mai mult decît o aventură. Eu cred în valorile tradiționale...

– Eşti la fel de tradițională ca Mae West! izbucni el traversînd camera şi postîndu-se în fața ei. Eşti independentă şi cu grijă ca toată lumea să afle că îți poți purta de grijă de una singură. Ai ştiut de la început cum privesc eu lucrurile. Ți-am spus clar că nu vreau angajamente. Iar tu ai avut nespus de multă grijă să nu rămîi însărcinată. Aşa că nu mai sta acolo cu aerul ăsta ipocrit, spunîndu-mi că eşti tradiționalistă, pentru că eu nu înghit treaba asta.

Oare n-o cunoştea deloc? Nu ştia cît de profundă îi era dragostea? Lacrimile amenințau să izbucnească şi nodul din gît o făcea să pronunțe cuvintele cu dificultate.

– Nu fac altceva decît să încerc să fiu sinceră cu tine. La început, am crezut că orice ar fi fost între noi, avea să fie suficient, fiind oricum mai mult decît am avut vreodată. Dar nu mai este de

ajuns. Tu spui că nu vrei condiții și angajamente. Eu vreau. Nu vreau să fiu doar un trup cald în patul cuiva. Nu vreau o legătură lipsită de viitor.

Îl privi drept în ochi și adăugă:

– Te iubesc, Seth. Dar nu pot continua să te iubesc fără ca tu să mă iubești la rîndul tău.

Ochii lui se întunecară și cuvintele i se rostogoliră de pe buze pline de mînie.

– Și ce vrei de la mine? Vrei să pronunț cuvinte în care nu cred?

– Nu! Vreau să privești cu onestitate legătura dintre noi. Vreau să-mi spui exact ce simți.

Tensiunea ce le dăduse tîrcoale de săptămîni întregi păru să se materializeze între ei. Seth își trecu mîinile prin păr. Nu putea să-i spună ce simțea cînd nici el nu știa. Darcy era importantă pentru el: îi umplea viața cu bucurii, veselie și pasiune. Dar să admită că o iubea... Acest concept era străin vieții lui solitare. Dacă recunoștea că o iubește, trebuia să admită și că nu era complet independent și că sufletul lui avea nevoie de ea. Iar asta, nu putea face. De ce nu accepta ea pasiunea care-i unea rezumîndu-se la atît?

– Nu poți trăi cu sentimente, Darcy. Sînt asemeni frunzelor moarte purtate de vînt. Azi aici, mîine departe. Dacă încerci să le cercetezi, se sfărîmă.

Vocea ei îi răspunse abia șoptit:

– Dacă se sfărîmă înseamnă că nu fuseseră trainice de la început.

Urmă un lung răstimp de tăcere. Seth nu ştia ce să spună. Cinismul lui în privinţa căsătoriei semăna cu nişte lanţuri grele. Chiar dacă ar fi vrut să se elibereze, rupîndu-le, nu putea. Făcuseră prea multă vreme parte din existenţa lui.

Darcy îşi mută privirile de la el, se ridică şi culese două pahare de hîrtie uitate pe măsuţa de cafea.

– Ce-ar fi să-ţi duci cadourile în maşină?

Atitudinea ei impasibilă îl cutremură. Chipul îi era lipsit de expresie şi mîinile i se mişcau automat. Nu ştia cum să se descurce cu suferinţa din privirile pe care şi le ferea de el. Pe moment, orice fel de activitate i-ar fi fost de ajutor. În trecut, acest truc dăduse mereu roade. Clăti cu grijă cutiile una peste alta, punînd cartea deasupra, şi ieşi pe uşă încercînd să le ţină în echilibru.

Cînd reveni în casă, Darcy se afla în bucătărie umplînd maşina de spălat vase. Îl întrebă cu calm, dar pe un ton oarecum silit.

– Ai să accepţi cazul de custodie din Philadelphia?

Seth culese tacîmurile împrăştiate pe tejghea şi le puse pe grătarul frontal al maşinii de spălat.

– Nu ştiu. Am vorbit de două ori cu Gilbert la telefon şi cele spuse de el păreau destul de am-

bigue. Întîlnirea de mîine după-amiază ar trebui să-mi furnizeze toate lămuririle de care mai am nevoie.

– Cînd te întorci?

Seth deschise dulapul şi luă cutia cu detergent.

– Duminică seara, devreme. Mîine seară mă întîlnesc cu nişte prieteni iar, duminică, am un prînz de afaceri.

Umplu, apoi, amîndouă sertarele de plastic cu detergent, închise uşa şi apăsă comutatorul. Aici, se simţea în largul lui chiar mai mult decît în propriul apartament.

Privirea pe care i-o aruncă spatelui rigid al lui Darcy îl făcu să-şi dorească să fi avut un trecut complet diferit – şi ea, de asemenea; poate că atunci nu şi-ar fi dorit atît de multe. Poate că, totuşi, o mai putea convinge că legătura lor, aşa cum se prezenta, era suficientă.

– Ţi-aş fi cerut să vii cu mine însă voi fi foarte ocupat. N-am putea petrece prea mult timp împreună.

– Înţeleg, rosti ea afară să se întoarcă.

Luînd o cîrpă, începu se şteargă suporturile de parcă ar fi fost cea mai importantă treabă din lume.

– I-am spus Marşhei că stau cu Jenna duminică. Merge cu Chuck la părinţii lui să discute

despre pregătirile de nuntă.

Darcy se ținea la distanță şi el detesta acest lucru. Trecu în spatele ei şi o cuprinse cu brațele de talie lipind-o de corpul lui. Îi îndepărtă părul cu bărbia şi începu să rătăcească cu buzele pe gîtul ei. Darcy înlemni.

Sperînd că-i opunea doar o rezistență de moment şi simțindu-se, într-un fel, aproape de ea în ciuda divergențelor, îşi îndreptă atenția asupra urechii ei şi începu să-i mîngîie lobul cu limba.

– Seth. Încetează.

El nu se opri, ci îşi plimbă buzele de-a lungul maxilarului ei. Cum Darcy rămase nemişcată, îşi desprinse mîinile din jurul taliei ei şi se dădu într-o parte. Ştia că o putea face să reacționeze după cum dorea însă nu voia să procedeze astfel; oricum, nu împotriva voinței ei. De cîteva ori, Darcy îl tachinase prefăcîndu-se indiferentă la avansurile lui şi îi răspunsese cu aceeaşi monedă făcînd pe cuceritorul. Acela fusese însă un joc – de data asta era cu totul altceva.

– N-ai chef?

Darcy aruncă ştergarul pe marginea chiuvetei.

– Tu pleci devreme, mîine dimineață, iar eu am de lucru la service. În plus, a fost o săptămînă destul de lungă.

– A avut şapte zile, la fel cu toate celelalte.

În cele din urmă, Darcy se răsuci cu fața spre

el şi îşi ridică faţa întîlnindu-i privirea.

– Seth, chiar în acest moment, sentimentele îmi sînt răvăşite. N-ar fi drept pentru nici unul dintre noi...

Îşi făcea griji pentru ce era, drept pentru lucrurile importante şi compasiune. Confuzia din ochii ei îl străpunse pînă în străfundul sufletului. Se întinse şi o îmbrăţişă cu blîndeţe.

– Te găsesc acasă duminică seara? O să trec pe aici la întoarcere.

– Voi fi acasă.

Da, va fi acolo. Însă asta nu însemna că-l va primi din nou în viaţa sau în patul ei. Amîndoi aveau de luat nişte hotărîri. Pînă duminică.

Capitolul 11

Darcy îşi spălă gînditoare maşina şi cerul înnorat, de septembrie, reprezenta un fundal perfect pentru sentimentele ei. Vineri seara, nu atinsese cu Seth decît vîrful aisbergului. Era vorba de mai mult decît să audă din partea lui un „te iubesc". Mult mai mult. Sentimentele lui deveneau din ce în ce mai clare.

Fără a o spune de-a dreptul, lăsase să se înţeleagă că nu aveau nici un viitor, că el nu va dori niciodată mai mult decît acum şi că n-ar fi fericit într-un orăşel. Ea ştiuse toate acestea de la început. Însă sperase proteste...

Bicicleta Jennei coti de pe trotuar intrînd pe aleea casei ei şi oprindu-se cu un scîrţîit. Darcy îi făcu semn cu buretele mare şi galben.

– Eşti sigură că nu vrei să mă ajuţi? Pariez că mama ta n-o să se supere dacă te uzi.

– Nu prea am chef.

Părul Jennei era strîns într-o coadă de cal foarte scurtă. Întrucît începuse şcoala cu o săptămînă în urmă, zilnic deborda de noutăţi despre învăţătoarea ei, colegii de clasă, materii şi activităţi noi. Vineri seara nu îşi putuse ascunde bucuria ştiind că Marsha se mărita cu Chuck. Astăzi însă era mult prea liniştită.

– Ce-aţi făcut ieri tu şi cu tatăl tău? o întrebă Darcy.

Jenna îşi legănă bicicleta înainte şi înapoi.

– Am mers la film.

Darcy se întinse peste capota din faţă a maşinii lăsînd dîre lungi de clăbuc în urma buretelui.

– A fost distractiv?

– Mda. A fost bine. După aceea, m-a dus la cină la *McDonald's*.

Un *Mustang* rablagit şi zgomotos trecu în viteză pe stradă. Involuntar, Darcy îi diagonostică două dintre defecţiuni. Avea nevoie de o curea nouă la ventilator şi o nouă tobă de eşapament. Cînd se apucă să spele parbrizul, îi făcu fetiţei cu ochiul.

– Pun pariu că ştiu ce ai mîncat.

Înmuindu-şi buretele în apa cu săpun, împroşcă din belşug geamul colorat. Jenna rămase tă-

cută frecîndu-şi vîrful adidasului pe asfalt.

– Care-i problema, iubito?

– Cred că tata e foarte nefericit. Mama i-a spus ieri, înainte să plecăm la cinema, că se mărită cu Chuck.

Darcy întinse mîna cu burtele şi apa începu să-i picure printre degete.

– Ţi-a spus el că e supărat?

Jenna se întinse şi luă o piatră de pe jos.

– Nu. Dar a fost foarte tăcut şi n-a prea zîmbit.

Vestea Marshei n-ar fi trebuti să reprezinte o bombă pentru el. Darcy înţelegea că Jenna era sfîşiată de situaţia aceea conflictuală.

Pe de o parte, voia să fie fericită pentru mama ei, dar probabil că se simţea vinovată fiindcă Brad era trist. Nu se întrevedea nici o soluţionare uşoară a problemei.

– I-ai putea picta ceva tăticului tău sau i-ai putea desena o carte poştală ca să-i arăţi că te gîndeşti la el. Poate că asta l-ar face să se simtă mai bine.

Un zîmbet luminä chipul mic al fetiţei.

– Da. Cred că i-ar plăcea. I-aş putea-o trimite în loc să aştept weekend-ul următor. Vrei să mă ajuţi cînd termini cu maşina? O lustruiesc şi eu cu tine, ca să nu-ţi ia mult.

Darcy zîmbi.

– Am o cutie nouă de creioane pe care o poţi

folosi. Ce-ar fi să clăteşti partea din faţă cu furtunul pînă aduc eu ceara? Vin imediat.

Darcy o lăsă pe Jenna trimiţînd fericită jeturi lungi de apă pe capota maşinii. Traversă în grabă casa îndreptîndu-se spre şopronul din curtea din spate. Nu-i trebuiră decît cîteva minute să localizeze ceara aflată între bidonul cu terebentină şi uneltele de grădinărit.

Revenind spre casă, admiră în trecere florile roz de balsamină străjuind aleea care traversa curtea din spate. Mai erau cîteva săptămîni şi veneau toamna.

Toamnele din Pennsylvania ofereau privelişti de neuitat. Ar putea merge cu maşina, cu Seth, pînă în Caledonia... Se opri brusc. Dacă nu cumva, Seth se va afla în Philadelphia. Dacă ar vrea mai mult decît o parteneră de pat. Îndoielile supărătoare nu voiau s-o lase deloc în pace.

În vreme ce trecea pe sub spalierul din laterala casei pentru a vedea dacă îmbobociseră tufele de trandafiri, auzi vocea Jennei. Părea foarte ascuţită.

Ciudată, Darcy observă maşina lui Brad parcată lîngă trotuarul din faţa casei şi grăbi paşii. Jenna şi Brad se aflau în stradă. Mîinile lui o strîngeau de umeri, iar fetiţa încerca să fugă.

Cînd o observă pe Darcy, începu să strige:

– Nu vrea să mă lase să-ţi spun la revedere.

Vrea să merg cu el, dar i-am spus că trebuie să îți cer voie.

Darcy își simți membrele paralizate de frică. Se apropie de cei doi încercînd să rămînă calmă și rosti pe un ton neutru:

– Dă-i drumul, Brad.

Acesta o privi de parcă ar fi fost o străină.

– Nu. E fiica mea. Vreau să stea cu mine.

Brad era cu mult mai înalt decît Darcy și, evident, mai puternic. Dacă se hotăra s-o ducă pe Jenna pe sus la mașina lui; nici una dintre ele n-ar fi reușit să-l oprească. Strada era liniștită; nu se afla nimeni pe afară. Țipetele n-ar fi rezolvat nimic.

Darcy își controlă tonul vocii cu un efort considerabil.

– A stat cu tine ieri și va mai sta iar săptămîna viitoare.

Răspunsul lui veni pe un ton dur, pus pe hartă:

– Vreau să vină cu mine acum. Pentru vreo două zile. Numai ea și cu mine.

Darcy întinse mîna ca pentru a-i face semn fetiței să nu se mai zbată și, după aceea, privi spre automobilul break, de culoare roșie, al bărbatului. Prin fereastra laterală, se zăreau cîteva cutii.

– Nu e vorba numai de două zile, așa-i?

Cum Jenna stătea acum nemișcată, Brad își

slăbi uşor strînsoarea şi fetiţa profită de acest fapt smucindu-se din mîinile lui şi alergînd la Darcy.

– Nu vreau să merg cu el, Darcy. Nu mă duc fără să-i cer voie mamei.

– Marsha nu ştie că eşti aici, nu-i aşa, Brad? zise Darcy înconjurînd-o pe Jenna cu un braţ şi strîngînd-o lîngă ea cu un gest protector.

Brad o fixă cu privirea, se uită apoi la Jenna şi din nou la Darcy. Pe urmă, rosti cu un aer oropsit, rătăcit.

– Vreau să fiu mai mult decît un vizitator. Nu mi-e de ajuns s-o duc în parc, la film, la grădina zoologică. Sînt tatăl ei.

Brad era impulsiv, imatur şi îşi pierdea uşor stăpînirea de sine. Însă era un om înţelegător.

– Brad, unde aveai de gînd să te duci? Te-ai gîndit măcar? Îţi dai seama la ce chinuri ai fi supus-o pe Marsha?

– Dar, cu suferinţa mea, cum rămîne?

Îşi agăţă degetele mari în curea şi se apropie.

– Dacă Marsha se măritã cu Porter, n-am s-o mai văd pe Jenna. El o să-mi ia locul. Şi dacă se decid să se mute în alt oraş? Eu ce-o să fac?

Cumva, Darcy se văzu nevoită să-l facă să înţeleagă că trebuia să se gîndească, mai întîi la toate, la Jenna.

– Ceea ce e mai bine pentru tine nu e neapărat şi cel mai bun lucru pentru Jenna. Încercai

să faci asta pentru că o iubeşti pe ea sau pentru că voiai să te răzbuni pe Marsha? Ia gîndeşte-te, Brad. Dacă o iei pe Jenna de la mama ei, crezi că va mai putea să te iubească? Să aibă încredere în tine? Eşti pregătit şi eşti capabil să-ţi asumi întreaga responsabilitate pentru ea? Trebuie să meargă la şcoală. Cum aveai s-o înscrii undeva fără actele necesare? Cine va sta cu ea cînd nu vei fi acasă? Sau cînd e bolnavă? Ce fel de slujbă ţi-ai putea găsi fiind mereu pe fugă?

Jenna îşi privi tatăl şi-l întrebă cu candoare:

– Tati, voiai să nu mă mai aduci înapoi?

Ochii lui Brad se umplură de lacrimi şi întinse mîinile spre ea neajutorat.

– Jenna, te iubesc. Vreau să stai cu mine.

Fetiţa scuturâ din cap.

– Nu vreau s-o părăsesc pe mami. Şi dacă mă faci să merg cu tine, n-am să rămîn. Ştiu cum să dau telefon dintr-alt oraş. O s-o chem pe mami să vină după mine.

Darcy nu fusese niciodată mai mîndră de fetiţa de opt ani.

– Jenna este o fetiţă inteligentă. Nu ţi-ar permite s-o ascunzi undeva. Ar face tot ce i-ar sta în putinţă să se întoarcă acasă şi ar sfîrşi prin a te urî. Asta vrei?

Chipul lui Brad se boţi, luînd expresia unui om învins.

– Nu. Nu asta vreau. Vreau o viață normală. Le vreau pe Marsha şi pe fiica mea.

Privirea lui i-o întîlni pe a lui Darcy şi încheie:

– Dar nu pot avea aşa ceva, este? S-a terminat. Şi nu mi-a mai rămas nimic.

Darcy îi înțelese suferința şi sentimentele de neajutorare.

– O ai pe Jenna. Eşti tatăl ei. Iar ea te iubeşte. Dar va trebui să te porți foarte atent cu sentimentele ei. Şi va trebuit să-i spui Marshei ce simți. Sînt sigură că, dacă vrei s-o vezi pe Jenna mai mult, îți va da voie. Dacă vei fi înțelegător, va fi şi ea. Uite ce este, ştiu unde se află. Hai să mergem în casă şi îi poți telefona.

Brad arăta ca şi cînd ar avea de gînd să refuze; ca şi cînd voia să facă stînga-mprejur şi s-o ia la goană. Să fugă de ceea ce avusese de gînd şi din fața responsabilității. Dar n-o făcu. Îşi îndreptă umerii, se întoarse spre Jenna şi se lăsă pe un genunchi în fața ei.

– Iartă-mă dacă te-am speriat, dulceațo. Nu vreau să-ți fie niciodată teamă de mine. Cred că am uitat ce mare te-ai făcut. Nu mai eşti un țînc; acum ştii foarte bine ce vrei.

Bărbia ei începu să tremure şi îl întrebă cu un aer solemn:

– N-o să mai încerci să mă iei de la mami?

Brad îi dădu, cu blîndețe, părul după ureche şi

încercă s-o asigure:

– Nu. N-am să mai încerc să te iau de lîngă mama ta. A fost o idee prostească. Am acționat fără să mă gîndesc. Ea și cu mine va trebui să stăm de vorbă și să procedăm astfel încît toată lumea să fie fericită.

Jenna își rontăi gînditoare buza de jos.

– O să te împrietenești cu Chuck?

Brad îi răspunse cu sinceritate.

– Nu știu dacă putem fi prieteni chiar acum. Încă mai simt o mulțime de lucruri pentru mama ta. Însă ea nu mă iubește pe mine; îl iubește pe Chuck. Așa că va fi foarte greu să ne împrietenim. Înțelegi?

Jenna răspunse cu optimismul caracteristic tinerilor.

– Cred că da. Însă poți încerca, nu-i așa?

Brad încuviință.

– Pot încerca.

Darcy o luă pe Jenna în bucătărie la o gustare, lăsîndu-l pe Brad singur s-o cheme pe Marsha. După ce-o făcu, se plimbă în sus și-n jos prin camera ei de zi pînă ce auzi o mașină oprindu-se în dreptul casei învecinate. Darcy propusese ca Jenna să rămînă la ea cît timp cei mari aveau să discute situația în amănunt.

Bărbatul ieși pe ușă și traversă peluza în cîteva clipe.

Darcy renunță la ideea de a-şi cerui maşina. Se apucase s-o învețe pe Jenna cum să deseneze un ponei cînd, o oră mai tîrziu, telefonul porni să sune.

– Darcy, sînt eu, Marsha. Poți s-o trimiți pe Jenna acasă acum.

– Cum a mers?

Vocea Marshei părea obosită şi încordată.

– Foarte bine. Cînd mi-a spus ce avusese de gînd să facă, am fost îngrozită că va încerca din nou.

– Încă mai crezi asta?

– Nu. A promis să nu mai repete figura şi cred că-şi va respecta promisiunea. Nu vrea numai ca Jenna să-l iubească, ci să-l şi placă. Îşi dă seama că, dacă i-e frică de el sau, dacă se teme de ce ar putea face, se prea poate să nici nu mai vrea să-l viziteze. Am aranjat un nou program. O să petreacă împreună cu el şi cîte o seară la sfîrşitul săptămînii. Vrea s-o ajute la lecții şi să ştie ce se petrece la şcoală. O să fie mai greu pentru noi, toți, însă cred că va merge. E tatăl Jennei şi nu-l pot elimina din viața ei. Cred că, în mod inconştient, exact asta am încercat să fac. Şi nu e drept nici pentru el, nici pentru Jenna.

După ce se opri puțin, Marsha reluă:

– Vorbim noi mai tîrziu despre asta. Brad şi Chuck încearcă să poarte o conversație civilizată.

Mai bine m-aş întoarce în camera de zi. Şi Darcy, mulţumesc. Dacă nu l-ai fi convins tu să renunţe...

– Hei, e-n regulă. Nu te mai gîndi. S-a terminat. Vorbim mai tîrziu.

După ce se ocupă ca Jenna să ajungă acasă în siguranţă, Darcy se trezi că nu mai are ce face. E drept că ar fi putut să-şi ceruiască maşina însă nu avea nici un chef. Nu ştia nici la ce oră se întorcea Seth. Brusc, stomacul i se strînse. Nu voia să se gîndească la asta. Deodată îşi aminti de bucata de tort păstrată în frigider. Se va duce să-i facă o vizită lui Peg şi poate că va reuşi să-i vadă fetiţa.

Cînd intră în spital, se opri la recepţie, ca să afle numărul salonului lui Peg. Îl găsi fără probleme şi bătu încet în uşă.

Vocea lui Vic strigă:

– Intră.

Peg arăta exact cum trebuia să arate o mamă ce născuse de curînd – strălucitoare şi radiind de fericire. Iar Vic plesnea de mîndrie.

– Voi doi arătaţi al naibii de fericiţi şi nu-mi pot imagina de ce.

Zîmbetul lui Peg se lărgi.

– Sînt fericită fiindcă soţul meu a insistat să stau într-o rezervă de data asta, ca să nu mai fie atîta vînzoleală pe uşă. A avut dreptate. În felul ăsta reuşesc să dorm cum se cade.

Vic stătea lîngă pat ţinînd ambele mîini ale soţiei sale într-ale lui.

– Are nevoie de odihnă. După ce va veni acasă, se va relua povestea cu biberoanele, scutecele, alăptatul din timpul nopţii în vreme ce băieţii vor reîncepe să se ţină scai de ea. Slavă Domnului că am mai trecut prin asta şi ştim la ce să ne aşteptăm. Îi compătimesc pe cei care sînt la primul lor copil.

Darcy se simţi invadată de un val atît de puternic de dor, încît i se tăie respiraţia. Tînjea să fie şi ea pentru prima oară mama unui copil, oricît de multe ar fi fost problemele cărora să le facă faţă.

Pentru a-şi ascunde sentimentele ce ameninţau să răbufnească, scotoci în sacoşa pe care o adusese şi scoase bucata de tort a lui Peg.

– Ai voie să mănînci asta diseară la desert?

Peg desfăcu folia metalică şi zîmbi cînd văzu ce conţinea.

– Absolut. Vic voia să-mi aducă nişte iaurt cu fructe, însă asta o să fie şi mai bună. De-abia aştept să-i mănînc glazura.

– Se poartă de parcă ar fi postit în ultimele nouă luni, glumi Vic.

Peg se strîmbă la el.

– M-am săturat de mîncărurile nutritive şi bune pentru sănătate.

Darcy nu stătu mult, ştiind că Peg va primi şi

mai multe vizite mai tîrziu. Vic o conduse la geamul secției de nou-născuți și i-o arătă pe fiica sa plin de mîndrie. Darcy rămase cu ochii la ea. Gîndul că doi oameni pot crea un ghemotocel atît de prețios îi umplu ochii de lacrimi.

Se gîndi la copilul pe care nu-l ținuse niciodată în brațe, la copilul pierdut chiar înainte de a fi venit vremea să-i aleagă un nume.

Oare cum ar arăta un copil creat de ea și de Seth? Ar avea oare ochii cenușii și pătrunzători ai lui Seth, sprîncenele lui închise la culoare și nasul aristocratic? Închise ochii și respiră adînc.

Conduse mașina spre casă încercînd să-și stăpînească speranțele și visurile. În ciuda trecutului lor diferit, sufletele lor comunicau unul cu altul. Însă el nu voia să admită că tot ceea ce simțea era dragoste. Ar fi fost prea mult să spere că două zile de reflecții asupra legăturii lor aveau să-i schimbe opiniile.

După ce intră în casă, își studie camera de zi cu un ochi critic. Va face curățenie. Asta îi va da ceva de făcut, împiedicîndu-i gîndurile s-o ia razna. Ea și Seth trebuiau să discute serios în seara asta. Îl iubea atît de mult, încît o durea inima.

Însă, mai ales după ce-i văzuse pe Vic, Peg și minunea mică și încîntătoare creată de ei, își dăduse seama că ea dorea să se mărite. Poate că

alte femei nu voiau aşa ceva, dar ea nu le semăna.

Avea nevoie de acea legătură irevocabilă, de jurăminte şi de promisiunea unei vieţi petrecute alături de un om deosebit. Dacă Seth nu putea înţelege, atunci însemna că nu erau destinaţi unul altuia.

Ar fi vrut să se agaţe de Seth cu toate puterile, să profite de fiecare moment pe care l-ar fi putut petrece împreună. Însă ştia că asta nu-i putea aduce decît suferinţă.

Cît de mult ar fi durat? Pînă ce Seth s-ar fi întors la Philadelphia? Pînă cînd ar fi ajuns la concluzia că ea nu se potrivea cu stilul în care trăia? Pînă ce s-ar fi sărutat de lucrurile pe care i le putea ea oferi?

Înţelegea acum că Seth era bănuitor şi, uneori, cinic. Trecutul lui îi deformase perspectiva aspra vieţii. Ar fi vrut să-i înlocuiască tristeţea prin fericire. Dar nu putea atîta timp cît el nu voia să-i permită.

Darcy luă o cîrpă de praf de pe raft şi scoase aspiratorul de praf din dulapul de sub scară. Concentrîndu-se neabătută, curăţă încăperea de la un cap la celălalt. Tocmai terminase cu canapeaua şi îi aranja pernele la loc cînd Seth îşi făcu apariţia pe uşă. Darcy îşi înălţă capul şi îşi umezi nervoasă buzele.

– Bună.

Indiferența salutului era contrazisă de spasmele ce-i cuprinseră stomacul cînd se aplecă să culeagă pernuțele ornamentale de pe jos. După ce le aruncă pe canapea, luă prelungitorul cu perie rezemat de şezlong.

Apucă furtunul cu cealaltă mînă, trase aspiratorul pînă la dulap şi-l împinse înăuntru lovindu-l cu piciorul.

Sprîncenele lui Seth se arcuiră şi Darcy cunoştea motivul. Ştia că ea nu făcea curățenie duminica dacă găsea altceva de lucru.

– Jenna s-a dus acasă?

– Doar de puțin timp. I-am telefonat Marshei şi s-a întors acasă cu Chuck. Brad a încercat s-o ia pe Jenna fără permisiunea Marshei.

Seth se lăsă pe canapea aşezîndu-se picior peste picior.

– Şi unde voia s-o ducă?

Darcy simți furnicături pe şira spinării. Seth nu trebuia decît s-o privească şi ea îi putea simți buzele sărutînd-o şi retrăia mîngîierile mîinilor lui.

Se duse la măsuța de cafea şi luă cîrpa de praf. Trebuia să se țină la distanță de el cît timp aveau să stea de vorbă.

Înainte de asta, era nevoită să-i povestească despre Bard.

– Nu cred că ştia încotro o porneşte. Marsha

i-a spus ieri că se mărită cu Chuck, iar lui i-a fost teamă că n-o va mai putea vedea pe Jenna.

Seth îşi îndreptă brusc spinarea.

– A încercat s-o răpească?

Părea la fel de şocat cum fusese ea cînd îl văzuse pe Brad ţinînd-o pe fetiţă.

– Cam aşa ceva.

– La dracu'! E vina mea. Ar fi trebuit să-l determin să se gîndească serios.

Seth era evident supărat. Darcy se aşeză lîngă el.

– N-ai fi reuşit. Nici Marsha nu a avut o atitudine prea deschisă faţă de el.

– Eu ştiam cît de deznădăjduit era. Ar fi trebuit să vă avertizez pe Marsha şi pe tine. Eu am mai văzut cît de disperaţi pot deveni părinţii care nu obţin custodia copiilor.

Darcy îi puse o mînă pe genunchi.

– Tu ne-ai fi putut preveni, iar Marsha ar fi devenit şi mai protectoare. Dar tot ar mai fi existat problema. Poate că a fost mai bine că s-a întîmplat aşa. Asta i-a făcut pe amîndoi să înţeleagă că sînt nevoiţi să comunice unul cu altul de dragul Jennei. Nu te învinovăţi pentru ceva ce nu s-a întîmplat.

Seth o privi fix pînă ce păru a sesiza adevărul din cuvintele ei. Apoi, o trase spre el şi o sărută pe frunte.

– Unul dintre lucrurile care-mi plac cel mai mult la tine este că gîndeşti logic.

Cum stătea ghemuită la pieptul lui Seth, numai la logică nu-i stătea gîndul. I se părea că nu-i va fi niciodată îndeajuns să-i inhaleze mireasma trupului. Amînînd inevitabilul, îl întrebă:

– Ştiai că Vic şi cu Peg au o fetiţă?

– Mi-a telefonat Vic sîmbătă, înainte să apuc să plec. O s-o răsfeţe dincolo de orice limită chiar înainte să-i poată spune „tăticule".

Darcy simţi că trebuie să vorbească şi zise grăbită:

– I-au dat numele...

Degetul lui Seth îi pecetlui buzele.

– Elizabeth Marie. Ştiu.

Darcy rămase încremenită în vreme ce el îşi plimbă vîrful arătătorului peste buza de jos spre bărbie şi, apoi, de-a lungul gîtului ei. Degetul mare se opri în golul de la baza acestuia. Fără a-şi schimba prea mult poziţia, Seth se aplecă spre ea şi o sărută.

Decolteul în formă de barcă al lui Darcy, alunecă într-o parte. Fiecare deget al lui părea s-o ardă ca un fier înroşit în foc în timp ce se îmbăta cu senzaţiile atingerilor lui, înfiorîndu-se sub vrajalor. Îi răspunse automat prinzîndu-l de partea de sus a braţelor şi simţind muşchii ce i se încordau pe măsură ce o gusta.

Sărutările lui îi deveniseră familiare fără ca, prin aceasta, să-şi piardă din senzualitate. Săgetările cercetătoare ale limbii, mişcările ce o invitau să le imite, spiralele desenate pe cerul gurii, atingerea leneşă şi erotică a buzei ei de jos înainte de a se retrage. Sărutările lui promiteau un voiaj spre un tărîm unde nu puteau ajunge decît ei doi.

Degetele lui i se urcară uşor pe gît şi lui Darcy îi veni să toarcă. Dumnezeule, cîtă nevoie avea de el! Însă avea nevoie de mai mult decît de pasiunea lui; îl voia cu totul, trup şi suflet. Oare îi voia trupul chiar dacă nu-i cunoştea sufletul?

Ca şi cînd i-ar fi simţit dilema, Seth se retrase ca s-o poată privi.

– Ce este, Darcy?

Încrucişîndu-şi mîinile în poală, se împotrivi dorinţei copleşitoare de a-l atinge şi îşi trase un picior sub ea. Se simţi invadată de un flux de adrenalină şi termurul stomacului deveni la fel de rapid ca bătăile de aripi ale unui colibri.

– Seth, te-ai gîndit la ce ţi-am spus vineri seara?

Tăcerea căzu între ei atît de densă şi grea, încît nici un buldozer n-ar fi putut-o urni din loc. Seth făcu o grăsană.

– Te referi la „legătura noastră amoroasă"? Ce vrei? Vrei să trăim împreună?

Darcy clătină tristă din cap.

– Traiul împreună este pentru copiii care se joacă de-a familia şi care, la sfîrşitul zilei, pun responsabilităţile deoparte împreună cu jucăriile. Viaţa nu este aşa.

Seth se aplecă în faţă întinzînd materialul blugilor pe genunchi şi privi drept înainte.

– Nu-mi place să fiu strîns cu uşa şi nici nu-mi place să mă simt prins în cursă. N-am încercat niciodată să te fac să te aştepţi la ceva de lungă durată.

Darcy simţi că-i fuge tot sîngele din obraji. Problema fusese amînată destul.

– Preiei cazul Gilbert?

Seth îşi frecă maxilarul cu palma şi îi aruncă o privire cercetătoare.

– Da.

– Cît durează un caz de custodie?

Răspunsul lui veni pe un ton inexpresiv.

– Nu există limită de timp. Ar putea lua luni întregi în funcţie de amînări, de numărul de cazuri aflate pe rol, de investigaţiile necesare.

– Aşadar te întorci în Philadelphia.

Nu era o întrebare, ci o concluzie.

El nu-i răspunse direct, însă se răsuci spre ea şi îi acoperi mîna cu a lui.

– Darcy, chiar dacă mă întorc, n-o să fiu chiar atît de departe. Încă ne mai putem vedea.

Ce era ea? Un loc de popas? O parteneră de joacă? Oare ultimele trei luni nu însemnaseră nimic pentru el? Îl privi ca pe un şasiu deteriorat şi îşi trase mîna de sub a lui cu o smucitură.

– Cum o să te văd? O dată pe lună. De şase ori pe an? Şi care sînt regulile de bază? O să te mai vezi şi cu altcineva în timpul ăsta? Şi cu mine cum rămîne?

Sentimentele se rostogoliră unul după altul pînă ce deveni furioasă, tristă şi rănită sufleteşte în acelaşi timp.

– Nu vreau o relaţie incompletă, Seth. Acestea fac parte din aceeaşi categorie cu cele accidentale şi ceea ce există între noi e departe de aşa ceva. Am crezut că mă pot obişnui cu o astfel de legătură cu tine sau poate că am sperat în secret că mă vei iubi aşa cum te iubesc şi eu. Dar mă amăgeam singură. Eu vreau statornicie. Vreau un cămin. Vreau angajamente necondiţionate. Şi vreau copii. Cînd am aflat că nu sînt însărcinată am fost foarte tristă. Mi-am dat seama că nu-mi era frică să rămîn iar însărcinată fiindcă te iubesc şi îmi doresc copilul nostru. Dar, apoi, mi-am dat seama cît s-ar fi complicat lucrurile.

Clătină din cap şi continuă:

– Seth, nu te pot vedea din cînd în cînd; aş suferi prea mult. Trebuie să întrerupem relaţia noastră chiar acum. Aşa va fi cel mai bine.

Seth se simți invadat de o furie oarbă şi un muşchi începu să i se zbată necontrolat pe maxilarul încleştat. De ce nu se putea mulțumi ea doar cu pasiunea şi cu clipa de față? De ce voia dragoste şi un viitor?

Cuvintele ei îl răneau ca niște pumnale şi nu înțelegea de ce. Aşa că dădu glas primului gînd care-i trecu prin minte.

– Nu mai face pe mărinimoasa, Darcy. Nu-mi pune mie placa aia cu „e mai bine pentru amîndoi". Te-ai folosit de mine atît cît ai avut chef iar, acum, vrei să ieşi din combinație.

– Nu vreau să ies deloc. Vreau mai multe. Şi nu m-am folosit de tine. Tu ai făcut-o ?

Fire-ar a dracului de treabă! Părea că sub lumea lui se căscase un hău. Se hotărîse să ia cazul în Philly fiindcă simțea nevoia unui spațiu de manevră.

Se simțise asaltat de emoții necunoscute lui şi tulburat de ideile lui Darcy despre dragoste şi angajamente.

Dacă iubirea ei era atît de puternică, de ce le făcea amîndurora figura asta?

– De ce nu poți să spui pur şi simplu: a fost grozav cîtă vreme a durat, dar acum s-a terminat, rosti el. Eu o să uit; tu ai să uiți. Continuă, mergi înainte. Mi-a făcut plăcere să te cunosc însă trebuie să-mi continui viața.

O roşeaţă aprinsă, rezultat al mîniei, îi coloră obrajii lui Darcy,.

– Asta faci, Seth? Îţi continui viaţa? Sau te întorci înapoi, la vechea rutină? Ce vei avea cînd vei ajunge la şaizeci de ani? O listă a proceselor cîştigate? Premii de la Camera de Comerţ atîrnate pe pereţi? Invitaţiile la cocktail-uri? Lucrurile astea nu-ţi vor încălzi sufletul de sărbători, nu-ţi vor umple viaţa de rîsete şi nici nu-ţi vor aduce iubire. Cît despre uitare, greşeşti, Seth. N-am să uit niciodată ce mult te-am iubit.

O voce din trecut îi spuse lui Seth că ea încerca să-l facă să se simtă vinovat, că încerca să-l manipuleze ca să obţină ce dorea. Nu se deosebea cu nimic de femeile pe care le cunoscuse.

– Tu trăieşti cu ideea, desprinsă din poveştile cu zîne, că, într-o zi, îşi va face apariţia bărbatul visurilor tale şi veţi trăi fericiţi pînă la adînci bătrîneţi. Nu asta e lumea reală, Darcy.

– Ideile noastre despre realitate diferă. Am crezut că tu eşti bărbatul ideal. Ştiam că am fi avut probleme ca orice cuplu, cu cariere şi personalităţi diferite. Dar am crezut că ne putem face fericiţi unul pe celălalt şi că, împreună, am avea mult mai multe decît am fi putut avea fiecare separat. Tu nu poţi şi nu vrei să crezi asta pentru că eşti laş.

Cuvîntul porni simplu şi repede, ca un glonţ ieşit dintr-o armă cu amortizor. Bărbatul sări în picioare.

– N-ai nici un drept...

– Ba da. Te iubesc. Asta îmi dă nişte drepturi. Tu îţi numeşti dragostea, pasiune. Ţi-e frică să-ţi asumi riscuri. Ţi-e frică să-ţi schimbi punctul de vedere asupra femeilor. Ţi-e frică să rişti iubindu-mă şi avînd încredere în mine. Asta doare, Seth. Doare al naibii de mult. Nu pot să fiu numai eu cea care dăruieşte şi nu pot trăi la periferia vieţii tale. Relaţia dintre noi a fost foarte convenabilă pentru tine. N-ai pus nimic în joc. Ai avut plăcerea de a face dragoste cu mine fără să mă iubeşti cu adevărat. Beneficiezi de plăcerea de a avea compania mea atunci cînd tu ai chef să oferi cîte ceva din ceea ce reprezinţi. Partea tristă e că ştii că eşti capabil de mai mult. Cînd uiţi să te cenzurezi, continuă ea, eşti tandru, darnic şi sincer. Te iubesc prea mult ca să mai îngădui să continuăm în felul acesta. Şi am o părere prea bună despre mine ca să mă mulţumesc cu mai puţin decît îmi doresc. Am crezut că noi doi eram pe cale de a construi o bază solidă. Însă problema este că numai temelia nu e suficientă. Avem nevoie de pereţi, de tavane şi, mai presus de toate, de un acoperiş. Pentru mine, căsătoria reprezintă tocmai acest acoperiş.

Autoritatea incontestabilă din vocea ei îl şocă pe moment.

– Se pare că ai petrecut mult timp reflectînd şi analizînd. Ai redus totul la negru şi alb, fără nuanţe de gri.

Darcy coborî pleoapele fiindcă îşi vedea iar, cu ochii minţii, visurile defilînd. Bătăile inimii îi răsunu asurzitor în urechi. Drumul viitorului lor îi apărea la fel de clar ca un semn de circulaţie indicînd o stradă cu un singur sens, terminată printr-o fundătură. Nu voia să facă lucrul ăsta; era ca şi cum şi-ar rupe inima în două. Însă era nevoită să procedeze aşa.

Inspirînd adînc, rosti încet:

– Aşa văd eu lucrurile.

Cînd redeschise ochii, se cutremură de dorinţa de a se arunca în braţele lui, rugîndu-l s-o mai iubească o ultimă oară. Dar nu se putea.

Fără un cuvînt, Seth îşi căută în buzunar lanţul cu chei, scoase de pe el cheia de la casa lui Darcy şi o puse pe masă.

– Vrei să-ţi strîng eu lucrurile din apartamentul meu?

O lacrimă se desprinse din ochiul lui Darcy şi îi alunecă pe lîngă nas, iar ea şi-o şterse cu dosul mîinii.

– Ăă, pot trece eu mîine dimineaţă, cînd eşti la birou. O să-ţi las cheia pe bar şi o să-ţi aduc

hainele cu mine.

În mod lipsit cu totul de raţiune, voia să-i mai vadă o dată apartamentul.

El nu se împotrivi, ci se îndepărtă încet, pornind spre uşă. Apoi, rosti cuvintele împotriva cărora Darcy încercase zadarnic să-şi oţelească sufletul.

– La revedere, Darcy.

Cînd îşi ridică privirile, el dispăruse iar ea se simţi de parcă se prăbuşise lumea peste ea. În vreme ce rîuri de lacrimi îi şiroiau pe faţă, rămase ghemuită într-un colţ al canapelei pînă ce lumina de afară începu să scadă. Cînd îşi dădu seama că stătea pe întuneric, aprinse o lampă.

Mai fusese singură şi înainte; se va descurca şi de acum încolo. Inimile zdrobite se vindecau. Le vindeca timpul. Viaţa merge într-adevăr înainte. Suferinţa nu putea deveni mai cumplită; pur şi simplu, era imposibil. Cîndva se va simţi complet refăctă... Cîndva.

Capitolul 12

Toporul lovi buşteanul o dată şi încă o dată, apoi, îl despică în două. Seth aşeză bucăţile deasupra grămezii pe care o ridicase în ultimele două zile şi puse jos toporul. Cu picioarele larg depărtate inspiră adînc. Copacii se îngălbeniseră deja în munţii Pocono. Pădurea arăta de parcă o pensulă uriaşă glazurase arborii cu portocaliu şi roşu.

Vreme de o lună încheiată analizase, îşi amintise, dezbătuse şi îşi cercetase sufletul. În acest sfîşit de săptămînă, solitudinea, o cabană, cărări de munte şi vietăţi sălbatice furişîndu-se prin desişuri, reprezentau tot ce-i trebuia înainte de confruntarea cu Darcy.

Darcy! Cu părul ca lava fierbinte, ochii străluci-

tori, verzi-albaştri ca apele mării Caraibelor şi sinceră pînă în măduva oaselor. Reprezenta un mod de viaţă de care el nu avusese niciodată parte – cu fursecuri cu ciocolată, umor care-ţi încălzea inima şi iubire în familie. Fugise prosteşte de ea şi de ceea ce voise să-i dăruiască. În prima săptămînă, mintea îi fusese ca un tablou de comandă blocat. În cele din urmă, îşi dăduse seama că îi era îngrozitor de dor de ea fiindcă... o iubea. Cuvîntul îi era străin, însă sentimentul începuse să-i pară binevenit şi să aibă sens. Mai mult sens decît existenţa searbădă pe care o dusese.

Făcuse mai multe încercări nefinalizate de a-i telefona, însă voia să fie sigur de planurile lui de viitor înainte de a acţiona. Darcy. Venise rîndul lui să fie sincer. Îi fuseseră neceare două săptămîni şi încă o întîlnire cu Franck Gilbert, pentru a înţelege că nu voia să se întoarcă la Philadelphia. Chibuzuise îndelung la tot ce-i spusese Darcy.

Avusese succes în carieră. Lucrase în cadrul sistemului şi promovase problema drepturilor bărbaţilor. Acum, însă, dorea o oarecare varietate a cazurilor, un alt tip de clienţi. Fericirea devenise mai importantă. Fericirea lui şi a lui Darcy.

Existaseră cîteva momente ale adevărului în viaţa lui: ziua în care înfruntase realitatea că părinţii lui se despărţiseră pentru totdeauna, seara cînd se hotărîse să trăiască împreună cu tatăl său

şi noaptea de acum o lună, cînd se confruntase cu pustietatea apartamentului lui. Era gol fiindcă el nu dorise să- şi ia un angajament.

Seth îşi împinse mînecile treningului pînă la coate şi rămase cu privirile pierdute în amalgamul de purpuriu şi liliachiu al apusului strălucitor. I se părea că se trezise dintr-o comă ce durase douăzeci de ani. Acum sesiza cu acuitate mărită fiecare nuanţă a luminii, fiecare sunet şi emoţiile dificile cu care se străduia să se obişnuiască şi să le înţeleagă. Era conştient că periclitase singura legătură cu o femeie ce-i adusese rîsete şi iubire.

Oare întotdeauna respinsese dragostea? Din cauza asta fusese atît de al naibii de însingurat? Îi dăduse oare mamei lui vreo şansă de a se apropia de el? O judecase oare cu prea multă severitate? O singură dată alergase în întîmpinarea dragostei, atunci cînd se mutase la tatăl lui.

Însă Darcy ignorase aceste ziduri. Se infiltrase în viaţa lui, pînă cînd nu se mai simţise singur şi neîmplinit şi nu se mai închinase zeului succesului. Ea îl determinase în mod constant să-şi revizuiască sistemul valorilor. Nu dorise să accepte răspunsuri în doi peri şi nici genul acela de comunicare formală, redusă. Nu-i dăduse ultimatumuri. Nu-l legase de ea prin manipulări. Dar dorise copilul lui. Nici o femeie nu voise aşa ceva de la el.

Darcy era mai mult decît iubita lui; devenise

chiar viața lui. Nu mai dorea burlăcie, nici Philadelphia şi nici procese în stil mare. O voia pe Darcy, o familie, un cămin şi practicarea dreptului general în Hershey. Dacă voia procese de custodie, le putea găsi şi acolo. Nu mai erau importante pentru el. Darcy era. O voia alături de el, indiferent unde s-ar fi găsit şi ce-ar fi făcut.

Înfipse toporul într-un buştean şi porni spre cabană. Parteneriatul cu Vic se materializase deja, de o săptămînă, printr-un contract. Mai era un singur lucru de făcut – s-o convingă pe Darcy să se mărite cu el. Dragostea şi împărtăşirea sentimentelor reprezentau un domeniu cu totul nou pentru el. Iar Darcy putea fi încăpățînată, aşa încît avea de muncit din greu ca s-o convingă.

Trebuia să fie cea mai bună pledoarie finală pe care avea s-o facă vreodată.

– Iar te uiți în gol, o mustră Marsha scriind adresa pe una din invitațiile împrăştiate pe masa din sufrageria lui Darcy.

Darcy crezu că gîndurile legate de Seth, ce-o persecutaseră încontinuu, aveau să pălească pe măsură ce treceau zilele şi săptămînile. Nu putea uita că ochii lui aveau cenuşiul serilor de vară, nici cum îi trezeau mîinile şi buzele lui trupul la viață şi nici hotărîrea exprimată de simpla ridicare a bărbiei. Şi astăzi, suferea la fel de mult ca în ziua

cînd îi lăsase cheia în apartament.

Poate că n-ar fi trebuit să-şi dea acordul s-o ajute pe Marsha la scrierea invitaţiilor pentru nuntă. Fusese naivă crezînd că se poate concentra asupra nunţii prietenei ei fără să se gîndească la Seth. Pur şi simplu nu-şi putea menţine atenţia asupra listei din faţa ei.

Marsha o bătu uşor pe mînă.

– Te simţi bine?

– Atîta vreme cît am o ocupaţie, mă simt perfect. Toată săptămîna am lucrat la maşinile din service. Cînd mă aşez la birou, nu reuşesc să fac nimic.

– De ce nu-i telefonezi lui Vic ca să afli dacă Seth mai e în oraş? Sînt sigură că ţi-ar spune.

– Nu.

Darcy linse un plic, îl lipi şi se strîmbă din cauza gustului.

– În rarele ocazii cînd am vorbit cu Peg, ea nu l-a pomenit şi nici eu n-am întrebat-o. Nu vreau să ştiu. Plecarea lui e doar o problemă de timp.

– Nu ţi-ar strica să te întîlneşti cu altcineva.

O privire asupra viitorului echivala cu o privire aruncată în cabina fără podea a unui ascensor. Nu voia să-şi dea întîlniri. Ideea de a se afla în compania altui bărbat decît Seth îi repugna. Însă ştia că trebuia să mai iasă din casă. Acum, trăia ca un pustnic.

– Şi unde aş putea găsi pe cineva cu care să mă întîlnesc?

– Foloseşte-ţi lecţiile de dans. Du-te la acţiunile pentru persoane necăsătorite. Hei, ştiu, exclamă Marsha cu şiretenie, de parcă n-ar fi dictat ea mersul conversaţiei. Chuck are un văr în New York care vine la nuntă. Voi doi aţi putea...

– Marsha, te rog nu mai insista. Ştiu că ai intenţii bune, dar eu nu sînt pregătită.

– Hibernarea nu este un tratament.

Era adevărat însă, pe moment, nu putea face mai mult.

Marsha îşi adăugă plicul ei la teancul mereu crescînd şi spuse ceva ce-i captă interesul lui Darcy.

– Brad se întîlneşte cu o şefă contabilă de la firma unde lucrează. Pînă acum a scos-o în oraş de două ori.

– Te deranjează?

– Dumnezeule, nu! Sînt de-a dreptul entuziasmată. De asemenea, săptămîna viitoare se mută la mama lui. Face eforturi serioase să-şi pună viaţa pe drumul cel bun.

– Probabil că l-a ajutat faptul că o vede mai des pe Jenna.

– Adevărat. Mi-aş dori să fi văzut mai din timp cît de mult înseamnă Jenna pentru el. Poate că, pe vremea cînd eram căsătoriţi, preluasem eu în-

treaga responsabilitate pentru ea. Nu ştiu. Tot ce ştiu este că, acum, cînd ne considerăm unul pe altul două persoane oarecare, ne înțelegem mai bine decît cînd ne priveam ca foşti soți.

– Vrei să cinezi cu noi diseară? Chuck merge să cumpere mîncare chinezească după ce o ia Jenna de la ora de balet. O să fie destulă pentru toți.

– Nu. Vreau să fac un duş şi, apoi, manichiură. Ca de obicei.

Marsha îşi puse o mînă pe brațul ei.

– Promite-mi că o să te gîndeşti să ieşi în oraş cu vărul lui Chuck. Mai sînt două săptămîni pînă la nuntă. Nu exculde din start această posibilitate.

– N-am s-o fac, dar...

Se auzi soneria. Darcy se uită la Marsha.

Prietena ei înalță din umeri.

– Nu se poate să fi venit Chuck cu Jenna. Nu încă.

Darcy deschise uşa şi icni. Nici chiar un inorog aflat în curtea ei n-ar fi surprins-o mai mult. Seth era îmbrăcat cu un hanorac roşu, pantaloni negri, de catifea reiată, iar chipul lui avea o mină serioasă. Sub un braț, ținea un pachet mare şi, în mîna dreaptă, balansa într-un echilibru precar, o cutie de la patiserie.

Darcy de abia crăpă uşa. Vocea puternică a lui Seth îi reverberă pînă în vîrful degetelor.

– Pot intra?

De ce venise? De ce avea cadouri în braţe? Se schimbase ceva? Ea nu-şi dorea decît un singur cadou – iubirea lui. Însă îi era teamă să spere la aşa ceva.

Cum Darcy ezită, el împinse uşa cu piciorul. Darcy se trase în spate. Seth intră în casă şi se uită la ea atît de concentrat, încît ea nu-şi put muta privirile.

Marsha îşi drese glasul:

– Bună, Seth.

Bărbatul întoarse capul surprins.

– Oh, bună. Nu mi-am dat seama că Darcy are oaspeţi.

– Nu-i nici un oaspete, răspunse ea împingîndu-şi scaunul şi ridicîndu-se în picioare. Numai eu, şi tocmai plecam.

Brusc, lui Darcy i se făcu frică să rămînă singură cu el.

– Nu trebuie să...

– Ba da. Lasă invitaţiile să aştepte. Le putem termina şi mîine.

Cu o fluturare a mîinii, dispăru pe uşă.

Seth îi prinse iar privirile.

– Putem lua loc?

– Desigur, zise ea aşezîndu-se pe canapea şi aşteptînd.

Seth puse cutia de la patiserie pe măsuţa de

cafea iar, pe cealaltă, i-o puse în poală. Apoi, îşi scoase hanoracul şi se aşeză pe şezlong de parcă ar fi dorit să se ţină la distanţă. Ea nu reuşi să-i descifreze expreisa.

Inima lui bătea atît de tare, încît de abia mai putea respira. Darcy era la fel de frumoasă ca întotdeauna, însă părea obosită... ca şi cînd n-ar fi dormit prea bine în ultima vreme... iar faţa trasă făcea ca ochii ei să pară uriaşi şi incredibil de verzi. O făcuse să sufere foarte tare. În vreme ce el îşi cercetase sufletul dîndu-şi seama ce mult o iubea, ea încercase să-l uite. Ruşine, oare?

Gheara din pieptul lui se strînse. Îşi uită discursul pregătit şi ignoră dorinţa de a o lua în braţe.

– Am greşit, Darcy, în privinţa noastră. N-am putut să admit ce simţeam. Acum însă pot. Am nevoie de tine.

Darcy continua să se uite la cutia din braţele ei. Trebuia să fie mai convingător. Unde îi era elocinţa cînd avea nevoie de ea? Înţepenită în fundul gîtului. Inima îi era prea mult implicată, ca să ţină o pledoarie bine pusă la punct cum erau cele ce făceau parte din strategia folosită în instanţă.

Nu-şi exprimase niciodată sentimentele prin cuvinte, însă îşi dădu seama că, dacă nu reuşea acest lucru acum, avea s-o piardă, în ciuda con-

ținutului cutiei. Trase aer pînă în rărunchi şi se avîntă orbeşte, simțind nevoia să-i spună tot ce avea pe suflet deşi nu ştia prea bine cum să înceapă.

– Darcy, tu mi-ai trezit emoțiile şi m-ai făcut să înfrunt sentimente pe care le închisesem în suflet cu mult timp în urmă. M-ai făcut să trăiesc zile de confuzie şi nelinişte însă, în acelaşi timp, mi-ai adus mai multă linişte sufletească şi iubire decît am avut vreodată.

Chipul ei era lipsit de expresie şi Seth nu ştia dacă reuşise s-o convingă sau nu. Poate că era mai bine s-o îndemne să deschidă pachetul.

– Deschide cutia, Darcy.

Ea îl ascultă ridicînd capacul şi îndepărtînd hîrtia mătăsoasă. Băgînd mîna în cutie, scoase afară un iepuraş cafeniu, cu pluşul scămoşat, îmbrăcat cu o vestă albastră de catifea.

Darcy puse cutia deoparte.

– E adorabil, Seth, dar nu înțeleg...

– Caută în buzunarul lui.

Ea îşi strecură degetele în buzunarul micuț al vestei. Seth îşi ținu răsuflarea pînă ce o văzu găsind inelul. Îl ridică în sus şi-l priv fix, hipnotizată de strălucitorul diamant tăiat în formă elipsoidală.

Bărbatul o întrebă cu glasul răguşit:

– Crezi că viitorii noştri copii vor reuşi să facă din el un iepuraş adevărat? Tu ai reuşit să mă

aduci la realitate, Darcy.

Văzu în ochii ei că începea să înțeleagă și se trase spre marginea scaunului.

– Am crezut că doream să fiu liber. Tu m-ai eliberat. Dar, în ultima lună, mi-am dat seama că nu mă pot bucura de libertate dacă nu te am alături. Tu mi-ai dat libertatea de a fi eu însumi. M-am prefăcut ani de-a rîndul, pretinzînd că motivația mea o reprezentau drepturile bărbaților. Dar, de fapt, cauza adevărată a comportării mele o reprezenta teama de a risca și de a iubi. Tu m-ai făcut să încetez cu prefăcătoria. Te iubesc, Darcy. Vrei să te măriți cu mine?

Pînă atunci, nu-și mai dezgolise așa sufletul în fața nimănui. Bunule Dumnezeu, fă ca ea să-l iubească la fel de mult cum o iubea el!

Darcy sări în sus strîngînd inelul în palmă. În același timp, Seth se ridică îndreptîndu-se spre ea și cuprinzînd-o cu brațele. Darcy își trecu o mînă pe după gîtul lui, cu cealaltă îi încercui talia și își ridică gura spre a lui.

Se lăsară purtați de valurile pasiunii neputîndu-se sătura unul de altul. Limbile lor febrile se avîntau, se jucau și dansau mînate atît de dorință cît și de o nouă senzație de libertate, iar buzele se atingeau, se mîngîiau nedorind, parcă, să se depărteze prea mult.

Darcy cunoscu deplina bucurie de a iubi și a fi

iubită totodată. Nu te puteai înşela asupra sinceritătii sentimentelor oglindite în ochii lui Seth, în vocea lui cînd o ceruse în căsătorie, în buzele şi mîinile ce o mîngîiau.

În cele din urmă, o întrebă cu glasul răguşit:

– Unde e inelul?

Darcy se retrase uşor, îşi coborî mîna aducînd-o între ei şi deschise palma.

El luă inelul şi i-l puse pe cel de-al treilea deget.

– Te iubesc atît de mult, îi şopti.

Dragostea îi ardea năvalnic în ochi însă nu încerca nici s-o ascundă şi nici s-o nege lăsînd-o să se dezvăluie aşa cum era, în toată frumusetea ei.

– Oricît de mult te doresc şi am nevoie de tine în clipa asta, trebuie să stăm de vorbă.

O discuţie era ultimul lucru pe care l-ar fi vrut Darcy. Mîinile ei i se infiltrară pe sub pulover şi se strecurară spre spate urcînd de-a lungul spinării lui. Cum Seth se cutremură, pasiunea o făcu îndrăzneaţă.

– Te iubesc, Seth. Vreau să mă mărit cutine. Putem vorbi în timp ce ne dezbrăcăm.

Ochii lui, asemeni unui cer cenuşiu, întunecat, o absorbeau în adîncurile lor.

– Hai să mergem la etaj.

– Dar nu e nevoie.

Seth se desprinse din îmbrățișare fără prea mare tragere de inimă şi luă două perne mari de pe canapea. Le aruncă pe jos fără a-şi lua privirile de la ea.

Darcy îl privea şi ea – catifeaua întinsă pe muşchii încordați ai coapselor, şoldurile zvelte, umerii lați şi curba senzuală a buzelor.

Apoi, recunoscu:

– M-am simțit cumplit de nefericită fără tine. Am crezut că m-ai părăsit pentru totdeauna. A fost un adevărat şoc să te văd stînd în prag...

Seth o îmbrățişă şi îi trase puloverul peste cap. Ea îl imită aruncîndu-i-l pe al lui pe jos.

Bărbatul îşi trecu degetele cu duioşie prin părul ei.

– Pentru prima oară în viața mea, n-am ştiut ce să spun.

Îi desfăcu sutienul şi ea şi-l scoase fără să-i pese unde aterizează. După aceea, îşi făcu de lucru cu catarama centurii lui şi cînd Seth înghiți în sec, cu dificltate, înțelese că şi el era la fel de nerăbdător ca ea să consume actul iubirii lor.

– Imediat ce te-am părăsit, mi-am dat seama că am făcut o greşeală, admise el. Dar, după ce am înțeles ce mult te iubem, a trebuit să mă gîndesc serios la acest lucru. Apoi, n-am ştiut cum să-ți spun ceea ce simțeam.

Ochii ei se plimbară pe pieptul lui admirîndu-l

şi arătîndu-i ce mult în dorea.

– Cred că te-ai descurcat de minune.

Seth îi desfăcu nasturii laterali ai pantalonilor lăsîndu-i să cadă la pămînt. Darcy îi desfăcu fermoarul şi-i coborî pantalonii şi slipul pe şolduri. Amîndoi îşi abandonară hainele şi pantofii pe podea.

Trupul lui Seth era magnific. Fiecare centimetru al lui radia o puternică masculinitate. Nu se mai sătura privindu-l şi atingîndu-l. Ardea de nerăbdare să se întindă lîngă el şi să devină una cu el.

– Dacă eşti de părere că mă voi putea încadra în mediul acela şi dacă vrei să stai în Philadelphia, voi veni cu tine.

El o privi cu adoraţie şi ochii lui fumurii păreau să-i citească în inimă.

– Ai face asta pentru mine?

Cînd Darcy încuviinţă, se apropie de ea şi o prinse cu blîndeţe de umeri.

– În ceea ce mă priveşte, Hershey va fi căminul meu. Acum, sînt în mod oficial partenerul lui Vic. Vreau să rămîn aici. E un loc minunat de crescut copii. Am petrecut cîtăva vreme la Vic şi Peg şi mi-ar plăcea o familie ca a lor. Tu ce părere ai?

– Vreau copiii tăi aproape la fel de mult cît vreau să mă mărit cu tine.

Darcy îşi opri ochii asupra buzelor lui şi îl

mîngîie încet pe obraz şi pe gît. Privirile lui îi pătrunseră pînă în suflet în timp ce o devorau cu fervoare. Clipa păru suspendată în timp, plină de înţelesuri tainice.

Seth îi sărută fruntea, ochi, nasul, bărbia. Capul ei se lăsă pe spate şi buzele lui fierbinţi îi coborîră pe gît, spre sîni. În vreme ce ea se delecta cu fiecare atingere şi sărutare, Seth îngenunche sprijinindu-şi obrazul pe pîntecele ei. Darcy îşi împleti degetele în părul lui, pe cînd mîinile bărbatului cutreierau în sus şi în jos pe partea din spate a picioarelor ei, de la genunchi, pînă la coapse, încît, în final, ea se clătină şi se prăbuşi lîngă el. Seth încetini ritmul zăcînd nemişcat alături de ea şi privindu-i chipul cu dragoste.

În cele din urmă, o luă în braţe cu grijă de parcă ar fi fost o floare fragilă şi s-ar fi temut să n-o zdrobească. Însă Darcy era de altă părere. Se lipi cu putere de el frecîndu-şi trupul de al lui pînă cînd sărutul pe care el l-ar fi dorit blînd şi tandru se transformă într-o izbucnire a dorurilor şi pasiunii acumulate pe durata unei vieţi. Sărutările nu mai erau de ajuns. Nici îmbrăţişările. Şi nici atingerile.

Darcy se arcui în întîmpinarea virilităţii lui, iar el pătrunse în adăpostul tainic. Se contopiră într-o cadenţă perfectă... inimă, suflet, minte şi trup... liberi, fără îndoieli, temeri sau constrîngeri. Cînd

seva vieții explodă în ea, Darcy își strigă împlinirea și se îmbrățișară strîns, iar vorbele deveniră promisiuni, jurăminte și angajamente ale unui viitor plin de fericire.

Darcy fu cuprinsă de o moleșeală îmbătătoare, copleșită de sentimentul de împlinire. După un răstimp punctat cu suspine, sentimente împărtășite în tăcere și învăluit într-o căldură amețitoare, Seth o sărută pe frunte. Ea se ghemui lîngă el, cu un picior aruncat peste ale lui într-un gest plin de intimitate.

– Ce e în cealaltă cutie?

El chicoti.

– Plăcintă cu brînză.

– Plăcintă cu brînză?

– Dacă iepurașul nu-și făcea efectul, m-am gîndit că poate voi reuși cu plăcinta. Vic mi-a spus că figura asta îi mergea întotdeauna la Peg.

Darcy izbucni în rîs.

– Și dacă nu-mi plăcea plăcinta cu brînză?

– Nu mi-a trecut prin minte. Îți place?

– Sînt moartă după ea. Mai ales dacă are cireșe deasupra.

– Are. Dar înainte de a ne arunca asupra ei, trebuie să stabilim un lucru important.

Mîngîind-o ușor pe spate, întrebă:

– Cînd ne căsătorim?

– Oricînd vrei, răspunse Darcy suflînd asupra

părului de pe pieptul lui.

– Ai vrea să ne căsătorim la biserică, nu-i aşa? Cu familia şi prietenii tăi. Şi cu Jenna care să ducă florile.

Darcy îşi înălţă capul şi obrazul i se frecă de sfîrcul lui.

– Da, mi-ar plăcea. Dar numai dacă-vrei şi tu.

– Vreau orice te face fericită.

Buzele ei se arcuiră în sus.

– Tu mă faci fericită.

Îşi concentră, apoi, atenţia asupra umărului lui gustîndu-l şi muşcîndu-l uşor.

Vocea lui se auzi plutind prin aer.

– Ţi-am urmat sfatul.

Ea îşi ridică privirea.

– Ce sfat?

Seth răsuci printre degete o şuviţă din părul ei.

– Săptămîna trecută i-am telefonat mamei mele.

Darcy, care-şi plimba degetele alene pe pieptul lui, se opri.

– Şi...

Simţi mai degrabă decît auzi oftatul uşor ce-i scăpă lui printre buze.

– Şi... i-am spus că s-ar putea s-o vizitez în curînd, într-un weekend.

După cîteva momente de tăcere, adăugă:

– Spunea că în ultima vreme n-a mai băut

decît apă minerală. Şi că a călătorit foarte mult împreună cu soţul ei.

Darcy îşi dădu seama ce mult trebuia să-l fi costat acel telefon.

– Aş fi fericită să vin cu tine.

Seth îşi trecu uşor buzele pe obrazul ei.

– Contam pe asta. Şi vreau să-l cunoşti şi pe tata.

Darcy îşi plimbă piciorul cu o mişcare ademenitoare pe pielea presărată cu păr aspru a gambei lui în vreme ce palma îi trecea leneş peste muşchii pieptului.

– Ştii, nu-i aşa, că mă poţi scoate din minţi cu mult mai puţin decît cu ce faci acum, observă el laconic.

Degetele ei desenară un model ispititor pe pîntecele lui coborînd în joacă sub ombilic. Se sprijini într-un cot, privi dovada incontestabilă a dorinţei lui, după care, i se uită drept în ochi.

– Să mă opresc?

Seth rînji aidoma unui pirat îndrăzneţ.

– Vor exista anumite consecinţe dacă n-o faci. Plăcinta aia ar putea sta acolo toată noaptea.

Seth izbucni în rîs însă ochii lui o priveau seducător.

– Eşti de-a dreptul nebunatică, femeie.

– Cred că tu eşti cel care mă înnebuneşte, i-o întoarse ea chicotind ademenitor.

Înainte de a-şi da seama ce se întîmplă, bărbatul se rostogoli deasupra ei şi-i prinse încheieturile mîinilor ducîndu-i-le deasupra capului.

– O să fi de-a dreptul înnebunită, cînd o să termin cu tine, rosti el tărăgănat, cu sclipiri răutăcioase în ochi.

– Promisiuni, promisiuni.

El slăbi strînsoarea asupra mîinilor ei şi începu s-o ațîțe cu un sărut ce se transformă într-o declarație triumfătoare a iubirii lor. Se sprijini apoi pe brațe şi îi spuse.

– Jur să te iubesc pentru totdeauna.

Darcy îi atrase capul spre al ei, îi întîmpină bucuroasă greutatea inrezistibilă a şoldurilor şi, fără şovăieli, în limbajul unei femei îndrăgostite pe viață, îl asigură că avea încredere în promisiunea lui.

SFÎRŞIT